

พระราชนิยมวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อบังคับสภาวิศวกรรม

ระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรรม

พิมพ์ครั้งที่ 15 : กรกฎาคม 2559

พระราชบัญญัติวิศวกร

พ.ศ.๒๕๔๗

ข้อบังคับสภावิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร

พิมพ์ครั้งที่ 15 : กรกฎาคม 2559

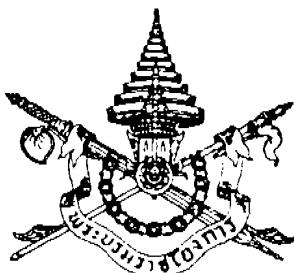
สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542.....	1
• หมวด 1 สาขาวิชการ.....	2
• หมวด 2 สามาชิก.....	4
• หมวด 3 คณะกรรมการ	7
• หมวด 4 การดำเนินการของคณะกรรมการ.....	10
• หมวด 5 ข้อบังคับสาขาวิชการ.....	11
• หมวด 6 การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม.....	12
• หมวด 7 การกำกับดูแล.....	16
• หมวด 8 บทกำหนดโทษ.....	17
บทเฉพาะกาล.....	18
• อัตราค่าธรรมเนียมที่ยังพระราชบัญญัติ.....	21
• พระราชบัญญัติกำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2552	22
• กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2544.....	25
• กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2550.....	28
ข้อบังคับสาขาวิชการ และระเบียบคณะกรรมการสาขาวิชการ.....	41
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ยกเลิกข้อบังคับสาขาวิชการว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2551	41
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิชกรรมโยธา พ.ศ.2551.....	43
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิชกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.2558.....	47
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิชกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558.....	51
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิชกรรมเครื่องกล พ.ศ.2551.....	53
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิชกรรมไฟฟ้า พ.ศ.2551.....	59
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิชกรรมอุตสาหการ พ.ศ.2551.....	63
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิชกรรมอุตสาหการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558.....	66
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิชกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2551.....	69
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิชกรรมเคมี พ.ศ.2551.....	71
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสาขาวิชการ พ.ศ.2543.....	73
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสาขาวิชการ(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551.....	84
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสาขาวิชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2555.....	86
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสาขาวิชการและอุปนายกสาขาวิชการ และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ.2552.....	87
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการมอบหมายให้กระท่าทำการแทนนายกสาขาวิชการ พ.ศ.2543.....	90
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการประชุมใหญ่สาขาวิชการ พ.ศ.2543.....	92
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการประชุมใหญ่สาขาวิชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550.....	98
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยคุณสมบัติ ภาระการดำรงตำแหน่งและการพื้นจ้างการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสาขาวิชการ พ.ศ.2559.....	100
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสาขาวิชการ พ.ศ.2543.....	102
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสาขาวิชการ พ.ศ.2543.....	105
○ ระเบียบคณะกรรมการสาขาวิชการ ว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกตั้งทักษิ พ.ศ.2544.....	108
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยโรคด้องห้ามการเป็นสมาชิกสาขาวิชการ พ.ศ.2543.....	110
• ข้อบังคับสาขาวิชการ ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ.2551.....	112

สารบัญ (ต่อ)

• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสามาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสามาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558.....	116
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมดานะนิติบุคคลที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2543.....	117
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยแบบและอาชญาในอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2553.....	120
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ.2543.....	126
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2555....	129
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2559....	131
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ.2544.....	133
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ.2549.....	135
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2552.....	137
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ.2549.....	138
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2553	140
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554	146
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2554	147
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2555	148
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตติวิศวกร พ.ศ. 2547....	150
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตติวิศวกร พ.ศ.2551....	153
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตติวิศวกร(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2553.....	156
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ.2551.....	158
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการเขียนเป็นวิศวกรอาปีค (APEC Engineer) พ.ศ. 2552.....	161
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการเขียนเป็นนักวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer) พ.ศ.2557.....	164
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล พ.ศ.2543.....	167
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554	171
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติคิจจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเตื่อมเสีย เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ.2543.....	173
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติคิจจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเตื่อมเสีย เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ.2559.....	176
◦ ระเบียบสภावิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ.2546.....	180
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551.....	188
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2554.....	189
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการสร้างมาตรฐานสากลสภावิศวกรผู้สำếcาวรได้รับการเสนอขอต่อที่ประชุมใหญ่ สภावิศวกร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจารยานะรรณ พ.ศ.2550.....	190
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยข้อความของคณะกรรมการจารยานะรรณ พ.ศ.2551.....	193
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2551.....	197
• ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุทิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2554.....	200
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สภावิศวกรจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และอุทิบัตร ใน การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ.2558....	204
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2554	262
◦ ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบร้อยละความปลดปล่อยในการให้ประชาชน เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2554.....	267
◦ ประกาศสภावิศวกร เรื่อง โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อรับข้อมูลข่าวสารของ สำนักงานสภावิศวกร.....	269

พระราชบัญญัติ

วิศวกร

พ.ศ. ๒๕๖๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

พระราชบัญญัตินี้นับทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐
- (๒) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
- (๓) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพวิศวกรรม” หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ และสาขาวิศวกรรมอื่น ๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

“วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสถาบันวิศวกร

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสถาบันวิศวกร

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสถาบันวิศวกร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันวิศวกร

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการสถาบันวิศวกร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑**สถาบันวิศวกร**

มาตรา ๖ ให้มีสถาบันวิศวกร มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้สถาบันวิศวกรเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗ สถาบันวิศวกรมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
- (๒) ส่งเสริมความสามัคคีและไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของสมาชิก
- (๓) ส่งเสริมสวัสดิการและพดุงเกียรติของสมาชิก

(๔) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

(๕) ช่วยเหลือ แนะนำ เพย์พร์ และให้บริการทางด้านวิชาการต่างๆ แก่ประชาชน และองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางวิศวกรรม

(๖) ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาด้านวิศวกรรมรวมทั้งด้านเทคโนโลยี

(๗) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของประเทศไทย

(๘) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๙ สภาวิศวกรรมมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๔) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๕) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดและการเลิกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๖) ออกข้อบังคับสภาวิศวกรรมว่าด้วย

(ก) การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๖)

(ข) การรับสมัครเป็นสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

(ค) การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๒

(ง) การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(จ) คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง

(ฉ) หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละระดับตามมาตรา ๔๖

(ช) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕

(ซ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ฌ) มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

- (ญ) การประชุมของที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร
- (ฎ) การได้ฯ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับสภาวิศวกรนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

- (๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร
- มาตรา ๕ สภาวิศวกรอาจมีรายได้ดังนี้
- (๑) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าน้ำรุ่ง และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภาวิศวกร
- (๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาวิศวกร
- (๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

สมาชิก

มาตรา ๑๑ สมาชิกสภาวิศวกรมีสามประเภท ดังนี้

- (๑) สมาชิกสามัญ
- (๒) สมาชิกวิสามัญ
- (๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๒ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) มีสัญชาติไทย
- (๓) มีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือคุณบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรรับรอง
- (๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาร้ายความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสถาบัน

(๖) ไม่เป็นผู้มีจิตฟันเฟือง ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสถาบัน
สมาชิกวิสามัญต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสถาบัน

สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งที่ประชุมใหญ่สถาบันแต่งตั้ง^๑
มาตรา ๑๓ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญมีดังต่อไปนี้

(๑) แสดงความคิดเห็นในการประชุมใหญ่สถาบัน

(๒) ออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่สถาบัน

(๓) แสดงความเห็นและซักถามเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสถาบันต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสถาบัน คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า

(๔) เลือก รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(๕) ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกและค่าบำรุงตามที่กำหนดในข้อบังคับสถาบัน

(๖) ผดุงไว้วัชีสิ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกสามัญหรือสมาชิกกิตติมศักดิ์ให้มีสิทธิและหน้าที่เข่นเดียวกับสมาชิกสามัญ เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ตาม (๒) และ (๔)

มาตรา ๑๔ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพเพราขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ สำหรับกรณีสมาชิกสามัญและสมาชิกสามัญ แล้วแต่กรณี

(๔) ที่ประชุมใหญ่สถาบันมีมติเพิกถอนการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๕) ไม่ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกหรือค่าบำรุง โดยไม่มีเหตุอันควรตามที่กำหนดในข้อบังคับสถาบัน

(๖) สถาบันมีมติเพิกถอนในอนุญาตตามมาตรา ๖๕

มาตรา ๑๕ ให้มีการประชุมสามัชิกเป็นการประชุมใหญ่สามัญปีละหนึ่งครั้ง

การประชุมใหญ่คราวอื่นนอกจากนี้ เรียกว่าการประชุมใหญ่วิสามัญ

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่ตามที่จำเป็น

สามัชิกสามัญอาจขอให้ประชุมใหญ่วิสามัญได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
สภावิศวกร ในการนี้ คณะกรรมการต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำร้องขอ

มาตรา ๑๗ ใน การประชุมใหญ่สภावิศวกร ถ้าสามัชิกสามัญมาประชุมไม่ครบจำนวนสองร้อยคน
และการประชุมใหญ่นั้นได้เรียกตามคำร้องขอของสามัชิกก็ให้หงดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่
ที่สามัชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอ ให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภावิศวกรเรียกประชุมใหญ่
อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

มาตรา ๑๘ ใน การประชุมใหญ่สภावิศวกร ให้นายกสภावิศวกรเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่
นายกสภावิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภावิศวกรผู้ทำการแทน
ตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภावิศวกร และอุปนายกสภावิศวกรไม่อยู่ในที่ประชุม
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สามัชิกที่มาประชุมเลือกสามัชิกคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๙ ใน การประชุมใหญ่สามัญประจำปี กิจการอันพึงกระทำได้แก่

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการ

(๒) พิจารณาและอนุมัติงบดุลประจำปีของสภावิศวกร

(๓) ตั้งผู้สอบบัญชีและกำหนดค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี

มาตรา ๒๐ ให้มีผู้ตรวจสอบหนึ่งหรือหลายคนตามที่ที่ประชุมใหญ่สภावิศวกรแต่งตั้งจากสามัชิก^๑
หรือบุคคลภายนอก

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
ข้อบังคับสภावิศวกร

ผู้ตรวจมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ แล้วทำรายงานเสนอต่อ
ที่ประชุมใหญ่สภावิศวกร

มาตรา ๒๑ ใน การตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้ผู้ตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจ
ในสถานที่ทำการงานต่างๆ ของสภावิศวกรในระหว่างเวลาทำงานได้ และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก
ช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่ผู้ตรวจตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๒ กรรมการ อนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สภावิศวกร ลูกจ้าง และตัวแทนของสภ
าชีวกรมีหน้าที่ส่งเอกสารหลักฐานต่างๆ ซึ่งตนเก็บรักษาหรืออยู่ในอำนาจของตนให้แก่ผู้ตรวจ และ
ให้คำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ในกิจการของสภावิศวกร ทั้งนี้ เมื่อผู้ตรวจร้องขอ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พนักงานคณะกรรมการมีได้ดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานประจำปี หรือดำเนินงานไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือขัดต่อวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ ให้ผู้ตรวจจับให้ที่ประชุมใหญ่สถาบันฯ หรือสมาชิกสามัญตามที่ตนเห็นสมควรเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓

คณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการสถาบันฯ ประจำปี

(๑) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และมีได้ดำรงตำแหน่งคณบดีในสถาบันฯ ด้วยระยะเวลาตั้งแต่ปัจจุบัน จำนวนสิบคน

(๒) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และดำรงตำแหน่งคณบดีในสถาบันฯ ด้วยระยะเวลาตั้งแต่ปัจจุบัน จำนวนห้าคน

(๓) กรรมการซึ่งคณบดีแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรี จำนวนห้าคน

ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสมาชิกสามัญจากสาขาวิชาระหว่างคุณค่า ความต่างๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสม

มาตรา ๒๕ เมื่อได้มีการแต่งตั้งกรรมการและทราบผลการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้สภานายกพิเศษกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวัน และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสถาบันฯ อุปนายก สถาบันฯ ที่หนึ่ง และอุปนายกสถาบันฯ ที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสถาบันฯ เลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขานุการ เหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสถาบันฯ แต่งตั้งจากอดีตคุณบดี เหรัญญิก และตำแหน่งอื่นตามวรรคสองออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

นายกสถาบันฯ อุปนายก สถาบันฯ ที่หนึ่ง และอุปนายกสถาบันฯ ที่สอง ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสถาบันฯ พ้นจากหน้าที่ ให้เลขาธิการ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี หรือระดับนวัตวิศวกร
- (๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๒๘ กรรมการให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลากร่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) สมัชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔
- (๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗
- (๓) ลาออกจาก
- (๔) สาขาวิชาระบุต้องไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

(๕) ตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน

(๖) รัฐมนตรีโดยอนุตติคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๕

มาตรา ๓๐ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ในกรณีตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ตั้งแต่เก้าสิบวันขึ้นไป ให้มีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่าง

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกหรือเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๘ (๓) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะมีการแต่งตั้งแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่า瓦ะที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๒ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามมาตรา ๒๖ และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๐ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภा�วิศวกร

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและดำเนินการให้เป็นไปตามวัดถูประสงค์และข้อบังคับของสภा�วิศวกร

(๒) สอดส่องดูแลและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการใดๆ ตามที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ที่ประชุมใหญ่สภा�วิศวกรอนุมาย

(๔) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภा�วิศวกร

(๕) วินิจฉัยข้อดุลยธรรม ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจราจรรถตามมาตรา ๖๒

มาตรา ๓๔ นายกสภा�วิศวกร อุปนายกสภा�วิศวกรคนที่หนึ่ง อุปนายกสภा�วิศวกรคนที่สอง เลขาธิการ และเหรัญญิก มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภा�วิศวกรมีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้แทนสภा�วิศวกรในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(ข) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการและที่ประชุมใหญ่สภावิศวกร

(ค) ดำเนินกิจการของสภावิศวกรให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ

(๒) อุปนายกสภा�วิศวกรคนที่หนึ่งเป็นผู้ช่วยนายกสภावิศวกรในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภावิศวกรตามที่นายกสภा�วิศวกรอนุมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภावิศวกรเมื่อนายกสภावิศวกรไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภावิศวกรคนที่สองเป็นผู้ช่วยนายกสภावิศวกรในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภावิศวกรตามที่นายกสภावิศวกรอนุมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภावิศวกรเมื่อนายกสภावิศวกร และอุปนายกสภावิศวกรคนที่หนึ่งไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภावิศวกรทุกระดับ

(ข) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการและที่ประชุมใหญ่สภावิศวกร

(ค) ดำเนินการตามที่นายกสภावิศวกรอนุมาย

(๕) เหรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของสาขาวิชวกร

นายกสาขาวิชวกรอาจมอบหมายให้อุปนายก กรรมการ เลขาธิการ เหรัญญิกหรือเจ้าหน้าที่ของสาขาวิชวกรกระทำการอ้างหนึ่งอย่างใดแทนได้ตามที่กำหนดในข้อนั้นคับสาขาวิชวกร

หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสาขาวิชวกรเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสาขาวิชวรมิ่งอยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสาขาวิชวกรผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสาขาวิชวกรและอุปนายกสาขาวิชวรมิ่งอยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขี้ขาด

ในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๔ (๓) มติของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มาประชุม

มาตรา ๓๖ สำนายกพิเศษจะเข้าร่วมการประชุม และซึ่งแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสาขาวิชวกรในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๓๗ ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงาน และงบประมาณประจำปีเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สาขาวิชวกร เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินงานได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายได้และรายจ่ายประจำปีซึ่งผู้สอบบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีรับรองเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สาขาวิชวกรภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอ้างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการได้

การประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการ

มาตรา ๓๙ ให้มีสำนักงานสาขาวิชวกรทำหน้าที่ธุรการด่าง ๆ ให้แก่ คณะกรรมการและสาขาวิชวกร

มาตรา ๔๐ ให้หากสภावิศวกรแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร ตามดังข้อความในมาตรา ๔๐ ให้หากสภावิศวกรแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร ตามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย บุคคลวิกฤติ หรือคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษจำคุกความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) คุณสมบัติอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๑ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดค่าจ้างและเงื่อนไขอื่นในการทำงานในหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร ให้เป็นไปตามแบบสัญญาจ้างที่สภावิศวกรกำหนด

มาตรา ๔๒ หัวหน้าสำนักงานสภावิศวกรมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ควบคุมรับผิดชอบงานธุรการทั่วไปของสภावิศวกร
- (๒) ดูแลรักษาทะเบียนสมนาชิก ทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาต และทะเบียนอื่นๆ ของสภावิศวกร
- (๓) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภावิศวกร
- (๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือเลขานุการมอบหมาย

หมวด ๕

ข้อบังคับสภावิศวกร

มาตรา ๔๓ ร่างข้อบังคับสภावิศวกรจะเสนอให้ก็แต่โดยคณะกรรมการ หรือสมาชิกสามัญ การเสนอร่างข้อบังคับสภावิศวกรของสมาชิกสามัญจะกระทำได้เมื่อมีสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคนรับรอง

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่สภावิศวกรเพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับสภावิศวกรที่มีการเสนอตามความเห็นชอบแล้ว ให้ดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการ หรือสมาชิกสามัญ แต่ต้องกำหนดเป็นวาระในหนังสือนัดประชุมให้ชัดเจนและแนบร่างข้อบังคับสภावิศวกรที่เสนอไปพร้อมกันด้วย

มาตรา ๔๔ เมื่อที่ประชุมใหญ่สภावิศวกรมีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภावิศวกรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญที่เข้าประชุม ให้หากสภावิศวกรเสนอร่างข้อบังคับสภावิศวกรต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ซักซ้า สภานายกพิเศษอาจยับยั้งร่างข้อบังคับนั้นได้แต่ต้องแสดง

เหตุผลโดยแจ้งชัด ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับที่นายกสภากิจกรรมเสนอให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับนั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการประชุมอีกรังหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมครั้งหลังนี้ ถ้ามีเสียงยืนยันต่อไปน้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษแล้ว

หมวด ๖

การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาวิศวกร

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขามี ๔ ระดับ คือ

- (๑) วุฒิวิศวกร
- (๒) สามัญวิศวกร
- (๓) ภาคีวิศวกร
- (๔) ภาคีวิศวกรพิเศษ

หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้างงาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมสาขานั้นฯ จากสภาวิศวกรหรือสถาบันที่สภาวิศวกรรับรอง หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๘ การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

มาตรา ๔๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภากาชาด

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดายังเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภากาชาด และถ้าหากสมาชิกภาพเมื่อใดให้ใบอนุญาตของผู้นั้นเสื่อมสุดลง

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน กรรมการ ผู้จัดการของบริษัท หรือผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคลเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามที่กำหนดในข้อบังคับสภากาชาด

มาตรา ๕๑ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรมของผู้ได้รับใบอนุญาต มีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้นโดยทำเรื่องยื่นต่อสภากาชาด

กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณว่าผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณโดยแจ้งเรื่องต่อสภากาชาด

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสั้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ ดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ เมื่อสภากาชาดได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๐ ให้เลขานุการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อกomite คณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ซักซ้าย

มาตรา ๕๓ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการจรรยาบรรณ คนหนึ่ง และกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามต้องที่ประชุมใหญ่สภากาชาดสามัคคี ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมฯลฯ ไม่น้อยกว่าสิบปี

- (๒) ไม่เกยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๕๔ กรรมการจรรยาบรรณให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะต้องตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณใหม่

มาตรา ๕๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจะรายบุรdonพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ถ้าออก

- (๒) สมาชิกภาพสื้นสุดลงตามมาตรา ๑๔

- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง

(๔) สาขาวิชากรณีมีต้องออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

มาตรา ๕๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการจารยานบรรณว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการจารยานบรรณเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือไม่ก็ได้

ให้กรรมการจารยานบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรฐาน ๕๗ คณฑ์กรรมการจารยานธรณ์มีอำนาจหน้าที่พิจารณาอนุมัติภัยกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบดิษฐ์จารยานธรณ์แห่งวิชาชีพวิศวกรรม

วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ
มาตรฐาน ๕๙ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ
อย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการจรรยาบรรณได้

การปฏิบัติการของคณะกรรมการตามวาระคนหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ
มาตรา ๕๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจารราษฎร และของคณะกรรมการ
ซึ่งคณะกรรมการจารราษฎรแต่งตั้ง ให้กรรมการจารราษฎรและอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่ง
เป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัสดุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา
แต่ถ้าเป็นกรณีคำสั่งต่อบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ
หรือผู้ซึ่งสภานายกพิเศษมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณ หรืออนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๐ ให้ประธานกรรมการจารยานบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิที่ทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใดๆ ส่งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะกรรมการคุณธรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งภายใต้สิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

มาตรา ๖๓ คณะกรรมการจารยานธรณ์มีอำนาจวินิจฉัยซึ่งข้อต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
 - (๒) ตักเตือน
 - (๓) ภาคทัณฑ์
 - (๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี
 - (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจารยานธรณวินิจฉัยข้าดตามมาตรา ๖๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยข้าดต่อคณะกรรมการภาษาในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภากิจกรรม

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้ทำเป็นคำสั่งสถาบันวิศวกรรมพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัย
ชี้ขาดและให้อธิบายที่สุด

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมจะประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสถาบันวิศวกรรมที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ได้กระทำการฟ้าฝีนตามมาตรา ๖๓ ให้สถาบันวิศวกรรมมีติเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลพิพากษายืนที่สุด

มาตรา ๖๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะยื่นขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล และพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนี้ถูกเพิกถอนใบอนุญาต และห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ໜາດ ດ)

การกำกับดูแล

มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสาขาวิชาระบบทั้งหมดในส่วนงาน
(๒) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสาขาวิชาระบบทั้งหมด

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสาขาวิชาระบบทั้งหมด

(๔) สั่งเป็นหนังสือให้สาขาวิชาระบบทั้งหมดแก้ไขการกระทำใดๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อวัตถุประสงค์ของสาขาวิชาระบบทั้งหมด

มาตรา ๖๗ เพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัสดุใดๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา และมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานของสถาบันวิศวกรรมหรือในสถานที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องซึ่งแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๙ ในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๕ เมื่อปรากฏว่าสาขาวิชาระบุนเดส์ตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๖ หรือมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการ นายนายกสาขาวิชาระบุนเดส์ หรือกรรมการคนหนึ่งคนใดกระทำผิดวัตถุประสงค์ของสาขาวิชาระบุนเดส์เป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สาขาวิชาระบุนเดส์ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติก่อนรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการ นายนายกสาขาวิชาระบุนเดส์ หรือกรรมการคนนั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในการณ์ที่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งสมาชิกสามัญจำนวนห้าคน เป็นคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนดังนี้รับทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นด้วยรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๕ ให้กรรมการทั้งคณะของสาขาวิชาระบุนเดส์ พ้นจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลจากสมาชิกสามัญของสาขาวิชาระบุนเดส์เท่าจำนวนกรรมการที่จะมีได้ตามมาตรา ๒๕ เป็นกรรมการชั่วคราวแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ให้กรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเพียงเท่าที่จำเป็นและดำเนินการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการชั่วคราว เพื่อให้มีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการใหม่ตามมาตรา ๒๕

เมื่อกรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้กรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๖๓ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๕๕ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๓ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้หุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้แทนของนิติบุคคลหรือผู้ซึ่งมีส่วนในการกระทำการผิดดังกล่าว มีความผิดในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำการผิด ผู้ใช้ให้กระทำการผิด หรือผู้สนับสนุนกระทำการผิด แล้วแต่กรณี ต้องระหว่างโทษตามที่กำหนดไว้ในการกระทำการผิดนั้น และสำหรับนิติบุคคล ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้นด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๕ ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาฯ ก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการตามมาตรา ๒๙ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับสภาวิศวกรรมตามมาตรา ๘ (๖) เพื่อที่จะเป็นเพื่อใช้เป็นการชั่วคราว ข้อบังคับดังกล่าวให้มีผลใช้บังคับจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับนั้น ทั้งนี้ โดยไม่ให้นำมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับ

ให้สำนักงาน ก. ว. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานสภาวิศวกรรมตามมาตรา ๓๕ และให้นายทะเบียน ก. ว. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาวิศวกรรมตามมาตรา ๔๒ เป็นการชั่วคราวไปจนกว่าสำนักงานสภาวิศวกรจะมีบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการตามมาตรา ๒๙

การเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๙ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทภาควิชากร สามัญวิชากร และอุตสาหวิชากรตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกรรมตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทใบอนุญาตพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นสมาชิกสามัญของสภาวิศวกรรมตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามใบอนุญาต หรือพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า ให้สมาชิกภาพของสมาชิกตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นอันสิ้นสุดลง เว้นแต่จะสมควรและได้เป็นสมาชิกของสภาวิศวกรรมตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าปริญญา หรือประกาศนียบัตรจากหลักสูตรการศึกษาและสถาบันการศึกษาที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้รับรองแล้วเป็นปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่สภาพวิศวกรให้การรับรองตามมาตรา ๘ (๓)

มาตรา ๓๗ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภททุนวิศวกร สามัญวิศวกร ภาคีวิศวกร หรือใบอนุญาตพิเศษตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับทุนวิศวกร สามัญวิศวกร ภาคีวิศวกร หรือภาคีวิศวกรพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๒๗ (๑) ให้ถือว่ากำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นกำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ กำหนดรอบใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามความในวรรคก่อนเป็นสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกวิสามัญของสภาพวิศวกรตามความในมาตรา ๑๖ โดยอนุโนม

มาตรา ๓๙ ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียน หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียน หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโนม

มาตรา ๔๐ ให้ถือว่าการกระทำผิดมิราบท หรือข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งได้กระทำการก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในการนี้ที่มีการดำเนินการกับผู้กระทำการ หรือข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตູ :- ເຫດຜລໃນການປະກາດໃຊ້ພຣະຮະບັງຄູງຕິດບັນນີ້ ກື່ອ ໂດຍທີ່ໃນປັຈງບັນວິທາການດ້ານວິສະວຽກມີກວາມເຈົ້າຢູ່
ກ້າວໜ້າໄປນາກ ແລະມີຮຍລະເອີ້ດທີ່ລຶກສັ່ງມາກຈິ່ນ ໄນວ່າໃນດ້ານວິສະວຽກຮມໂຍ້າ ວິສະວຽກຮມເໜືອງແວ່ ວິສະວຽກຮມເກົ່າງກລ
ວິສະວຽກຮມໄຟຟ້າ ວິສະວຽກຮມອຸດສາຫກຮມ ແລະອື່ນໆ ຜົ່າງປະກອບວິຊາເພື່ອວິສະວຽກຮມແຫ່ງນີ້ອ່ານຸ່າງສ່າງພລກະທບດ່ອວິວິດ
ຮ່າງກາຍ ແລະກົບປົກສິນຂອງປະຫານໄດ້ນາກ ອັນສົມຄວນນີ້ກວາມຄຸນເພື່ອກລັ້ນກຮອງກວານຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ປະກອບ
ວິຊາເພື່ອເພື່ອຕິດຕາມດູແລກປະກອບວິຊາເພື່ອໄກສັ່ງກວ່າທີ່ເປັນນາແດ່ເດີມ ປະກອບກັນອົງກົງວິຊາເພື່ອວິສະວຽກຮມ
ໄດ້ກອດຕັ້ງມານານຈົນເປັນປຶກແພ່ນແລ້ວ ສົມຄວນໃຫ້ຜູ້ປະກອບວິຊາເພື່ອວິສະວຽກຮມຮວມດ້ວກັນເປັນອົງກົງເຫັນມີສ່ວນຫ່ວຍຮູ້
ໃນກວາມຄຸນດູແລເພື່ອໃຫ້ເກີດພລດີຍິ່ງຈິ່ນ ອົ່ງໆ ປະເທດໄທຍົກງຕ້ອງເປີດເສີ່ງຖາງການຄ້າແລະບວກເກີດໃນໄໝ້ໜ້າໆ ສົມຄວນ
ໃຫ້ກວານຮູ້ແລະກາຄເອກະນີໄດ້ມີການຮ່ວມມືອກັນອ່າຍ່າງໄກສັ່ງໃນກວາມສ່າງເສີມຄຸນກາພກການປະກອບວິຊາເພື່ອໄທພຣອນທີ່ຈະ
ແໜ່ງບັນກັນຕ່າງປະເທດໄດ້ ສົມຄວນປັບປຸງກູ້ໜ່າຍວ່າດ້ວຍວິຊາເພື່ອວິສະວຽກຮມ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຕາມພຣະຮະບັງຄູງຕິດນີ້

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมบุคคลธรรมดา	
(ก) ระดับบุณฑิวิศวกร	๑๐,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	๗,๕๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีวิศวกร	๕,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	๕,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล	
ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล	๖๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	
ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	
บุคคลธรรมดা	
(ก) ระดับบุณฑิวิศวกร	๓,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	๒,๐๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีวิศวกร	๑,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	๑,๐๐๐ บาท
สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	
ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม	๒,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล	
(ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต	
ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	๓๐,๐๐๐ บาท
(ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาต	
หลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ	
วิศวกรรมควบคุม	๑๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต	
บุคคลธรรมด้า	๕๐๐ บาท
นิติบุคคล	๕,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม	
ควบคุมครองลงทะเบียน	๒,๐๐๐ บาท

พระราชกຸມຢືນ

ກໍາຫນດໜ້ວຍງານຂອງຮູ້ຕາມພະຣາຊບໍ່ມີຢູ່

ຄວາມຮັບຜົດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ພ.ສ. ២៥៥៥ (ນັບທີ່ ១៦)

ພ.ສ. ២៥៥២

ກຸມີພລອດຸລຍເດ໇ອ ປ.ຮ.

ໄທ້ໄວ້ ປ. ວັນທີ ១៦ ພັນວັນພ.ສ. ២៥៥២

ເປັນປີທີ່ ៦៤ ໃນຮັບກາລປັງຈຸບັນ

พระບາທສມເຈົ້າພະປ່ອມິນທຣມຫາກຸມີພລອດຸລຍເດ໇ອ ມີພະບຣມຣາຊໂອງກາຣໂປຣດເກລ້າ ។
ໃຫ້ປະກາວວ່າ

ໂຄຍທີ່ເປັນກາຣສມຄວຮແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມພະຣາຊກຸມຢືນວ່າດ້ວຍກາກໍາຫນດໜ້ວຍງານຂອງຮູ້
ຕາມພະຣາຊບໍ່ມີຢູ່ຄວາມຮັບຜົດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ພ.ສ. ២៥៥៥

ອາສັຍ້ອໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៨៩ ຂອງຮູ້ຮຣມນູ່ແໜ່ງຮາຊອາຈັກໄກຍ ແລະມາຕຣາ ៥
ແໜ່ງພະຣາຊບໍ່ມີຢູ່ຄວາມຮັບຜົດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ພ.ສ. ២៥៥៥ ຈຶ່ງທຽງພະກຽມາໂປຣດເກລ້າ ។
ໃຫ້ຕາພະຣາຊກຸມຢືນເຂົ້າໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ມາຕຣາ ១ ພະຣາຊກຸມຢືນນີ້ເຮີຍກວ່າ “ພະຣາຊກຸມຢືນກໍາຫນດໜ້ວຍງານຂອງຮູ້
ຕາມພະຣາຊບໍ່ມີຢູ່ຄວາມຮັບຜົດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ພ.ສ. ២៥៥៥ (ນັບທີ່ ១៦) ພ.ສ. ២៥៥២”

ມາຕຣາ ២ ພະຣາຊກຸມຢືນນີ້ໃຫ້ໃຊ້ບັນດັບຕັ້ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສໃນຮາຊກິຈຈານເບກຍາ
ເປັນຕົ້ນໄປ

ມາຕຣາ ۳ ໃຫ້ຢັກເລີກຄວາມໃນ (၃၅) ຂອງມາຕຣາ ၃ ແຫ່ງພະຮະຮາງຄຸມຄູ່ກຳກຳຫັດຫນ່ວຍງານຂອງຮູ້
ຕາມພະຮະຮາງບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ພ.ສ. ၁၄၈၈ ພ.ສ. ၁၄၉၀ ຜຶ່ງແກ້ໄຂພື້ນເຕີມ
ໂດຍພະຮະຮາງຄຸມຄູ່ກຳກຳຫັດຫນ່ວຍງານຂອງຮູ້ຕາມພະຮະຮາງບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່
ພ.ສ. ၁၄၈၉ (ລັບນັ້ນທີ່ ၈) ພ.ສ. ၁၄၉၁ ແລະ ໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແກ່

“(၄၀) ສກາວິສວກຮ”

ມາຕຣາ ۴ ໃຫ້ຢັກເລີກຄວາມໃນ (၄၀) ແລະ (၄၁) ຂອງມາຕຣາ ၃ ແຫ່ງພະຮະຮາງຄຸມຄູ່ກຳ
ກຳກຳຫັດຫນ່ວຍງານຂອງຮູ້ຕາມພະຮະຮາງບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ພ.ສ. ၁၄၈၈ ພ.ສ. ၁၄၉၀
ຜຶ່ງແກ້ໄຂພື້ນເຕີມໂດຍພະຮະຮາງຄຸມຄູ່ກຳກຳຫັດຫນ່ວຍງານຂອງຮູ້ຕາມພະຮະຮາງບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດ
ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ພ.ສ. ၁၄၈၉ (ລັບນັ້ນທີ່ ၈) ພ.ສ. ၁၄၉၁ ແລະ ໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແກ່

“(၄၁) ກອງທຸນສັນບັນສຸນນຸກຄະນະກົມກະກຽມກຳກຳຫັດຫນ່ວຍງານ

(၄၂) ສໍານັກງານຄະນະກົມກະກຽມກຳກຳຫັດຫນ່ວຍງານ

ມາຕຣາ ۵ ໃຫ້ເພີ່ມຄວາມຕ່ອໄປນີ້ເປັນ (၄၃) ແລະ (၄၄) ຂອງມາຕຣາ ၃ ແຫ່ງພະຮະຮາງຄຸມຄູ່ກຳ
ກຳກຳຫັດຫນ່ວຍງານຂອງຮູ້ຕາມພະຮະຮາງບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ພ.ສ. ၁၄၈၉
ພ.ສ. ၁၄၉၀

“(၄၃) ສຕາບັນການແພທຍໍ່ຈຸກເນີນແຫ່ງໜາດີ

(၄၄) ສກາກາຍກາພນຳບັດ”

ຜູ້ຮັບສັນອະພະບານຮາງໂອກການ

ອກສິຖິງ ເວັບເວົ້າ

ນາຍກົມມູນຕີ

ໝາຍເຫດ :- ເຫດຜລໃນການປະກາສໃຊ້ພຣະຮາກຄຸນຄືກາລບັນນີ້ ອື່ນ ໂດຍທີ່ສຕາບັນກາຮແພທຍໍ້ຈຸກເລີນແຫ່ງໜາຕີ ແລະສປາກາຍກາພນຳບັດມີໄດ້ມີສູນະເປັນກະທຽວ ຖນວາງ ກຣມ ທີ່ອສ່ວນຮາກຮ່າກ່ຽວຂ້ອງມີສູນະເປັນກະນົມ ຮາກຮ່າກສ່ວນກຸມມີກາຄ ຮາກຮ່າກສ່ວນທີ່ອັນດີນ ທີ່ອັນດີນ ວິວໆວິສາຫຼັກທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍພຣະຮາບໜູ້ໝັ້ນທີ່ຫຼື່ອພຣະຮາກຄຸນຄືກາ ທາກແຕ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງໃໝ່ມີສູນະເປັນນິຕົບຸຄຄລແລະໃຊ້ອໍານາຈຮູ້ຕາມພຣະຮາບໜູ້ໝັ້ນກາຮແພທຍໍ້ຈຸກເລີນ ພ.ສ. ແຕະກິໂລມ ແລະພຣະຮາບໜູ້ໝັ້ນວິ່າຊື່ພກາຍກາພນຳບັດ ພ.ສ. ແຕະກິໂລມ ຕາມດຳດັບ ອັນຈັດໄດ້ວ່າເປັນໜ່ວຍງານຂອງຮູ້ປະເທດໜຶ່ງ ແລະຂະນະນີ້ບໍ່ໄມ່ໄດ້ຮັບການກຳໜາດໃຫ້ເປັນໜ່ວຍງານຂອງຮູ້ຕາມພຣະຮາບໜູ້ໝັ້ນກີ່ວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ພ.ສ. ແຕະກິໂລມ ແລະ ໂດຍທີ່ພຣະຮາບໜູ້ໝັ້ນດັ່ງກ່າວນຳມີກີ່ວາມຮັບຜິດທາງລະເມີດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສຕາບັນກາຮແພທຍໍ້ຈຸກເລີນ ແຫ່ງໜາຕີ ແລະສປາກາຍກາພນຳບັດຊື່ປົງປົງບັດທີ່ໄດ້ຮັບການກຳໜາດໃຫ້ໜ່ວຍງານອື່ນຂອງຮູ້ເປັນໜ່ວຍງານ ຂອງຮູ້ຕາມກຸ່ມບັນນີ້ຕ້ອງຕາມກຸ່ມບັນນີ້ຕ້ອງຕາມກຸ່ມຄືກາ ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສຕາບັນກາຮແພທຍໍ້ຈຸກເລີນ ແຫ່ງໜາຕີ ແລະສປາກາຍກາພນຳບັດຊື່ປົງປົງບັດທີ່ໄດ້ຮັບການກຳໜາດໃຫ້ໜ່ວຍງານອື່ນຂອງຮູ້ເປັນໜ່ວຍງານ ການເສີມສ້າງສຸຂພາພ ແລະສ້ານັກງານຄະກຽມກາກຳກັນແລະສ່າງເສີມກາປະກອບຮູ້ກົງປະກັນກັບເສີຍໃໝ່ໃໝ່ ໄກສູກຕ້ອງ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຕາມພຣະຮາກຄຸນຄືການີ້

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

บุคคลธรรมดา

(ก) ระดับบุณฑิวิศวกร	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	ฉบับละ ๓,๕๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีวิศวกร	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

นิติบุคคล

ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
----------------------	-------------------

(๒) ค่าเดือนอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ

บุคคลธรรมดา

(ก) ระดับบุณฑิวิศวกร	ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญวิศวกร	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(ค) ระดับภาคีวิชากร	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีวิชากรพิเศษ	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
สำหรับผู้ที่ขึ้นต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ		
ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล		
(ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขึ้นต่ออายุใบอนุญาต		
ก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขึ้นต่ออายุใบอนุญาต		
หลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๗) ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ		
วิศวกรรมควบคุม	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๘) ค่าใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต		
บุคคลธรรมดា	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
นิติบุคคล	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๙) ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม		
	ครั้งละ	๑,๕๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ร้อยตำรวจเอก ปูรเชษฐ์ เปี้ยนสมบูรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมเดิมที่กำหนดไว้ด้านกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งถูกยกเลิกไปแล้ว แต่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ด้านบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และโดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหารดไทยออกกฎหมายกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

กฎกระทรวง

กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “วิชาชีพวิศวกรรม” และ “วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๕๓ และ มาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดเพิ่มเติมสาขาวิศวกรรมดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรม

(๑) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(๒) วิศวกรรมเคมี

ข้อ ๒ ให้วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๑) วิศวกรรมโยธา

(๒) วิศวกรรมเหมืองแร่

(๓) วิศวกรรมเครื่องกล

(๔) วิศวกรรมไฟฟ้า

(๕) วิศวกรรมอุตสาหการ

(๖) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(๗) วิศวกรรมเคมี

ทั้งนี้ เนพาะงานตามประเภทและขนาดของวิชาชีพวิศวกรรมแต่ละสาขาที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ งานในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขา มีดังต่อไปนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา หมายถึง การให้ข้อมูล การตรวจสอบนิจฉัย หรือการตรวจสอบงาน

(๒) งานวางแผนโครงการ หมายถึง การศึกษา การวิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสม หรือการวางแผนของโครงการ

(๓) งานออกแบบและคำนวณ หมายถึง การใช้หลักวิชาและความชำนาญเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดในการก่อสร้าง การสร้าง การผลิต หรือการวางแผนงานและเครื่องจักร โดยมีรายการคำนวณ แสดงเป็นรูป แบบ ข้อกำหนด หรือประมาณการ

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต หมายถึง การอำนวยการควบคุม หรือการควบคุม เกี่ยวกับการก่อสร้าง การสร้าง การผลิต การติดตั้ง การซ่อม การตัดแปลง การรื้อถอนงาน หรือการเคลื่อนย้ายงานให้เป็นไปโดยถูกต้องตามรูป แบบ และข้อกำหนดของหลักวิชาชีพวิศวกรรม

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึง การค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ การหาข้อมูล และสถิติต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ หรือประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงาน หรือในการสอนท่าน

(๖) งานอำนวยการใช้ หมายถึง การอำนวยการดูแลและการใช้ การบำรุงรักษางาน ทั้งที่เป็นชิ้นงานหรือระบบ ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามรูป แบบ และข้อกำหนดของหลักวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๔ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา มีดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป หรืออาคารที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป

(๒) อาคารสาธารณูปโภคขนาด

(๓) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรือชั้งจานที่มีความสูงตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(๔) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัดถุ เช่น พระพุทธรูปหรือเจดีย์ที่มีความสูงตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป

(๕) โครงสร้างสะพานที่มีช่วงระหว่างคูนยึดกลางตอนมือช่วงได้ช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป

(๖) ท่าเทียนเรือหรืออู่เรือสำหรับเรือที่มีระวางขันน้ำตั้งแต่ ๕๐ เมตรถึงคันขึ้นไป

(๗) ชั้นส่วนโครงสร้างคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จทุกชนิดที่มีความยาวตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป

(๘) เสาเข็มคอนกรีตที่มีความยาวตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป หรือที่รับน้ำหนักบรรทุกปลอกภัยตั้งแต่ ๓ เมตรตันขึ้นไป

(๙) งานเสริมความมั่นคงของฐานรากทุกขนาด

(๑๐) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป

(๑๑) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสาที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตร หรือคานที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป

(๑๒) โครงสร้างได้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือความลึกตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป

(๑๓) โครงสร้างของระบบขนส่งสาธารณูปโภค ทางรถสาธารณะ หรือทางวิ่งสนามบินทุกขนาด

(๑๔) ทางรถไฟ ทางรถรางสาธารณะ ทางหลวง ทางสาธารณูปโภค หรือทางวิ่งสนามบินทุกขนาด

(๑๕) เชื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ หรือระบบคลประทานที่มีความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป หรือมีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรือที่มีอัตราการไหลของน้ำตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาทีขึ้นไป

(๑๖) โครงสร้างที่มีการกักของน้ำ เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือระบายน้ำที่มีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(๑๗) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป หรือพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่ ๐.๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีโครงสร้างรองรับ หรือมีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป

(๑๘) ระบบคลประทานที่มีพื้นที่คลประทานตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ต่อโครงการขึ้นไป

(๑๙) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีความสูงจากพื้นดินตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป หรือป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๕ ตารางเมตรขึ้นไปที่ติดตั้งอยู่บนหลังคา คาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร

(๒๐) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๒) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างตั้งแต่ ๒๕ เมตรขึ้นไป หรือที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

ข้อ ๕ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่มีดังต่อไปนี้

(๑) งานเหมืองแร่ "ได้แก่"

- (ก) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- (ข) การทำเหมืองใต้ดินทุกขนาด
- (ค) การเจาะอุโมงค์ในเหมือง หรือปล่องหรือโพรงในหินทุกขนาด
- (ง) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัสดุระเบิดทุกขนาด
- (จ) การไม่ บด หรือย่อยแร่และหินที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- (ฉ) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด
- (ช) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- (ช) การประเมินผลและวิเคราะห์น้ำค่าของแหล่งแร่ทุกขนาด

(๒) งานโลหะการ "ได้แก่"

- (ก) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด
- (ข) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
- (ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป

(๑) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๑) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิว หรือการซุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่ สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๖ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกล มีดังต่อไปนี้

(๑) งานให้คำปรึกษาและงานพิจารณาตรวจสอบตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทุกประเภท และทุกขนาด

(๒) งานวางแผนการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์รวมกันขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออกซ์เจน ภายนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือ เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออกซ์เจน หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออกซ์เจน ภายนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(ง) ระบบของไฟฟ้าในท่อรับแรงดัน หรือสูญญากาศที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป

(จ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๓) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๓.๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป

(๗) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภายนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมทุกขนาด

(ก) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๓.๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นตั้งแต่ ๔๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(ง) ระบบของไอลainท่อรับแรงดันหรือสูญญากาศที่มีความดันของไอลainท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปascalsขึ้นไป หรือสูญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปascalsลงมา

(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภายนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปascalsขึ้นไป หรือปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป

(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ง) ระบบของไอลainท่อรับแรงดันหรือสูญญากาศที่มีความดันของไอลainท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปascalsขึ้นไป หรือสูญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปascalsลงมา

(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) งานอำนวยการใช้

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบขึ้นไป

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภายนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป

(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันตั้งแต่ ๑,๓๐๐ กิโลปascalsขึ้นไป และมีปริมาตรตั้งแต่ ๑๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(ง) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบขึ้นไป

- (จ) ระบบของไฟฟ้าในท่อรั้วแรงดันหรือสัญญาการที่มีความคันของไฟฟ้าในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปัลส์กอลต์ต่อระบบขึ้นไป
- (ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๙ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า มีดังต่อไปนี้

- (๑) งานไฟฟ้ากำลัง ได้แก่
- (ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ทุกประเภทและทุกขนาด
 - (ข) งานวางแผนการ
 - (๑) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป
 - (๒) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป
 - (ค) งานออกแบบและคำนวณ
 - (๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป
 - (๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณูปโภคที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ขึ้นไป
 - (๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันไฟผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด
 - (ง) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต
 - (๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป
 - (๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณูปโภคที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ขึ้นไป
 - (๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันไฟผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด

(๑) งานพิจารณาตรวจสอบ

(๑) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมเปอร์ขึ้นไป หรือที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป

(๒) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันไฟผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด

(๓) งานอำนวยการใช้ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ แอมเปอร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป

(๔) งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้แก่

(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) หรือ (ง) ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) งานวางแผนการระบบเครือข่ายที่มีสถานีรับ ส่ง และถ่ายทอดเพื่อกระจายคลื่น แม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโล赫ertz และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(ค) งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ

(๑) ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโล赫ertz ขึ้นไป และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป

(๒) ระบบรับ ส่ง แยก หรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้ความถี่คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ เมกะ赫ertz ขึ้นไป และที่มีช่องการสื่อสารตั้งแต่ ๖๐ วัชรสเตียงขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ง) งานอำนวยการใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโล赫ertz ขึ้นไป และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป

ข้อ ๘ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ มีดังต่อไปนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา งานวางแผนการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้าง หรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือโรงงานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาท ขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบลิ่งได ๑ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการปรับ

ຮູບໂຄທະໜີ ໄນ ອົງກອນທີ່ໄປ ທີ່ໃຊ້ຄົນຈາກຕັ້ງແຕ່ຫ້າສົບຄົນເຂົ້າໄປ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ທີ່ໃຊ້ຄົນຈາກຕັ້ງແຕ່ຫ້າສົບຄົນເຂົ້າໄປ ໂດຍໄໝ່ຮ່ວມຄ່າທີ່ດິນ

(ຄ) ການຄຸງແຮງແລະການທຳໂຄທະໜີໃຫ້ບົນສູງທີ່ມີປິຣົນາພາກພລິຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້ ໃນການທີ່ເປັນດີນຸກຕັ້ງແຕ່ ២ ຕັນຕ່ອວັນເຂົ້າໄປ ໃນການທີ່ເປັນຕະກໍວ່າ ສັງກະຕື ຖອນແດງ ອົງກອນ ຕັ້ງແຕ່ ៥ ຕັນຕ່ອວັນເຂົ້າໄປ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ທີ່ໃຊ້ຄົນຈາກຕັ້ງແຕ່ຫ້າສົບຄົນເຂົ້າໄປ

(ງ) ຮະບັບເດັບພັດທຶນທີ່ມີນູລຄ່າຮ່ວມກັນຕັ້ງແຕ່ສາມລ້ານນາທເຂົ້າໄປ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ມີຫຼັກສູງ ອົກສົກຕັ້ງແຕ່ ២,០០០ ຕາຮາງເມຕຽນເຂົ້າໄປ

(ແ) ຈານຈຳນວຍການໃຊ້

(ກ) ສິ່ງກ່ອສ້າງແລະເຄື່ອງຈັກທີ່ໃຊ້ຄົນມຸລພິຍ ບຳບັດຂອງເສີຍ ກໍາຈັດສາຮັບພິຍ ກໍາຈັດວັດຖຸອັນຕរາຍ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ພະນັກງານທີ່ໃຊ້ຄົນຈາກຕັ້ງແຕ່ຫ້າສົບຄົນເຂົ້າໄປ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໃຊ້ຄົນຈາກຕັ້ງແຕ່ຫ້າສົບຄົນເຂົ້າໄປ ໂດຍໄໝ່ຮ່ວມຄ່າທີ່ດິນ

(ຂ) ຮະບັບຮະບາຍາກາສ ຮະບັບແສງສວ່າງ ແລະຮະບັບອ່າງເຊື້ນທີ່ເກີ່ວຂຶ້ອງກັບການຄົນມຸລພິຍ ກໍາຈັດວັດຖຸອັນຕරາຍ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ພະນັກງານທີ່ໃຊ້ຄົນຈາກຕັ້ງແຕ່ຫ້າສົບຄົນເຂົ້າໄປ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ມີຫຼັກສູງ ອົກສົກຕັ້ງແຕ່ ២,០០០ ຕາຮາງເມຕຽນເຂົ້າໄປ

(ຄ) ກະບວນການພລິຕັ້ງທີ່ມີປິຣົນາຄົມໄມ້ ໃຊ້ສາງໄວໄຟ ໃຊ້ສາງອັນຕරາຍ ໃຊ້ກາລົ່ມລຳດັບລໍາວຸນ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ພະນັກງານທີ່ໃຊ້ຄົນຈາກຕັ້ງແຕ່ຫ້າສົບຄົນເຂົ້າໄປ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ມີຫຼັກສູງ ອົກສົກຕັ້ງແຕ່ຫ້າສົບຄົນເຂົ້າໄປ ໂດຍໄໝ່ຮ່ວມຄ່າທີ່ດິນ

(ງ) ຮະບັບເດັບພັດທຶນທີ່ມີນູລຄ່າຮ່ວມກັນຕັ້ງແຕ່ສາມລ້ານນາທເຂົ້າໄປ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ມີຫຼັກສູງ ອົກສົກຕັ້ງແຕ່ ២,០០០ ຕາຮາງເມຕຽນເຂົ້າໄປ

ໜ້າ ៥ ປະເທດແລະຂະດີຂອງຈາກວິຊາພວິວກະຮົມຄວບຄຸມສາຂາວິວກະຮົມສິ່ງແວດສ້ອນ ນີ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

(១) ຮະບັບປະປາທີ່ມີອັຕຣາກໍາລັງພລິຕັ້ງສູງສຸດຕັ້ງແຕ່ ១,០០០ ລູກບາສກໍມຕຽດຕ່ອວັນເຂົ້າໄປ

(២) ຮະບັບນໍ້າສະຍາດສໍາຫັບໂຮງງານ ອາຄາຮາສາຮາຮະ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ມີຫຼັກສູງ ພລິຕັ້ງສູງສຸດຕັ້ງແຕ່ ៥០ ລູກບາສກໍມຕຽດຕ່ອວັນເຂົ້າໄປ

(៣) ຮະບັບນໍ້າເສີຍສໍາຫັບໜຸນໜຸນ ໂຮງງານ ອາຄາຮາສາຮາຮະ ມີຫຼັກສູງ ທີ່ໄປ ມີຫຼັກສູງ ຮອງຮັບນໍ້າເສີຍໃນອັຕຣາກໍາລັງສູງສຸດຕັ້ງແຕ່ ៣០ ລູກບາສກໍມຕຽດຕ່ອວັນເຂົ້າໄປ

(๔) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีอัตรากำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๕) ระบบการพัฒนาฟืนที่หรือแหล่งน้ำที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ

(ก) น้ำฝนหรือน้ำฝนที่บังขวางอยู่ที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(ข) น้ำทิ้งหรือน้ำคาดที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(๖) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีปริมาตรการระบายน้ำตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป

(๗) ระบบการจัดการมลภาวะทางเสียงสำหรับโรงงานหรืออาคารสาธารณะที่มีค่าระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(๘) ระบบการพื้นฟูสภาพดินที่มีพื้นที่ดังต่อไปนี้ หรือระบบการพื้นฟูสภาพน้ำที่มีอัตรากำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป

(ก) ระบบขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้

(ก) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป

(ข) โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป

(ค) แหล่งที่ทำให้มีการดีดเชื้อที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๕ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป

(ง) แหล่งที่ทำให้มีสารกัมมันตภาระสิ่งปฏิกิริยาทุกขนาด

(๙) ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมทุกขนาด

(๑) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๑๐ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณในสาขาวิศวกรรมเคมี มีดังต่อไปนี้

(๑) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาชีชีวภูมิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๒) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดินมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ เนพะที่ประกอบด้วยกระบวนการผลิตของหน่วยการผลิตตาม (๔)

(๓) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดินหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุผง หรือวัตถุเม็ดซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้ ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๔) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมีที่เป็นวัตถุอันตรายเพื่อเป็นสารผสมหรือเป็นสารช่วยในการผลิต

(๕) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภysis ได้ความดันตั้งแต่ ๓ บรรยากาศขึ้นไป หรือต่ำกว่าความดัน ๑ บรรยากาศ

(๖) กระบวนการจัดการหรือนำบัดของเสียจากการกระบวนการผลิตของโรงงาน หรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการนำบัดของเสียที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดินหรือที่ใช้กำลังในกระบวนการนำบัดของเสียตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๗) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานซึ่งวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป

(๘) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ

(๙) กระบวนการผลิตที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้า ของหน่วยการผลิตตั้งต่อไปนี้

(ก) ห้องลับ ห้องดูดซับ ห้องดูดซึม อุปกรณ์สักด้าสาร ถังตักตะกรอน หรือเครื่องตอกผลึกที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๓.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ข) อุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสาร โดยใช้เชือ ห้อแลกเปลี่ยนไอลอนหรือเครื่องกรองแบบอัดแน่นที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๓.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(ค) อุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถุงกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิตที่ใช้กำลังในกระบวนการผลิตตั้งแต่ ๓.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๑) เครื่องต้มระเหยหรือเตาเผาระบวนการผลิตที่ใช้กำลังดึงแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป
หรือเทียบเท่า

(๑) เครื่องปฏิกรณ์ทุกขนาด

(๑๐) ระบบดับเพลิงทุกขนาดของโรงงานอุตสาหกรรมเคมี

ข้อ ๑๑ กฎกระทรวงนี้ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและงานวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุณสาขาวิศวกรรมเคมี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้สาขา
วิศวกรรมสิ่งแวดล้อมและสาขาวิศวกรรมเคมีเป็นวิชาชีพวิศวกรรม และกำหนดให้ส่องสาขาดังกล่าว และ
สาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า และวิศวกรรมอุตสาหการ
เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วย และโดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้
การกำหนดดังกล่าวให้กระทำโดยกฎหมายวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

ข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษา

ยกเลิกข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ด้วยมาตราฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่ข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ด้วยมาตราฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘ (๖) (ณ) ทุกฉบับ มีบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญจำนวนมากไม่สอดคล้องกับกฎหมายกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ณ) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสถาบันวิชาชีวศึกษา และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ยกเลิกข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ด้วยมาตราฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ว่าด้วยมาตราฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) ข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ว่าด้วยมาตราฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๔๗

(๓) ข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ว่าด้วยมาตราฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๔) ข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ว่าด้วยมาตราฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๔๗

(๕) ข้อบังคับสถาบันวิชาชีวศึกษาฯ ว่าด้วยมาตราฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๔๗

(๖) ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาจักรณ์

นายกสภावิศวกร

ข้อบังคับสถาบันวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมโยธา

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉบ) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบังคับต่อไปนี้

อันเป็นกฎหมายที่มีบังคับต่อไปนี้

มาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิศวกร โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสถาบันวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายิกพิเศษแห่งสถาบันวิศวกร จึงออก ข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยชา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยชา ได้เฉพาะงานวางแผนโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยการใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

- (ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด
 - (ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรือยุ้งฉางที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
 - (ค) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหลัง ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร
 - (ง) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร
 - (จ) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสาที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรือคานที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด
 - (坤) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร
 - (ช) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ หรือระบบชลประทานที่มีความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร หรือที่มีอัตราการไหลของน้ำไม่เกิน ๘ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที
 - (ช) โครงสร้างที่มีการกักของไอล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสารว่ายน้ำที่มีความจุไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร
 - (ณ) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มีเส้นผ่าสูนย์กลาง ไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือพื้นที่หน้าด้ามไม่เกิน ๒.๐๐ ตารางเมตร และมีโครงสร้างรองรับ
 - (ญ) ระบบชลประทานที่มีพื้นที่ชลประทาน ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ต่อโครงการ
- (๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต
- (ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น
 - (ข) อาคารสาธารณูปโภคที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น
 - (ค) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรือยุ้งฉางทุกขนาด

- (ก) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง ที่มีความสูงไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร
- (ก) โครงสร้างสะพานที่มีช่วงระหว่างคูนยึกกลางตอนม่อช่วงใจช่วงหนึ่งยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร
- (ก) ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จรูปทุกชนิด ที่มีความยาวทุกขนาด
- (ก) เสาเข็มคอนกรีตทุกขนาด
- (ก) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๔๒ เมตร
- (ก) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลอง ส่งน้ำที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕ เมตร
- (ก) ทางสาธารณทุกขนาด
- (ก) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อระบายน้ำ หรือระบบชลประทาน ทุกขนาด
- (ก) โครงสร้างที่มีการกักของไหლ เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสารว่ายน้ำทุกขนาด
- (ก) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำทุกขนาด และมีโครงสร้างรองรับ
- (ก) ระบบชลประทานทุกขนาด
- (ก) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย มีความสูงจากพื้นดินไม่เกิน ๒๓ เมตร หรือป้าย หรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ที่ติดตั้งอยู่บนหลังคา คาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร
- (ก) อัลจันทร์ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ ตารางเมตร
- (ก) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งวิทยุหรือโทรศัพท์ ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างไม่เกิน ๕๐ เมตร
- (ก) งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยการใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด
- ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๔ ในการนี้ที่ต้องมีการวินิจฉัยชัดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสถาปัตยกรรม
เป็นผู้วินิจฉัยชัด คำวินิจฉัยชัดของคณะกรรมการสถาปัตยกรรมให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมาย
ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อน
วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ นาวิจักษณ์

นายกสถาปัตยกรรม

ข้อบังคับสภा�วิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเหมือนแร่

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๙) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบังคับต่างประเทศเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสริมภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภा�วิศวกร โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสถานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมือนแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมือนแร่ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมือนแร่ แบบใหม่องแร่ ระดับมาตรฐานวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมือนแร่ งานเหมืองแร่ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมือนแร่ แบบใหม่องแร่ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมือนแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานวางแผนการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(๒) การทำเหมืองได้ดินที่มีหน้าตื้นไม่เกิน ๒๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๓) การเจาะอุโมงค์ในเหมือง หรือปล่องหรือโพรงในหินที่มีหน้าตื้นไม่เกิน ๒๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๔) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัสดุอะเบิด ที่มีปริมาณวัสดุจากภาระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๓,๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๕) การโไม่ บด หรือย่อยแร่และหินทุกขนาด

(๖) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด

(๗) การแต่งแร่ทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลวัตต์

(๒) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัสดุอะเบิด ที่มีปริมาณวัสดุจากภาระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๓) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๒๐๐ กิโลวัตต์

(๔) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาควิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับบุคลวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

งานโลหะการ ได้เฉพาะงานavage โครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การแยกวัสดุต่างๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกชนิด

(๒) การแต่งแร่ทุกชนิด

(๓) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๔) การถลุงแร่อื่นๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน และไม่รวมมูลค่าของข้อ ๕ (๓)

(๕) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิว หรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหกสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ ตามประเภทและขนาดดังนี้

(๑) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์

(๒) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(๓) การถลุงแร่อื่นๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะอักจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินยี่สิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน และไม่รวมมูลค่าของข้อ ๑๐ (๒)

(๔) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิว หรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินสามสิบล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับภาควิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยข้อดلالักษณ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยข้อดоказของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามกฎหมาย ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) และกฎหมาย ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกรตามความ ในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ สามารถประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ และงานโลหะการ ได้ตามระดับใบอนุญาตที่ได้รับ

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมาย ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกรตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อุปถัมภ์ วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ นาวิจักษณ์

นายกสภาวิศวกร

ຂໍອບັນດາສປາວິສວກຣ

ວ່າດ້ວຍຫລັກເກີນທີ່ແລະຄຸນສມບັດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມແຕ່ລະຮະດັບ
ສາຂາວິສວກຣມເໜືອງແຮ່ (ฉบັບທີ່ ๒)

ພ.ສ. ๒๕๕๘

ໂດຍທີ່ເປັນການສມຄວນແກ້ໄຂຂໍ້ປະເທດຂອງງານວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມ ສາຂາວິສວກຣມເໜືອງແຮ່
ໃຫ້ສອດຄລ້ອງກັບກູກຮະທຽງກຳຫັນສາຂາວິຊາຊື່ພວິສວກຣມແລະວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມ ພ.ສ. ๒๕๕๐
ແລະເພີ່ມປະເທດແລະຂາດຂອງງານໃນການປະກອບວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບໃບອຸນຸງຕາ
ປະກອບວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມ ສາຂາວິສວກຣມເໜືອງແຮ່ ຮະດັບສາມັກວິສວກ ແລະຮະດັບການວິສວກ
ໃຫ້ສາມາດປະກອບວິຊາຊື່ພົມໄດ້ມາກຍິ່ງເຊື້ນ

ອາຍຸຍໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາຕາຮ ៨ (៦) (៧) ແລະມາຕາຮ ៩ ວຽກສອງ ແທ່ງພຣະຮາບຢູ່ຕິວິສວກ
ພ.ສ. ๒๕๕២ ແລະກູກຮະທຽງກຳຫັນສາຂາວິຊາຊື່ພວິສວກຣມແລະວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມ ພ.ສ. ๒๕๕๐
ສປາວິສວກຣມໄດ້ຄວາມເຫັນຂອບຂອງທີ່ປະໜຸມໃໝ່ວິສາມັກ ຄັ້ງທີ່ ១/๒๕๕៥ ເມື່ອວັນທີ ១ ມີຖຸນາຍັນ ๒๕๕៥
ແລະໂດຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງສການຍົກພິເສດແໜ່ງສປາວິສວກ ຈຶ່ງອອກຂໍອບັນດາໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ขົ້ອ ១ ຂໍອບັນດານີ້ເຮັດວຽກ “ຂໍອບັນດາສປາວິສວກຣ ວ່າດ້ວຍຫລັກເກີນທີ່ແລະຄຸນສມບັດຂອງ
ຜູ້ປະກອບວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມແຕ່ລະຮະດັບ ສາຂາວິສວກຣມເໜືອງແຮ່ (ฉบັບທີ່ ២) ພ.ສ. ๒๕๕៨”

ขົ້ອ ២ ຂໍອບັນດານີ້ໃຫ້ໃຊ້ບັນດາຕັ້ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສີໃນຮາຍກິຈຈານແບກຫາເປັນຕົ້ນໄປ

ขົ້ອ ៣ ໃຫ້ແກ້ໄຂຄໍາວ່າ “ແຂ່ງ” ໃນຂໍອບັນດາສປາວິສວກຣ ວ່າດ້ວຍຫລັກເກີນທີ່ ແລະຄຸນສມບັດຂອງ
ຜູ້ປະກອບວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມແຕ່ລະຮະດັບ ສາຂາວິສວກຣມເໜືອງແຮ່ ພ.ສ. ๒๕๕១ ເປັນ “ງານ” ຖຸກແໜ່ງ

ขົ້ອ ៤ ໃຫ້ຍົກເລີກຄວາມໃນ (៣) ຂອງຂົ້ອ ៥ ຂອງຂໍອບັນດາສປາວິສວກຣ ວ່າດ້ວຍຫລັກເກີນທີ່
ແລະຄຸນສມບັດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມແຕ່ລະຮະດັບ ສາຂາວິສວກຣມເໜືອງແຮ່ ພ.ສ. ๒๕๕១
ແລະໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“(៣) ການເຈາລູໂມນົມຄືໃນເໜືອງ ທີ່ຢູ່ປັບປຸງໃນທີ່ມີຫຼາດໄມ່ເກີນ ៥០ ຕາຮາງເມຕຣ
ທີ່ມີກຳລັງການພລິຕສູງສຸດໄມ່ເກີນ ១៥០,០០០ ເມຕຣິກຕົ້ນຕ່ອປີ”

ขົ້ອ ៥ ໃຫ້ເພີ່ມຄວາມຕ່ອໄປນີ້ເປັນ (៥) ຂອງຂົ້ອ ៦ ຂອງຂໍອບັນດາສປາວິສວກຣ ວ່າດ້ວຍ
ຫລັກເກີນທີ່ແລະຄຸນສມບັດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊື່ພວິສວກຣມຄວບຄຸມແຕ່ລະຮະດັບ ສາຂາວິສວກຣມເໜືອງແຮ່
ພ.ສ. ๒๕๕១

“(៥) ກາຣມີ ບດ ທີ່ຢູ່ຢ່ອຍແຮ່ທີ່ໃໝ່ກຳລັງຮວມກັນໄມ່ເກີນ ១,២០០ ກິໂລວັດທີ”

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไข ตามข้อบังคับสภาพวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
กมล ตระกบุตร
นายกสภาพวิศวกร

ข้อบังคับสถาบันวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๙) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบังคับตั้งแต่วันประกาศเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสถาบันวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายิกพิเศษแห่งสถาบันวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกล เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางแผนการทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออกซ์เจน ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปascal หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออกซ์เจนไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(ง) ระบบของไอลินท่อรับแรงดันหรือสูญญากาศที่มีความดันของไอลินท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไอลินเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๙) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออกซ์เจน ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปascal หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออกซ์เจนไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ง) ระบบของไอลินท่อรับแรงดันหรือสูญญากาศที่มีความดันของไอลินท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปascal เว้นแต่ของไอลินเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๙) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออกซ์เจน ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปascal หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออกซ์เจนไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ต่อระบบ

(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปascals และมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตร

(ง) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็น ทุกขนาด

(จ) ระบบของไอลินท่อรับแรงดันหรือสูญญากาศที่มีความดันของไอลินท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไอลินเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ นิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางแผนการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดระบบ รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ข) เครื่องกำเนิดไอ้น้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือเครื่องกำเนิดไอ้น้ำหรือไออย่างอื่น หรือ เตาอุตสาหกรรมที่ใช้ความร้อนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือเครื่องกำเนิดไอ้น้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาท ต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคาร ที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ห้าร้อยคน

(ง) ระบบของไอลินท่อรับแรงดัน หรือสูญญากาศที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาท ต่อโครงการ หรือที่มีขนาดระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอย ในอาคาร ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยคน

(จ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือใช้ความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(น) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ หรือไฟฟ้า เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปascal หรือภาชนะรับแรงดัน ปริมาตรไม่เกิน ๗ ลูกบาศก์เมตร ต่อลัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

(ง) ระบบของไอลินท่อรับแรงดันหรือสูญญากาศที่มีความดันของไอลินท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปascal เว้นแต่ของไอลินเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(จ) การจัดการพลังงานขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือใช้ความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(น) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ หรือไฟฟ้า เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปascal หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อลัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ง) ระบบของไฟลในท่อรับแรงดันหรือสูญญากาศที่มีความดันของไฟลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปascal เว้นแต่ของไฟลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(๑) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๕) งานอำนวยการใช้

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออกซ์เจน ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรม ที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปascal หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออกซ์เจนไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อระบบ

(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปascal และมีปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตร

(ง) เครื่องปรับอากาศอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(จ) ระบบของไฟลในท่อรับแรงดันหรือสูญญากาศ ที่มีความดันของไฟลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปascal เว้นแต่ของไฟลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้ ตามงานประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๔ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยข้อหาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสถาบันวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยข้อหาด คำวินิจฉัยข้อหาดของคณะกรรมการสถาบันวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาวิจักษณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๙) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกร โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภावิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายิกพิเศษแห่งสภावิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้จาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับมาตรฐานวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า กำลัง ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า กำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางแผนโครงการ ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมป์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณูปโภคที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันไฟผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ค) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณูปโภคที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์

(ง) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันไฟผ่าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยการใช้

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๒ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณูปโภคที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันไฟฟ้าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณูปโภคที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกัน ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันไฟฟ้าสำหรับ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบยกเว้นการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า ทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมเปอร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับภาควิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางแผนการระบบเครือข่ายที่มีสถานีรับ ส่ง และถ่ายทอดเพื่อกระจายคลื่น แม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๕ กิโลวัตต์

(๒) งานออกแบบและคำนวณ และงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๕ กิโลวัตต์

(ข) ระบบรับ ส่ง แยก หรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้ความถี่คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๕ กิโลวัตต์

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ และงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต ระบบรับ ส่ง แยก หรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีช่องการสื่อสารไม่เกิน ๒๕๐ วงจรเดียวหรือเทียบเท่า

(๒) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๓) งานอำนวยการใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีไม่เกิน ๒ กิโลวัตต์

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาควิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยข้อหาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยข้อหาด คำวินิจฉัยข้อหาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมาย ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อุปถัมภ์ วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาจักรณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๙) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบันญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกร โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภावิศวกร และโดยความเห็นชอบของสถานายกพิเศษแห่งสภावิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรม อุตสาหการ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม อุตสาหการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม อุตสาหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษาทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๒) งานวางแผนการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๓) งานออกแบบและคำนวณ โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลื่อนโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปลงโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตตั้งต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดิบุกไม่เกิน ๓๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลาสติก ไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๖) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๗) งานวางแผนการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินยี่สิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๘) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินสามสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลื่อนโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปลงรูป

โลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คุณงานไม่เกินสองร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินแปดสิบล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตตั้งต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุกไม่เกิน ๑๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลาสติก ไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๑) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๓ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาควิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๔ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยข้าดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยข้าด คำวินิจฉัยข้าดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายใต้กำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลให้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาวิจักษณ์

นายกสภาวิศวกร

ខ້ອບັນຄັບສກາວິສວກຮ

ວ່າດ້ວຍໜັກເກີນທີ່ແລະຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊື່ພວກຮມຄວບຄຸມແຕ່ລະຮະດັບ
ສາຂາວິສວກຮມອຸດສາຫກຮ (ຂັບທີ ២)

ພ.ສ. ២៥៥៨

ໂດຍທີ່ເປັນການສົມຄວາມແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະເທດແລະຂາດຂອງງານໃນການປະກອບວິຊາຊື່ພວກຮມ
ຄວບຄຸມຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບປັບປຸງຢາຕປະກອບວິຊາຊື່ພວກຮມຄວບຄຸມ ສາຂາວິສວກຮມອຸດສາຫກຮ ຮະດັບສາມັ້ນວິສວກຮ
ແລະຮະດັບການວິສວກຮ ໄທ້ມາກີ່ນເພື່ອສອດຄລ້ອງກັບການປັບປຸງກຳລຸ່ມອຸດສາຫກຮມຕ່າງໆ ທີ່ມີການພັດນາ
ເສີມສ້າງຕັກຍາພກຮະບວນກາຮັບລືດ ໂດຍການຈັດຫາເຄື່ອງຈັກແລະເທັກໂນໂລຢີທີ່ສູງຂຶ້ນ ເພື່ອສ້າງ
ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງສິນຄ້າໃຫ້ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບຕ່າງປະເທດໄດ້ ຈຶ່ງເປັນເຫດຖຸໃຫ້ກຳລຸ່ມອຸດສາຫກຮມຕ່າງໆ ຕ້ອງໃໝ່
ເຈັນລົງທຸນມາກີ່ນກວ່າເດີມ

ອາຍຸຍໍາຈາດຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៥ (៥) (៥) ແລະມາຕຣາ ៥ (៥) ວຽກສອງ ແທ່ງພຣະຣາບບັນຍຸຕິວິສວກຮ
ພ.ສ. ២៥៥៧ ແລະກູງກະທຽວກຳຫັດສາຂາວິຊາຊື່ພວກຮມແລະວິຊາຊື່ພວກຮມຄວບຄຸມ ພ.ສ. ២៥៥០
ສກາວິສວກຮໂດຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງທີ່ປະໜຸມໃໝ່ວິສາມັ້ນ ຄັ້ງທີ ១/២៥៥៥ ເມື່ອວັນທີ ៣ ມິຖຸນາຍັນ ២៥៥៥
ແລະໂດຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງສການຍາກພິເສດແກ່ສກາວິສວກຮ ຈຶ່ງອອກຂ້ອບັນຄັບໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຂ້ອ ១ ຂ້ອບັນຄັບນີ້ເຮີຍກວ່າ “ຂ້ອບັນຄັບສກາວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍໜັກເກີນທີ່ແລະຄຸນສົມບັດຂອງ
ຜູ້ປະກອບວິຊາຊື່ພວກຮມຄວບຄຸມແຕ່ລະຮະດັບ ສາຂາວິສວກຮມອຸດສາຫກຮ (ຂັບທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥៨”

ຂ້ອ ២ ຂ້ອບັນຄັບນີ້ໃຫ້ໃບດັບຕັ້ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສີໃນຮາຍກິຈຈານແບກຂາເປັນຕົ້ນໄປ

ຂ້ອ ៣ ໃຫ້ຍົກເລີກຄວາມໃນຂ້ອ ៥ ແລະຂ້ອ ៦ ຂອງຂ້ອບັນຄັບສກາວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍໜັກເກີນທີ່
ແລະຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊື່ພວກຮມຄວບຄຸມແຕ່ລະຮະດັບ ສາຂາວິສວກຮມອຸດສາຫກຮ ພ.ສ. ២៥៥១
ແລະໃຫ້ເຊີ້ມຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“ຂ້ອ ៥ ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບປັບປຸງຢາຕປະກອບວິຊາຊື່ພວກຮມຄວບຄຸມ ສາຂາວິສວກຮມອຸດສາຫກຮ
ຮະດັບສາມັ້ນວິສວກຮ ປະກອບວິຊາຊື່ພວກຮມຄວບຄຸມ ສາຂາວິສວກຮມອຸດສາຫກຮ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ປະເທດ
ແລະຂາດ ດັ່ງນີ້

- (១) ຈາກໃຫ້ຄຳປັບປຸງຢາຕປະກອບວິຊາຊື່ພວກຮມຄວບຄຸມ ຖໍ່ລົງທຸນໄມ່ເກີນຫ້າຮ້ອຍລ້ຳນາທໂດຍໄມ່ຮ່ວມຄ່າທີ່ດິນ
- (២) ຈາກວາງໂຄຮງການທຸກປະເທດແລະທຸກຂາດ ຖໍ່ລົງທຸນໄມ່ເກີນຫ້າຮ້ອຍລ້ຳນາທໂດຍໄມ່ຮ່ວມຄ່າທີ່ດິນ
- (៣) ຈາກອົກແບບແລະຄໍາວຸນ ໂຮງງານທີ່ໃຫ້ຄົນງານໄມ່ເກີນສາມຮ້ອຍຄົນ ອີ່ໂຮງງານທີ່ລົງທຸນ
ໄມ່ເກີນຫ້າຮ້ອຍລ້ຳນາທໂດຍໄມ່ຮ່ວມຄ່າທີ່ດິນ

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม่ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การผลิตและทำการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตตั้งต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุก ไม่เกิน ๓๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลาสติก ไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๖) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด"

"ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางแผนการทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม่ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) การผลิตและทำการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตตั้งต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นดีบุก ไม่เกิน ๑๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลาสติก ไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน หรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินสองร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน”

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภท และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไข ตามข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมฯ ด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

กมล ตระกบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสถาบันวิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิชาระดับสูงและระดับล่าง

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๙) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิศวกร โดยความเห็นชอบของ
ที่ประชุมใหญ่สามัญสถาบันวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสถานายกพิเศษแห่งสถาบันวิศวกร
จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

**ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิชาระดับสูงและระดับล่าง พ.ศ. ๒๕๕๑”**

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

**ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิชาระดับสูงและระดับล่าง
เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐**

**ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิชาระดับสูงและระดับล่าง
ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด**

**ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิชาระดับสูงและระดับล่าง
ได้เฉพาะงานวางแผนโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณา
ตรวจสอบ หรืองานอำนวยการใช้ ได้ทุกประเภทและทุกขนาด**

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบนำสารอุดตันสำหรับโรงงาน อุตสาหกรรม หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่มีอัตรากำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ข) ระบบนำเสียสำหรับชุมชน โรงงาน อุตสาหกรรม หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่สามารถรองรับนำเสียในอัตรากำลังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ค) ระบบขยะล่ออยในสถานที่ดังต่อไปนี้

๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะล่ออยไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

๒) โรงงาน อุตสาหกรรม หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะล่ออย ไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

๓) แหล่งที่ทำให้มีการติดเชื้อที่มีปริมาณขยะล่ออยไม่เกิน ๓๐ กิโลกรัมต่อวัน

(ง) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยการใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาควิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยข้อหาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการ สภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยข้อหาด คำวินิจฉัยข้อหาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาวิจักษณ์

นายกสภาพวิศวกร

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเคมี

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๙) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงที่มีบังคับต้องปฏิบัติในส่วนราชการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสริมสภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกร โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสภावิศวกร และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภावิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเคมี เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับบุตรวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางแผนการ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยการใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้

(ก) ระบบการเก็บหรือบนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานชั่งวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิด หรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป

(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาควิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้

(๑) งานควบคุมการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานอำนวยการใช้ ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้

(ก) ระบบการเก็บหรือบนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานชั่งวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิด หรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป

(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาควิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้ ตามงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกร ให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาจักขณ์

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภावิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ มาตรา ๘ (๖) (ค) และมาตรา ๓๒
แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภावิศวกรตามมาตรา ๒๙ (๑) (๒) และมาตรา ๒๖ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภावิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภावิศวกร

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภावิศวกร

“คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง” หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งกรรมการสภावิศวกร

“ผู้อำนวยการเลือกตั้ง” หมายความว่า ผู้อำนวยการการเลือกตั้งกรรมการสภावิศวกร

“การเลือกตั้ง” หมายความว่า การเลือกตั้งกรรมการสภावิศวกร

“เลือกตั้ง” หมายความว่า เลือกตั้งกรรมการสภावิศวกร

“สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา” หมายความว่า สถาบันศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่เปิดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพวิศวกรรมระดับปริญญาของรัฐบาลหรือเอกชน

หมวด ๑ การเลือกตั้ง ตามมาตรา ๒๕ (๑) และ (๒)

ส่วนที่ ๑

การเตรียมการเลือกตั้ง คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเลือกตั้งตาม มาตรา ๒๕ (๑) และ (๒) ขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการอำนวยการอำนวยการเลือกตั้ง” โดยมีผู้อำนวยการเลือกตั้งเป็นประธานและจะต้องประกาศรายชื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งให้เป็นที่ทราบโดยทั่วกันก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน เช่น คณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ คณะกรรมการตรวจสอบคะแนน และคณะกรรมการหรือคณะทำงานอื่นตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือ จัดการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยสุจริต และยุติธรรม

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งตามข้อ ๔ และคณะกรรมการ/คณะ ทำงานที่แต่งตั้งตามข้อนี้ หากสมัครรับเลือกตั้งให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการ/อนุกรรมการ หรือผู้ทำงานแล้วแต่กรณี และให้แต่งตั้งทดแทนได้ตามความเหมาะสม

การประกาศวันเลือกตั้งและระยะเวลารับสมัคร

ข้อ ๖ การเลือกตั้งจะกระทำได้ต่อเมื่อคณะกรรมการ ได้ประกาศกำหนดการเลือกตั้งแล้ว

ในประกาศต้องระบุระยะเวลารับสมัคร ระยะเวลาการลงคะแนนเลือกตั้งและวันนับคะแนนไว้ด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งปิดประกาศการเลือกตั้งไว้ ณ สำนักงานสภावิศวกร และศ่าลากกลางจังหวัดทุกจังหวัด รวมทั้งส่งไปประกาศผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ให้เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวาง

ระยะเวลารับสมัครจะต้องกำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ๑ วัน และไม่เกิน ๑๕ วัน โดยกำหนดวันสุดท้ายของระยะเวลารับสมัครไว้ก่อนวันเริ่มระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ส่วนที่ ๒

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและการสมัครรับเลือกตั้ง

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๘ เมื่อได้มีประกาศกำหนดการเลือกตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งจัดทำประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกสามัญของสภावิศวกรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แยกตามลำดับอักษร โดยถือจำนวนสมาชิกสามัญในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ของปีที่มีการเลือกตั้งเป็นฐาน เพื่อให้สะดวกต่อการตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีจำนวน

หน้า ๕

เล่ม ๑๗๓ ตอนพิเศษ ๑๒ ๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

เพียงพอแก่การใช้ในการเลือกตั้ง โดยปิดประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งไว้ ณ สำนักงาน
สภากิจกรรมจำนวนอย่างน้อย ๑ ชุด เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบรายชื่อ^๑
ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ในวาระเริ่มแรก ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ ๓๐ พฤษภาคม
๒๕๔๒ และได้รับใบอนุญาตก่อนหรือในวันสุดท้ายของการยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อ^๒
มีสิทธิขอเพิ่มชื่อตามข้อ ๕

การปิดประกาศบัญชีรายชื่อสมาชิกผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้กระทำไม่น้อยกว่า
๒๐ วันก่อนระยะเวลาการลงคะแนนเลือกตั้ง

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดเห็นว่าตนไม่มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง^๓
ให้ยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อเป็นหนังสือด้วยการเขียนตัวอักษรที่ชัดเจน ถ้าข้อเท็จจริง^๔
ลงคะแนนไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบหลักฐาน ถ้าข้อเท็จจริง^๕
ฟังได้ว่าผู้ร้องมีสิทธิเลือกตั้งก็ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาเพิ่มชื่อผู้ร้องลงในบัญชี
รายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและส่งบัตรเลือกตั้งให้ผู้ร้องโดยเร็ว แต่ถ้าผู้อำนวยการเลือก
ตั้งเห็นว่าผู้ร้องไม่มีสิทธิเลือกตั้งก็ให้สั่งยกคำร้องแล้วแจ้งให้ผู้ร้องทราบโดยเร็ว
และให้ถือว่าเป็นที่สุด

การสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศกำหนดวันรับสมัครและสถานที่สมัคร
รับเลือกตั้งให้เหมาะสมและให้เป็นการสะดวกแก่การรับสมัครด้วย

ให้ปิดประกาศดังกล่าวไว้ ณ สำนักงานสภावิศวกรและประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ให้เป็นที่ทราบอย่างกว้างขวาง ก่อนวันเริ่มต้นรับสมัครไม่น้อยกว่า ๓ วัน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภावิศวกรยื่นใบสมัครด้วยตนเองตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด โดยระบุประเภทกรรมการที่สมัคร คือ ประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือประเภทตามมาตรา ๒๔ (๒) อย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งพร้อมทั้งสำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

ผู้สมัครเป็นกรรมการ ตามมาตรา ๒๔ (๑) ถ้าเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจะต้องมีหนังสือรับรองจากสถาบันที่สังกัดว่า ไม่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นคณาจารย์ประจำสถาบัน

สำหรับผู้สมัครเป็นกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๒) จะต้องมีหนังสือรับรองจากสถาบันที่ตนสังกัดว่าดำรงตำแหน่งเป็นคณาจารย์ประจำสถาบันด้วย

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับใบสมัครรับเลือกตั้งแล้วให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ วัน นับแต่วันปิดการรับสมัคร ถ้าปรากฏว่า ผู้สมัครคนใดมีคุณสมบัติครบถ้วนให้ประกาศรับสมัครพร้อมกำหนดหมายเลขประจำตัวผู้สมัครและปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภावิศวกร แล้วทำหนังสือแจ้งให้ผู้สมัครทราบโดยเร็ว

สำหรับผู้สมัครที่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร จะต้องได้รับใบอนุญาตมกรน ๑๐ ปี นับถึงวันสิ้นสุดการรับสมัคร

ในการพิที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้สมัครคนใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามนี้ให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ให้สั่งไม่รับสมัครและ

แจ้งการไม่รับสมัครให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว ผู้สมัครมีลิขิตยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งนี้ ต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งและให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งพิจารณาคำอุทธรณ์และมีคำสั่งโดยเร็ว และให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ การกำหนดเครื่องหมายประจำตัวผู้สมัคร ให้ประกอบด้วย ชื่อ - สกุล และเลขหมายประจำตัวผู้สมัคร โดยกำหนดให้เรียงตามลำดับที่มาสมัคร หากมาพร้อมกันให้จับสลาก

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้สมัครคนใดขอถอนการสมัครรับเลือกตั้ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการเลือกตั้ง ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศถอนการรับสมัคร และให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสภावิศวกร

ข้อ ๑๕ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่รับสมัครแล้ว ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้ง จัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแยกประเภทตามมาตรา ๒๕ (๑) และ (๒) ประกาศไว้ ณ สำนักงานสภावิศวกร และที่ศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัด และเก็บไว้ใช้ตรวจสอบ ๑ ฉบับ รวมทั้งส่งไปประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนให้เป็นที่ทราบอย่างกว้างขวาง

ส่วนที่ ๓ การดำเนินการเลือกตั้ง

บัตรเลือกตั้ง และการลงคะแนน

ข้อ ๑๖ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดให้มีบัตรเลือกตั้งคณะกรรมการ ตาม มาตรา ๒๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามแบบที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนด

การเลือกตั้งกรรมการให้ดำเนินการเลือกตั้งทางไปรษณีย์

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งดำเนินการจัดส่งบัตรเลือกตั้ง พร้อมเอกสารแน่นำวิธีการลงคะแนนเลือกตั้ง และของที่จ่าหน้าส่งไปที่ตู้ไปรษณีย์ ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งเช่าไว้สำหรับการเลือกตั้งเพื่อส่งกลับถึงสำนักงานสาขาวิศวกร โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ ที่อยู่ปัจจุบันซึ่งบุคคลดังกล่าวให้ไว้ต่อสำนักงานสาขาวิศวกรก่อนวันเริ่มต้นระยะเวลาลงคะแนนไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน รวมทั้งแจ้งกำหนดเวลาการสิ้นสุดการส่งกลับบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งด้วย

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับบัตรเลือกตั้งแล้วให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกผู้สมัคร รับเลือกตั้งตามรายชื่อในบัตรเลือกตั้งตามมาตรา ๒๕ (๑) และ (๒) ด้วยตนเอง ในบัตรเลือกตั้งไม่เกินจำนวนกรรมการสาขาวิศวกรที่จะพึงมีแต่ละประเภท โดยต้องลงลายมือชื่อของตนไว้ในบัตรเลือกตั้งด้วยแล้วไส่ของปิดผนึกส่งไปยังตู้ไปรษณีย์ ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งกำหนดไว้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการส่ง

ข้อ ๑๙ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งจัดเช่าตู้ไปรษณีย์ไว้ ๑ ตู้ สำหรับให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่งบัตรเลือกตั้งมาให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งยังตู้ไปรษณีย์ ดังกล่าว

ในการรับบัตรเลือกตั้งจากตู้ไปรษณีย์ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน มีหน้าที่ควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์และรับบัตรเลือกตั้งจากตู้ไปรษณีย์ไปมอบให้แก่คณะกรรมการตรวจสอบคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้งก่อนเวลา_nับคะแนน

บัตรเสีย

ข้อ ๒๐ บัตรเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้ให้ถือเป็นบัตรเสีย

(๑) บัตรเลือกตั้งที่ไม่ใช่บัตรที่สภा�วิศวกรจัดทำขึ้นและส่งให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

(๒) บัตรเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งระบุเลือกผู้สมควรรับเลือกตั้ง แต่ละประเภทเกินจำนวนกรรมการที่จะพึงมีได้ในการเลือกตั้ง

(๓) บัตรเลือกตั้งซึ่งผู้มีสิทธิไม่ลงลายมือชื่อในบัตร

(๔) บัตรเลือกตั้งที่สภा�วิศวกรประกาศยกเลิกก่อนกำหนดเวลาสิ้นสุดการลงคะแนน

(๕) บัตรเลือกตั้งที่ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งส่งกลับมาถึงเมื่อพ้นเวลาที่คณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ เปิดตู้ไปรษณีย์ตามวัน เวลาที่กำหนด หรือไม่มีตราไปรษณีย์ประทับที่ช่อง

กรณีอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรคหนึ่งให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจคะแนนเป็นผู้วินิจฉัยและถือเป็นที่สุด

การนับคะแนนเลือกตั้ง และการรวมคะแนน

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจคะแนน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน มีหน้าที่รับบัตรเลือกตั้งจากคณะกรรมการควบคุมการเปิดตู้ไปรษณีย์ เวลา ๑๐.๐๐ น. และนำส่งบัตรเลือกตั้งมานับและรวมคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง

การนับคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง ให้เริ่มตั้งแต่วงฯ ๑๐.๓๐ น. และดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ในวันนับคะแนนเลือกตั้งให้ผู้สมัครหรือผู้แทนผู้สมัครสามารถร่วมเป็นสักขีพยานในการนับและรวมคะแนนเพื่อความโปร่งใสบริสุทธิ์และยุติธรรม

ข้อ ๒๒ ในวันนับคะแนนเลือกตั้งเมื่อได้นับและรวมคะแนนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการตรวจคะแนนจัดทำและนำรายงานแสดงผลการนับคะแนนพร้อมด้วยหับบัตรเลือกตั้งที่ใส่บัตรเลือกตั้งที่นับคะแนนแล้วรวมทั้งบัตรเสียงส่างผู้อำนวยการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๓ ให้ผู้อำนวยการเลือกตั้งประกาศผลการนับคะแนนตามลำดับคะแนนทุกราย ณ สำนักงานสภावิศวกร และประกาศผลผู้ได้รับการเลือกตั้ง ณ สำนักงานสภावิศวกร และศาลากลางจังหวัดทุกจังหวัดพร้อมทั้งแจ้งผู้ได้รับการเลือกตั้งทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๔ กรรมการโดยการเลือกตั้งจากสามัญสมัชิกที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ระดับปริญญา และกรรมการโดยการเลือกตั้งจากสามัญสมัชิก ที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา ตามมาตรา ๒๙ ให้เป็นไปตามประกาศสภावิศวกร

ข้อ ๒๕ 在การจับสลาก ให้มีจำนวนสลากเท่ากับจำนวนผู้ที่ได้คะแนนเท่ากัน โดยให้สลากมีข้อความว่า “ได้รับเลือกตั้ง” เท่าจำนวนกรรมการประเภทที่ยังขาดอยู่ ในแต่ละสาขา นอกนั้นให้ใช้สลากซึ่งมีข้อความว่า “ไม่ได้รับเลือกตั้ง” การจับสลากให้กระทำต่อหน้าคณะกรรมการอำนวยการอำนวยการเลือกตั้ง ณ สำนักงานสภावิศวกร

ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งต้องรายงานตัวต่อผู้อำนวยการเลือกตั้ง ภายใน ๑ วันทำการ ผู้ไม่มารายงานตัวถือว่าสละสิทธิ์และให้เลื่อนผู้สมัครลำดับถัดไปของ แต่ละประเภทตามข้อ ๒๕ ข้างต้น

ข้อ ๒๖ ใน การเลือกตั้ง ถ้ามีผู้สมัครที่คุณสมบัติครบถ้วนเท่ากับจำนวน กรรมการที่จะพึงมีได้แต่ละประเภท ให้ถือว่าผู้สมัครเป็นกรรมการนั้นๆ ได้รับ เลือกตั้งเป็นกรรมการ โดยไม่ต้องมีการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๗ เมื่อการเลือกตั้งเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง จะทำลายบัตรเลือกตั้งและเอกสารต่างๆ นั้น ได้ต่อเมื่อพ้นระยะเวลาคัดค้านการ เลือกตั้งตามข้อ ๒๘ แล้ว ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

ในกรณีที่มีการคัดค้านการเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง เก็บรักษาบัตรเลือกตั้งนั้นไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ส่วนที่ ๔

การคัดค้านการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้อำนวยการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว ถ้าผู้มี สิทธิเลือกตั้งหรือผู้สมัครใดเห็นว่าการเลือกตั้งเป็นไปโดยมิชอบ ให้ยื่นคำร้องคัดค้าน เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอำนวยการอำนวยการเลือกตั้งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศ ผลการเลือกตั้ง

ให้คณะกรรมการอำนวยการอำนวยการเลือกตั้งพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องคัดค้านนั้น แล้วแจ้งผลให้ผู้ร้องทราบภายใน ๔๕ วัน โดยถือวินิจฉัยเป็นที่สุด

หมวด ๒ การเลือกกรรมการดำรงตำแหน่งต่างๆ

ส่วนที่ ๑

การเลือกกรรมการดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๖

ข้อ ๒๖ การเลือกนายกสภावิศวกร อุปนายกสภावิศวกร เลขาธิการ
หรัญญิก และตำแหน่งอื่น ตามมาตรา ๒๖ ให้เริ่มกระทำในคราวประชุม
คณะกรรมการครั้งแรก

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ปรัชญา สุตระบุตร

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ประธาน ก.ว.

ปฏิบัติหน้าที่ประธานคณะกรรมการสภावิศวกร

ข้อบังคับสถาบันวิชาการ

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสถาบันวิชาการ
(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันวิชาการ ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสถาบันวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๖) (ค) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๒ สถาบันวิชาการโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของประธานพิเศษแห่งสถาบันวิชาการ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิชาการ ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสถาบันวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ ของข้อบังคับสถาบันวิชาการ ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสถาบันวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**ข้อ ๒๔ กรรมการสถาบันวิชาการจากสมาคมวิชาชีวภาพมีได้ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการฯ ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวนสิบคน ตามมาตรา ๒๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้แก่**

(๑) ผู้ได้รับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีวิศาสตร์รวมคุณ

(๒) ผู้ได้รับเลือกตั้งในแต่ละสาขาวิชาชีวิศาสตร์รวมคุณ ที่ได้คะแนนสูง รองจาก (๑) เรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งของจำนวนกรรมการที่เหลืออยู่

สาขาวิชาชีวิศาสตร์รวมคุณในแต่ละสาขาได้รับการเลือกตั้งได้ไม่เกินสองคน เว้นแต่ในกรณีไม่มีผู้สมัคร หรือที่มีผู้สมัครแต่ไม่ครบหกสาขาวิชาชีวิศาสตร์รวมคุณ ให้ผู้สมัครที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีวิศาสตร์รวมคุณเรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ

กรณีมีผู้ได้คะแนนเท่ากันหลายคน ให้ใช้วิธีจับสลาก”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ข้อ ๒๔/๑ ของข้อบังคับสถาบันสภावิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสถาบันสภा�วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

“ข้อ ๒๔/๑ กรรมการสถาบันสภा�วิศวกรจากสมาชิกสามัญที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาจำนวนห้าคน ตามมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แก่ ผู้ได้รับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เรียงตามลำดับ

สาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในแต่ละสาขาจะมีผู้ได้รับการเลือกตั้งได้ไม่เกินหนึ่งคน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีผู้สมัคร หรือมีผู้สมัครไม่ครบทุกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้ผู้สมัครที่เหลือที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเรียงตามลำดับ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งตามจำนวนกรรมการ

กรณีมีผู้ได้คะแนนเท่ากันหลายคน ให้ใช้วิธีจับสลาก”

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาจักร

นายกสภावิศวกร

ข้อบังคับสถาบัน

ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสถาบันวิศวกร (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันวิศวกรรม ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสถาบันวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๖) (ค) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาવิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ สถาવิศวกร และความเห็นชอบของสถานายกพิเศษแห่งสถาવิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสภावิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ ของข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษา ว่าด้วยการเลือกและการเลือกตั้งกรรมการสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งดำเนินการจัดส่งบัตรเลือกตั้ง พร้อมเอกสารแน่นำวิธีการลงคะแนนเลือกตั้ง และของที่จ่าหน้าส่งไปที่ตู้ไปรษณีย์ที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งเข้าไว้สำหรับการเลือกตั้งเพื่อส่งกลับถึงสำนักงานสภาพัฒนาการ โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ ที่อยู่ปัจจุบันซึ่งบุคคลดังกล่าวให้ไว้ต่อสำนักงานสภาพัฒนาการ รวมทั้งแจ้งกำหนดวันและเวลาการเปิดตู้ไปรษณีย์ เพื่อฉะนี้จะแน่นเลือกตั้งให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๑ วรรคสอง ของข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการเลือกและ การเลือกตั้งกรรมการสภावิศวกร พ.ศ. ๒๕๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การนับคะแนนในวันนับคะแนนเลือกตั้ง เมื่อเริ่มดำเนินการแล้ว ให้ดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะเลือกเสร็จ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ເຮືອງສັກດີ ວ້າງວຽງຈັນ

นายกสภากิจกรรม

ข้อบังคับสถาบันวิศวกร

ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสถาบันวิศวกรและอุปนายกสถาบันวิศวกร
และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสถาบันวิศวกรและอุปนายกสถาบันวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ค) ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสถาบันวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสถาบันวิศวกรและอุปนายกสถาบันวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๗**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสถาบันวิศวกรและอุปนายกสถาบันวิศวกร การเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. ๒๕๕๓

ส่วนที่ ๑

การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสถาบันวิศวกรและอุปนายกสถาบันวิศวกร

ข้อ ๔ ในวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสถาบันวิศวกร อุปนายกสถาบันวิศวกรคนที่หนึ่ง อุปนายกสถาบันวิศวกรคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ในการเลือกตามวาระหนึ่ง ให้กรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและมีอายุสูงสุดทำหน้าที่ประธาน ในที่ประชุมเป็นการชั่วคราว และให้ประธานในที่ประชุมมอบหมายให้กรรมการสองคนทำหน้าที่ช่วยประธานในการนับคะแนน

ข้อ ๕ 在การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภावิศวกร กรรมการแต่ละคนมีสิทธิ เสนอชื่อกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมและสมควร ได้รับเลือกเป็นนายกสภावิศวกร คนละหนึ่งชื่อ

การเสนอชื่อตามวาระหนึ่ง ให้กรรมการเขียนชื่อและชื่อสกุลของผู้ที่ตนเสนอในบัตรลงคะแนน ลงลายมือชื่อของตนกำกับ แล้วส่งให้ประธาน กรรมการผู้ใดไม่ประสงค์จะเสนอชื่อ ให้เขียนข้อความ ที่แสดงความประสงค์ดังกล่าว ลงลายมือชื่อของตนกำกับ แล้วส่งให้ประธาน

ความผิดพลาดในการสะกดชื่อและชื่อสกุลของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อไม่กระทบต่อความสมบูรณ์ ของการเสนอชื่อ

เมื่อกรรมการซึ่งอยู่ในที่ประชุมทุกคนได้ดำเนินการตามวาระสองแล้ว ให้ประธานในที่ประชุม และกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายตามข้อ ๔ วรรคสอง ดำเนินการนับคะแนน

ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งเสนอชื่อ และแสดงความประสงค์ตามวาระสองเป็นผู้ได้รับเลือก หากไม่มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุด เกินกึ่งหนึ่ง ให้มีการเลือกใหม่เฉพาะผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดสองลำดับแรก และให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งเสนอชื่อและแสดงความประสงค์ ตามวาระสองในรอบนี้เป็นผู้ได้รับเลือก แต่ถ้าในรอบนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการนิตามวาระท้า หากประธานในที่ประชุมเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อและได้คะแนนสูงสุด เท่ากันกับผู้ได้รับการเสนอชื่อรายอื่น ประธานในที่ประชุมไม่มีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด และต้องมีการลงคะแนนใหม่ระหว่างผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าว โดยให้กรรมการ ซึ่งอยู่ในที่ประชุมและมีอายุสูงสุดถัดลงมา และมิใช่ผู้ได้รับการเสนอชื่อ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม เป็นการชั่วคราวแทนเนพาะการเลือกกรรมการตามวาระนี้ และถ้าในรอบนี้มีผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วยคะแนนสูงสุดเท่ากันอีก ให้ประธานชั่วคราวออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ถ้ามีผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียว ไม่ว่าจะมีการแสดงความประสงค์ไม่เสนอชื่อด้วยหรือไม่ ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือก

ข้อ ๖ 在การเลือกอุปนายกสภावิศวกรคนที่หนึ่งและอุปนายกสภावิศวกรคนที่สอง ให้ดำเนินการ ตามข้อ ๕ โดยอนุโถม

ສ່ວນທີ່ ၂

ການເລືອກຫຼືການເລືອກຕັ້ງກຽມການແຫນດໍາແນ່ນກຽມການທີ່ວ່າງລົງ

ຂໍ້ ၈ ເມື່ອດໍາແນ່ນກຽມການຊື່ໃດຮັບເລືອກຕັ້ງຕາມມາຕരາ ၂၄ (၁) ທີ່ຫຼື (၂) ແຫ່ງພຣະຣາຊບໍ່ມູນຄົມຕິວິສາກຣ ພ.ສ. ၂၅၅၂ ວ່າງລົງກ່ອນຄຽບວາຮ ແລະ ຕ້ອງມີການເລືອກກຽມການແຫນ ໄກສະກຽມການປະໜຸມເພື່ອເລືອກສາມາຊີກຜູ້ມີຄຸນສມບັດແລະ ໄມມີລັກນະຕ້ອງໜ້າມ ຕາມມາຕരາ ၂၇ ແຫ່ງພຣະຣາຊບໍ່ມູນຄົມຕັ້ງກ່າວເປັນກຽມການແຫນ ແລ້ວແຕ່ກຣົນ ທີ່ນີ້ ຜູ້ໄດ້ຮັບກຽມການແຫນຊ່ອຕ້ອງເປັນ ຜູ້ໄດ້ຮັບໃນອຸນຸມາຕປະກອບວິชาຊື່ພວິສາກຣນຄວບຄຸມໃນສາຂາວິສາກຣມເດີຍວັນກັບດໍາແນ່ນກຽມການທີ່ວ່າງລົງ

ການເລືອກຕາມວຽກທີ່ໃຫ້ດໍາເນີນການຕາມຂໍ້ ៥ ໂດຍອນຸໂລມ

ຂໍ້ ၉ ໃນກຽມການປະໜຸມໃໝ່ເພື່ອເລືອກຕັ້ງກຽມການແຫນດໍາແນ່ນກຽມການທີ່ວ່າງລົງ ສາມາຊີກສາມໝູ້ ຊື່ງເຂົ້າປະໜຸມແຕ່ລະຄນນີ້ສິທີເສັນຊ່ອສາມາຊີກສາມໝູ້ຊື່ອຢູ່ໃນທີ່ປະໜຸມໄມ່ເກີນຈຳນວນກຽມການທີ່ວ່າງລົງ ຕ່ອທີ່ປະໜຸມເພື່ອເລືອກຕັ້ງບືນເປັນກຽມການແຫນ ແລະ ຕ້ອງມີສາມາຊີກສາມໝູ້ຮັບອານຸຍາຍກວ່າ ຫ້າສົບຄນ

ກາລົມຕີເລືອກຜູ້ໄດ້ຮັບກຽມການແຫນຊ່ອເປັນກຽມການແຫນດໍາແນ່ນກຽມການທີ່ວ່າງລົງໃຫ້ເປັນໄປຕາມ ຂໍອັບກັບສປາວິສາກຣວ່າດ້ວຍການປະໜຸມໃໝ່ສປາວິສາກຣ

ປະກາສ ໂນ ວັນທີ ၂၅ ມິຖຸນາຍນ ພ.ສ. ၂၅၅၂

ວິຮະ ມາວິຈັກໝົ່ງ

ນາຍກສປາວິສາກຣ

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยการมอบหมายให้กระทำการแทนนายกสภावิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดลิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบ กับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกรจึงออก ข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยการมอบหมายการ กระทำการแทนนายกสภावิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ นายกสภावิศวกรมีอำนาจหน้าที่ดามที่กฎหมายกำหนด หากกรณี นายกสภावิศวกรไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้มอบหมายให้

(๑) อุปนายกสภावิศวกรคนที่ ๑ กระทำการแทนนายกสภावิศวกร ในกิจการของสภावิศวกรที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เป็นประธานในที่ประชุม คณะกรรมการสภावิศวกร และที่ประชุมใหญ่สภावิศวกรดำเนินกิจการของสภावิศวกร ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการสภावิศวกรและเป็นผู้ทำการแทนนายกสภावิศวกร

(๒) อุปนายกสภावิศวกรคนที่ ๒ กระทำการแทนนายกสภावิศวกร
กรณีที่อุปนายกสภावิศวกรคนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ในกิจการ
สภावิศวกร เช่นเดียวกับ (๑)

(๓) เลขาธิการสภावิศวกร กระทำการแทนในกิจการควบคุมดูแล
การออกใบอนุญาต การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามมติ
คณะกรรมการสภावิศวกร

(๔) หรัญญิก กระทำการแทนในกิจการงบประมาณดูแลการเงิน
และบัญชี

(๕) หัวหน้าสำนักงาน กระทำการแทนในกิจการธุรการทั่วไปและ
ควบคุมดูแลบุคลากรในสำนักงานสภावิศวกร

(๖) กิจการอื่นใดนอกเหนือจากนี้และเกี่ยวข้องกับงานของสภा
วิศวกร ให้นายกสภावิศวกรพิจารณาตามอุบหมายเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์
ทางด้านบริหารการจัดการและความคล่องตัวในการดำเนินงานของสภावิศวกร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภावิศวกร

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภावิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๖) (ญ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบันญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภावิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การประชุมใหญ่” หมายความว่า การประชุมใหญ่ของสภावิศวกร ซึ่งได้แก่ การประชุมใหญ่สามัญประจำปี และการประชุมใหญ่สามัญ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภावิศวกร

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภावิศวกร

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานตามที่สมาชิกระบุให้นายทะเบียน สภावิศวกรจดแจ้งไว้ในทะเบียน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้งเรียกว่า การประชุมใหญ่สามัญประจำปี

การประชุมใหญ่คราวอื่น ซึ่งมีนอกจากนี้ เรียกว่า การประชุมใหญ่非วิสามัญ

ข้อ ๕ สมาชิกทุกคนมีสิทธิจะเข้าประชุมในที่ประชุมใหญ่ได้ไม่ว่าจะเป็นการ ประชุมชนิดใด คราวใด

ข้อ ๖ คณะกรรมการจะเรียกประชุมใหญ่非วิสามัญเมื่อได้ก็ได้ สุดแต่จะ เห็นสมควรตามที่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนด

ข้อ ๗ เมื่อสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ได้เข้าชื่อกันทำหนังสือ ร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่非วิสามัญด้วยระบุว่าประสงค์ให้เรียกประชุมเพื่อการใด คณะกรรมการสถาบันจะต้องเรียกประชุมใหญ่非วิสามัญภายในสามสิบวัน นับแต่ วันรับคำร้องขอ

หมวด ๒

วิธีการประชุม

ข้อ ๘ คณะกรรมการต้องมีหนังสือเรียกประชุมโดยส่งทางไปรษณีย์ ไปยัง สมาชิกทุกคน ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หรือมีหนังสือเรียกประชุมโดยประกาศทางหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายทั่วอาณาจักร เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบหัวน ก่อนการประชุม

หนังสือเรียกประชุมนั้น ให้ระบุสถานที่ วัน เวลา ระเบียนวาระ และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๕ ให้สมาชิกที่มาประชุมแสดงบัตรประจำตัวสมาชิกหรือใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพส่วนราชการหรือบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นใดที่มีรูปถ่าย ของบุคคลผู้นั้นติดอยู่ ต่อคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย และให้ลงชื่อก่อนเข้าประชุมทุกครั้ง

เมื่อมีสมาชิกเข้าประชุมครบองค์ประชุม (ไม่น้อยกว่าสองร้อยคน) แล้ว ให้ประธานดำเนินการประชุมได้

สมาชิกไม่ครบองค์ประชุมให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ ที่สมาชิกไม่ได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป

ข้อ ๖ เมื่อพ้นกำหนดประชุมหนึ่งชั่วโมง สมาชิกยังไม่ครบองค์ประชุม และการประชุมนั้น ได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดการประชุมแต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกไม่ได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกส่วนราชการเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบหัวน

ข้อ ๗ ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียนวาระการประชุม และต้องดำเนินการตามระเบียนวาระการประชุมที่จัดไว้เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติ เป็นอย่างอื่น

การพิจารณาัญติดที่สมาชิกเสนอในที่ประชุมใหญ่ ให้กระทำได้ภายหลังจาก ที่ประชุมพิจารณาเรื่องที่มีอยู่ในระเบียนวาระการประชุมเดร็จ

ข้อ ๑๒ ສາມາຊືກຜູ້ໄດ້ປະສົງຈະກ່າວດ້ວຍຄໍາຕ່ອທີ່ປະຊຸມ ໄທ້ກມືອຈື່ນພົນສີຮະເນື່ອປະຫານອນຸໝາດແລ້ວຈຶ່ງຢືນຈິ້ນກ່າວໄດ້ ແລະ ຕ້ອງເປັນຄໍາກ່າວກັບປະຫານເຖິງນັ້ນ ພາກປະຫານໄມ່ອນຸໝາດໃຫ້ແຈ້ງເຫດຸຜລີ່ມໄໝອນຸໝາດດ້ວຍ

ข้อ ๑๓ ຄໍາຄະນະການຂອດແດລງທີ່ແຈ້ງເຮືອດ້ອທີ່ປະຊຸມ ໄທ້ປະຫານພິຈາຮານອນຸໝາດ ແລະ ໄທ້ປະຫານຄຸນເວລາໃນການແດລງທີ່ແຈ້ງ ຕາມຄວາມເໜາະສນ້າການຊື່ແຈ້ງຂອງຄະນະການທີ່ອການການເປັນເຮືອດ້ອນີ່ໄໝເກົ່າກັບຮະບັບນວຍວາຮະການປະຊຸມ ໄທ້ປະຫານມີອຳນາຈສ້າງອນຸໝາດທີ່ໄໝອນຸໝາດກີ່ໄດ້ຕາມຄວາມເໜາະສນ້າ

ข้อ ๑๔ ປະຫານມີອຳນາຈປັບປຸງທີ່ປະຊຸມໃນປັ້ງຫາໄດ້ ສ້າງພັກການປະຊຸມ ເລື່ອການປະຊຸມທີ່ເລີກການປະຊຸມໄດ້ຕາມທີ່ເຫັນສົມຄວນ

ข้อ ๑๕ ໄທ້ຄະນະການຈັດທຳບັນທຶກຮາຍງານການປະຊຸມແລະເກີບຮັກຍາໄວ້ເປັນຫລັກງານ

หมวด ๓

ກາຣເສັນອຸ້ດຕີ

ข้อ ๑๖ ຜູ້ຕີທີ່ມີສາມາຊືກເສັນໄໝນີ້ການພິຈາຮານໃນເຮືອດ້ອນີ່ໃນທີ່ປະຊຸມໃໝ່ນັ້ນ ຈະຕ້ອງມີສາມາຊືກອື່ນຮັບຮອງອ່າງນ້ອຍສົບຄນ

ข้อ ๑๗ ເນື່ອທີ່ປະຊຸມກໍາລັງປັບປຸງທີ່ພິຈາຮານລູ້ຕີໄດ້ຢູ່ ທ້າມນີ້ໄທ້ເສັນອຸ້ດຕີອື່ນນອກຈາກລູ້ຕີຕ່ອໄປນີ້

- (๑) ຂອໃຫ້ລົງມີ
- (๒) ຂອໃຫ້ປັດກາຮົມກີປ່າຍ
- (๓) ຂອໃຫ້ຍັກເຮືອດ້ອນີ່ຈິ້ນປັບປຸງທີ່ພິຈາຮານ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นเปรียบเทียบหรือพิจารณาให้ผู้ติดเดินเป็นอันตกไป

ข้อ ๒๐ ผู้ติดในเรื่องใดเมื่อมีการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมแล้วหรือตกไปแล้วสมาชิกจะเสนอญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันนั้นซ้ำอีกไม่ได้

หมวด ๔

การอภิปราย

ข้อ ๒๐ การอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังเปรียบกันอยู่ด้วยไม่พูมเพ้อຍ วนเวียน ซ้ำซากหรือซ้ำกับผู้อื่น และห้ามมิให้นำเอกสารใดๆ มาอ่านให้ที่ประชุมฟังโดยไม่จำเป็น

ห้ามผู้อภิปรายแสดงกริยาหรือใช้ภาษาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด และห้ามกล่าวถึงสถานบันพระมหากษัตริย์หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๒๑ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ประธานจะให้ผู้นั้นหยุดอภิปรายก็ได้

ข้อ ๒๒ การอภิปรายเป็นอันยุติ เมื่อ

- (๑) ไม่มีผู้ใดอภิปราย
- (๒) ที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย
- (๓) ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นเปรียบเทียบ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่าได้อภิปรายกันพอสมควรแล้วจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะปิดอภิปรายหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการอภิประรายได้ยุติแล้ว ห้ามนิให้ผู้ใดอภิประรายอีก เว้นแต่ที่ประชุมจะต้องลงมติในเรื่องนั้น จึงให้สมาชิกผู้เสนอญัตติมีสิทธิอภิประรายสรุปความที่ได้อภิประยกันมาแล้วได้ก่อนที่ประชุมจะลงมติ

ข้อ ๒๕ ประธานอาจอนุญาตให้คณะกรรมการหรือกรรมการผู้ได้มอบหมายให้บุคคลใด ๆ ซึ่งข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิประรายของคณะกรรมการก็ได้

หมวด ๕

การลงมติ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่จะต้องมีมติให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติ

ข้อ ๒๗ การออกเสียงลงคะแนน ประธานจะสั่งให้ออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีใดก็ได้

ข้อ ๒๘ นัดของที่ประชุมให้อีกเสียงข้างมาก สมาชิกสามัญคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๙ นัดของที่ประชุมให้ปฏิบัติในการให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภากิจศึกษา ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่เข้าประชุม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภากิจศึกษา

ข้อบังคับสถาบัน

ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒)

W.F. ၁၄ၫ၀

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ภู) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒
สถาบันวิศวกรโดยนัมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ และโดย
ความเห็นชอบของสภาฯ ก็ได้แต่งตั้งให้เป็นประธานในปีนี้

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภावิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อมังคบันนี้ให้ใช้มังคบัตติแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภावิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการมีหนังสือนัดประชุมแจ้งวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ การประชุมไปยังสมาชิกโดยทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ที่ได้แจ้งไว้ต่อสภาวิศวกรและให้ประกาศ วัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมในระบบสารสนเทศของสภาวิศวกรและในหนังสือพิมพ์รายวัน ที่เผยแพร่รายทั่วราชอาณาจักร ไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ เป็นเวลาสามวันติดต่อกัน

การเงี้ยงและการประกันวาระคนหนึ่ง ต้องกระทำก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้ส่งเอกสารประกอบการประชุมไปในคราวเดียวกันไป หรือจัดส่งเอกสารการประชุมล่วงหน้าให้สมาชิกก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสามวัน

เอกสารประกอบการประชุมตามวาระคสสองฯทำให้ในรปช.อนหลักทรัพย์นิกส์ได้

ในการถือที่มีการจัดทำเอกสารประกอบการประชุมในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ คณะกรรมการต้องเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในระบบสารสนเทศของสาขาวิชาการล่วงหน้าก่อนวันประชุมให้ล้วนไปกว่าสามวัน และต้องเปิดให้สมาชิกสามารถทำสำเนาข้อมูลนั้นผ่านระบบสารสนเทศของสาขาวิชาการได้โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม

ໃຫ້ຄະນະກຽມກາຮ່ວມສົ່ງໜັງສືອນັດປະຊຸມແລະເອກສາຮປະກອບກາຮປະຊຸມໃນຮູບເອກສາຮສື່ງພິມພໍໄປຢັ້ງຜູ້ຕ່າງລ່ວງໜ້າກ່ອນກາຮປະຊຸມໄນ່ນ້ອຍກວ່າໜຶ່ງວັນ”

ປະກາສ ณ ວັນທີ ៣ ຖຸນກາພັນທຶນ พ.ศ. ២៥៥០

ວິໄລ ນາວິຈັກໝໍ

ນາຍກສກວິຄວກ

ข้อบังคับสถาบันวิศวกรรม

ว่าด้วยคุณสมบัติ ภาระการดำรงตำแหน่ง

และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสถาบันวิศวกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสถาบันวิศวกรรม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๖) (จ) และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ วิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒ สถาบันวิศวกรรมโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสถาบันวิศวกรรม ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมว่าด้วยคุณสมบัติ ภาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสถาบันวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสถาบันวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้ตรวจสถาบันวิศวกรรมซึ่งแต่งตั้งจากสมาชิกสถาบันวิศวกรรมต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง^๑
 (๒) มีสัญชาติไทย
 (๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี หรือไม่ได้กระทำการใด ๆ อันไม่น่าไว้วางใจในความเชื่อสัตย์สุจริต

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่ เป็นกรณีที่คดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๖) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟันเฟืองไม่สมประกอบ
- (๗) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ
- (๘) ไม่เคยถูกที่ประชุมใหญ่สถาบันวิศวกรรมมีมติให้พ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจสถาบันวิศวกรรม
- (๙) ไม่เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่สถาบันวิศวกรรม

ในกรณีผู้ตรวจสภาพักรถยนต์ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์หรือศาสตร์สาขาอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตรวจสภาพักรถยนต์ ทั้งนี้ ในกรณีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ໜົດ ២

วาระการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๔ ผู้ตรวจสภาพร่มมีวาระอยู่ในตำแหน่งครัวลัษสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีไม่มีผู้ตรวจสภาพัสดุเหลืออยู่ ให้ผู้ตรวจสภาพัสดุที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจสภาพัสดุใหม่

ໜົດ ๓

การพั้นจากตัวหนัง

ข้อ ๖ นอกจากการพั่นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ตรวจสภาพักรักษาพันจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
(๒) ลาออก
(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะทั้งห้ามตามข้อ ๔

(๔) ที่ประชุมใหญ่สภावิศวกรมีมติให้พ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจสภावิศวกรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสามัญที่มาประชุม

ບໍລິສັດ

ข้อ ๗ ให้ผู้ตรวจการสภาพิศวกรรมตามข้อบังคับสภาพิศวกรว่าด้วยการทำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจการสภาพิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้คงดำรงตำแหน่ง และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดวาระ

ในระหว่างที่การแต่งตั้งผู้ตรวจสภาพวิศวกรรมตามข้อบังคับนี้ยังไม่แล้วเสร็จให้ผู้ตรวจสภาพวิศวกรรมตามข้อบังคับสภาพวิศวกรว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจสภาพวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจสภาพวิศวกรรมตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

กมล ตรรกะบุตร

นายกสภावิศวกร

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภावิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๙) และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญของสภावิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกสภावิศวกร ประเภทบุคคลธรรมดा พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“หัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร” หมายความว่า บุคคลที่นายกสภावิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ “สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสามัญของสภावิศวกร

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๕ ผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) มีสัญชาติไทย
- (๓) มีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปนิสัตติเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สถาบันอุดมศึกษา
- (๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมารังสีความเสื่อมเสีย เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษา
- (๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษา
- (๖) ไม่เป็นผู้มีจิตพันเพื่อน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษาว่าด้วยโรคต้องห้าม

หมวด ๒

การสมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๖ ผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องยื่นใบสมัครตามแบบที่คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษากำหนดต่อหน้าสำนักงานสถาบันอุดมศึกษา พร้อมด้วยหลักฐาน ดังนี้

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือ
สำเนาบัตรที่ทางราชการออกให้
- (๒) สำเนาหลักฐานการศึกษา ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม
- (๓) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่ส่วน
แวงคำนัด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป
- (๔) ใบรับรองแพทย์ ตามแบบที่คณะกรรมการสภावิศวกรกำหนด

หมวด ๓

การพิจารณา

ข้อ ๓ ให้หัวหน้าสำนักงานสภावิศวกรตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณา
อนุมัติและเสนอคณะกรรมการสภावิศวกรเพื่อทราบ

ข้อ ๔ กรณีหัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร มีคำสั่งไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกให้มี
หนังสือแจ้งพร้อมระบุเหตุผลประกอบโดยชัดแจ้ง และแจ้งไปด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิ
ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภावิศวกร ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับเป็นสมาชิก

คณะกรรมการสภावิศวกร ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลให้
ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวัน

การคุ้มครองภาษาไทยเบียน

ข้อ ๕ ให้หัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร ดูแล รักษายาไทยเบียนสมาชิก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี
นายกสภावิศวกร

ข้อบังคับมหาวิศวกร
ว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของมหาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๖) (๗) มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย มหาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิศวกรว่าด้วยการรับสมัครเป็นสมาชิกวิสามัญของมหาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“หัวหน้าสำนักงานมหาวิศวกร” หมายความว่า บุคคลที่นายกมหาวิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมหาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ “สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกวิสามัญของมหาวิศวกร

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับด้วยตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

หมวด ๑

คุณสมบัติ

ข้อ ๔ ผู้สมัครเป็นสมาชิกวิสามัญ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

หน้า ๙

เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม
- (๓) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันน่าชังความเสื่อมเสีย
เกี่ยวดิศก็แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภावิศวกร
- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดี
ที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกี่ยวดิศก็แห่งวิชาชีพ
ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภावิศวกร
- (๕) ไม่เป็นผู้มีจิตฟันเฟือง ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนด
ในข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้าม
- (๖) กรณีที่เป็นชาวต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น

หมวด ๒

การสมัครเป็นสมาชิก

ข้อ ๕ ผู้สมัครเป็นสมาชิก ต้องยื่นใบสมัครตามแบบที่คณะกรรมการ
สภावิศวกรกำหนดต่อหัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร พร้อมด้วยหลักฐาน ดังนี้

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือ
สำเนาบัตรที่ทางราชการออกให้หรือหนังสือเดินทางตัวจริง สำหรับชาวต่างประเทศ
- (๒) สำเนาหลักฐานการศึกษา (ถ้ามี)
- (๓) หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพวิศวกรรม
โดยมีวิศวกรรมระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปเป็นผู้ลงนามรับรอง

หน้า ๙

เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๓

(๔) รูปถ่ายปัจจุบัน ไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวม
แ้วงคำขานาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๕) ใบรับรองแพทย์ ตามแบบที่คณะกรรมการสภा�วิศวกรกำหนด

หมวด ๓

การพิจารณา

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าสำนักงานสภावิศวกรตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณาอนุมัติ
และเสนอคณะกรรมการสภावิศวกรเพื่อทราบ

ข้อ ๗ กรณีหัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร มีคำสั่งไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกให้มี
หนังสือแจ้งพร้อมระบุเหตุผลประกอบโดยชัดแจ้ง และแจ้งไปด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิ
ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภावิศวกร ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับเป็นสมาชิก

คณะกรรมการสภावิศวกร ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลให้
ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวัน

หมวด ๔

การดูแลรักษาทะเบียน

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร ดูแล รักษาทะเบียนสมาชิก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภावิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร
ว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์

พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (3) 12 33 (3) วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 คณะกรรมการสภावิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกรว่าด้วยการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. 2544”

ข้อ 2 ในระเบียบนี้

คณะกรรมการ หมายความว่า บุคคลที่สภावิศวกรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเพื่อพิจารณา สรรหาสมาชิกกิตติมศักดิ์และให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 4 ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ดังนี้

(1) มีอายุไม่ต่ำกว่า สี่สิบปีบริบูรณ์

(2) ไม่เคยผู้ประพฤติในลักษณะที่ผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดใน

ข้อบังคับสภावิศวกร

(3) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภावิศวกร

(4) ต้องไม่เป็นผู้มีจิตพิรุณ ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภावิศวกร

และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งมีผล งานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เด่น และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(2) เป็นผู้ที่ไม่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ประยุกต์ แต่มีผล งานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นรูปธรรม และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(3) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิ หรือไม่มีคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์ แต่เป็นผู้ที่ผลักดัน และสนับสนุนให้ งานทางด้านวิศวกรรมศาสตร์มีผลต่อประเทศชาติ และส่วนรวมอย่างสูงส่ง

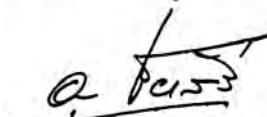
ข้อ 5 ให้นายกสภावิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมรวมรายชื่อพร้อมประวัติและผลงานเสนอ ต่อคณะกรรมการสภावิศวกรเพื่อพิจารณาคัดเลือกเพียงบุคคลเดียวหรือหลายคนก็ได้

ข้อ 6 ให้นายกสภावิศวกร นำรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและเหมาะสมที่จะแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ เสนอเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาแต่งตั้งต่อไป

ข้อ 7 ให้นายกสภावิศวกร มอบใบประกาศเกียรติคุณ พร้อมเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ และบันทึกชื่อลงในทะเบียนสมาชิกกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ 8 ให้หัวหน้าสำนักงานสภावิศวกร คุ้มครองและรักษาทะเบียนสมาชิกกิตติมศักดิ์

ประกาศ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(นายอรุณ ชัยเสรี)

นายกสภावิศวกร

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภावิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ก) ประกอบกับมาตรา ๑๒ (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบกบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๑๕ ประกอบกับ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกรจึงออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็น สมาชิกสภावิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ โรคที่กำหนดตามมาตรา ๑๒ (๖) คือ

- (๑) โรคเรื้อรังในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตราย ต่อสังคม
- (๒) วัณโรคในระยะอันตรายต่อสังคม
- (๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่อันตรายต่อสังคม

หน้า ๒

เล่ม ๑๗๙ ตอนพิเศษ ๓๖๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(๔) โรคติดยาเสพติดให้โทษหรือภาวะติดสารเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

(๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อธุณ ชัยสเตรี

นายกสภากิจกรรม

ข้อบังคับสถาบันวิชาการ

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันวิชาการ ว่าด้วยค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสริมภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิชาการ โดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสถาบันวิชาการ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิชาการ ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันวิชาการ ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียม จากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ค่าจดทะเบียนสมาชิก” หมายความว่า เงินที่สถาบันวิชาการเรียกเก็บเป็นค่าแรกเข้าในการสมัคร เป็นสมาชิกสถาบันวิชาการ

“ค่าบำรุง” หมายความว่า เงินที่สถาบันวิชาการเรียกเก็บจากสมาชิกสถาบันวิชาการเป็นรายห้าปี เพื่อใช้ดำเนินกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของสถาบันวิชาการ

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า เงินที่สถาบันวิชาการเรียกเก็บจากสมาชิกสถาบันวิชาการ หรือบุคคลภายนอกที่ขอรับบริการจากสถาบันวิชาการ

ข้อ ๕ สภावิศวกรกำหนดอัตราค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายข้อบังคับนี้^๑

ข้อ ๖ ในกรณีสมาชิกซึ่งได้ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกรายปี ตามข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓ ไว้ต่อสภावิศวกรอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังไม่หมดอายุ ให้ถือว่าได้ชำระค่าจดทะเบียน และค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้ แต่เมื่อจะชำระค่าบำรุงสมาชิกในครั้งต่อไป ให้ชำระค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้^๒

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ขันวานม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาจักขณ์

นายกสภावิศวกร

บัญชีท้ายข้อบังคับสภากิจกรรม ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าน้ำรุ่ง และค่าธรรมเนียม^{ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก}

ව.ඩ. ۲۵۵۰

ก. ค่าจดทะเบียนสมาชิก

ค่าจดทะเบียนสมาชิก ทั้งประเภทสามัญหรือวิสามัญ ๕๐๐ บาท

บ. ค่ำบำบัด

ค่าบำรุงที่เรียกเก็บจากสมาชิกรายห้าปี (เศษของปีให้คิดเป็นปี) คนละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ค. ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก

๑. ค่าหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกฉบับภาษาอังกฤษ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
๒. ค่าคำขอใบแทนบัตรสมาชิก กรณีบัตรสมาชิกชำรุดสูญหาย หรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียด	ฉบับละ	๕๐	บาท
๓. ค่าคำขอข้อมูลสมาชิก	ชื่อละ	๒๕	บาท
๔. ค่าคำขอออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอปค
อายุสามปี	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๕. ค่าการฝึกอบรม ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด สำหรับการฝึกอบรมแต่ละครั้งแต่ต้องไม่เกิน	วันละ	๑,๕๐๐	บาท
๖. ค่าสอบวัดผลความรู้ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด สำหรับการสอบแต่ละครั้ง แต่ต้องไม่เกิน	ครั้งละ	๒,๐๐๐	บาท

๗. ค่ารับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุต্তิบัตรใน การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	หลักสูตรละ	๑๐,๐๐๐ บาท
๘. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจรับรองหลักสูตร ในอัตราดังนี้		
๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี และนนทบุรี	ครึ่งละ	๒๐,๐๐๐ บาท
๘.๒ ภาคกลาง (ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑) ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก	ครึ่งละ	๓๐,๐๐๐ บาท
๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ครึ่งละ	๔๕,๐๐๐ บาท
๘.๔ ภาคเหนือ	ครึ่งละ	๕๐,๐๐๐ บาท
๘.๕ ภาคใต้	ครึ่งละ	๕๐,๐๐๐ บาท

ข้อบังคับสถาบันวิศวกรรม

ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม^๑
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สมบูรณ์ และรองรับการขึ้นทะเบียนและการขอใบรับรองวิศวกรวิชาชีพอาชีวศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งสถาบันวิศวกรรมโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสถาบันวิศวกรรม ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๙ ลำดับที่ ๑๐ ลำดับที่ ๑๑ และลำดับที่ ๑๒ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

“๙. ค่าคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวศึกษา ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

อายุสามปี

๑๐. ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวศึกษา ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

อายุสามปี

๑๑. ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวศึกษา ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

๑๒. ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวศึกษา ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท”

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

กมล ตรรกะบุตร

นายกสถาบันวิศวกรรม

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมด้า
และนิติบุคคล ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ

วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ช) และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลธรรมด้าและนิติบุคคล ที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๓**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมด้าดังไม่เป็นโรคตามข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภावิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) “ไม่ต้องคำพิพากษารถที่สุดให้เป็นนิติบุคคลที่ล้มละลาย

(๒) ไม่ดำเนินการหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันน่า嫌ซึ่งความเดื่อมเดี่ย
เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภावิศวกร

(๓) ลักษณะอื่นที่สภावิศวกรเห็นว่าเข้าข่ายเป็นลักษณะต้องห้าม

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุน
เป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมี

(๑) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) นิติบุคคลนั้นต้องมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อ ๖ กรณีนิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลดังนี้ คือ

(๑) ให้มีผลเมื่อการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ

(๒) ให้มีผลเมื่อการเพิกถอนใบอนุญาตของกรรมการของบริษัท หรือ

(๓) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้บริหารนิติบุคคลและพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ห้ามบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำการอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนกรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้น ๕ ปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเดรี

นายกสภาวิศวกร

ໜ້ອບັນກັບສປາວິສວກຮ

ວ່າດ້ວຍແບນແລະອາຍຸໃນອນຸໝາຕປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮມຄວນຄຸມ

ພ.ສ. ແຊະຕ

ໂດຍທີ່ເປັນກາຮັດການປະກອບປະກຳວິຊີ່ພວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍແບນແລະອາຍຸໃນອນຸໝາຕປະກອບ
ວິຊີ່ພວິສວກຮມຄວນຄຸມ

ອາສີຍອໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາດຮາ ៥ (៦) (១) ແລະມາດຮາ ៥៥ ແຫ່ງພຣະຣາຊບໍ່ມີສູ່ວິສວກຮ
ພ.ສ. ແຊະຕ ອັນເປັນພຣະຣາຊບໍ່ມີສູ່ວິສວກຮທີ່ມີບໍ່ມີທັງສອງມີຕົນປະກອບກຳນົດສິຫຼືແລະເສີ່ງກາພຂອງບຸກຄດ
ຊື່ມາດຮາ ៥៥ ປະກອບກຳນົດມາດຮາ ៥៥ ແລະມາດຮາ ៥៥ ຂອງຮູ້ຮຽນນູ້ມີແໜ່ງຮາຊາພາຈັກ ຖ້າ
ບໍ່ມີສູ່ວິສວກຮໃຫ້ກະທຳໄດ້ໂດຍອາສີຍອໍານາຈຕາມບໍ່ມີສູ່ວິສວກຮແໜ່ງກົງໜາຍ ສປາວິສວກຮໂດຍມີທີ່ປະຫຼຸມໃໝ່
ສາມໍ່ມີສປາວິສວກຮ ແລະໂດຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງສປານາຍກພິເສຍແໜ່ງສປາວິສວກຮ ຈຶ່ງອອກໜ້ອບັນກັບໄວ້
ດັ່ງຕ່ອງໄປນີ້

ໜ້ອ ១ ພ້ອມກັບນີ້ ເຮັດວຽກວ່າ “ໜ້ອບັນກັບສປາວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍແບນແລະອາຍຸໃນອນຸໝາຕປະກອບ
ວິຊີ່ພວິສວກຮມຄວນຄຸມ ພ.ສ. ແຊະຕ”

ໜ້ອ ២ ພ້ອມກັບນີ້ ໃຫ້ໃໝ່ບັນດັບຕັ້ງແຕ່ວັນດັດຈາກວັນປະກາດໃນຮາຊກົງຈານຸບກາຍາເປັນຕົ້ນໄປ
ໜ້ອ ៣ ໄທ້ຢັກເລີກໜ້ອບັນກັບສປາວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍຮູ່ປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮມຄວນຄຸມ
ແບນຄຳຂອ້ວນໃນອນຸໝາຕ, ຄຳຂອຕ່ອອາຍຸ, ຄຳຂອເລື່ອນຮະດັບເປັນຜູ້ປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮມຄວນຄຸມ
ແລະຕරາສັນລັກຍົນສປາວິສວກຮ ພ.ສ. ແຊະຕ

ໜ້ອ ៤ ໃນອນຸໝາຕປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮມຄວນຄຸມໃຫ້ເປັນໄປຕາມແບນແນນທ້າຍໜ້ອບັນກັບນີ້
ໃນແທນໃນອນຸໝາຕໃຫ້ເປັນໄປຕາມແບນໃນອນຸໝາຕແລະໃຫ້ມີຕ້ວອກຍຮສື່ແດງວ່າ “ໃນແທນ” ໄວ່ທີ່ດ້ານໜ້າ
ບນຫວາຂອງໃນແທນໃນອນຸໝາຕ

ໜ້ອ ៥ ໃນອນຸໝາຕປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮມຄວນຄຸມໃຫ້ມີອາຍຸໜ້າປີ ນັບແຕ່ວັນທີ ສປາວິສວກຮ
ອອກໃນອນຸໝາຕທີ່ອຕ່ອອາຍຸໃນອນຸໝາຕ

ข้อ ๖ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ออกตามความของ ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยรูปแบบบัตร, ใบอนุญาต, อายุใบอนุญาต, แบบคำขอรับใบอนุญาต, คำขอต่ออายุ, คำขอเลื่อนระดับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และตราสัญลักษณ์ สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งยังไม่หมดอายุ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภาวิศวกร

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
แบบท้ายข้อบังคับสภากาชาดไทย ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๗

	ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม		
ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒			
ชื่อ-สกุล			
เลขประจำตัวประชาชน			
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขา			
ระดับ	เลขทะเบียน		
วันอนุญาต	วันสิ้นอายุ		
ประเภทสมาชิก	เลขที่		
วันออกบัตร	บัตรหมดอายุ		
ลายมือชื่อ	ลายมือชื่อ		
ผู้ได้รับใบอนุญาต		นายกสภากาชาด	

๕.๔ ช.m.

๙.๔ ช.m.

(ด้านหน้า)

๕.๔ ช.m.

๙.๔ ช.m.

(ด้านหลัง)

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ แบบท้ายข้อบังคับสภาพวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ପ୍ରକାଶକ

	<p>ในอนุญาตประชอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน หรือเลขหนังสือเดินทาง ประชอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขา เลขทะเบียน วันอนุญาต ประเภทสมาชิก วันออกบัตร</p> <p>ออกโดยประเทศ ออกเมื่อชื่อ[*] นายกสภาวิศวกร</p>	
รูปถ่าย ๒.๕ ซม.		

డ.ಡ ڦم.

८.५ रु.

డ.డ. ఘన.

સ.ક રમ.

(ค้านหลัง)

แบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล
แบบท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

พ.ศ. ๒๕๕๗

สภาวิศวกร

ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒
 ออกรับใบอนุญาตนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

(ชื่อนิติบุคคล)

๑๑ ชม.

ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

เลขทะเบียน

ตั้งแต่วันที่

ถึงวันที่

ถ่ายมือชื่อ

นายกสภาวิศวกร

_____ ๑๘ ชม. _____

คำอธิบายตราสัญลักษณ์ในแบบใบอนุญาตของสถาบัน แบบท้ายข้อบังคับสถาบันฯ ว่าด้วยแบบและอายุใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ව. ම. ۲۵۵

คำบรรยาย

ตราสัญลักษณ์ของสาขาวิชการ ประกอบด้วย ภาพพระวิษณุกรรม ประทับบนพระแท่น เหนืออกกลุ่มเมฆ อยู่ภายในวงกลมของฟันเฟือง เป็นประธานของตรา มีอักษรข้อความบอกชื่อ สาขาวิชการ อยู่ด้านบน และวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ อยู่ด้านล่าง คั่นระหว่างกลางอักษร ข้อความด้วยลายไข่เจียว รอบเนื้อคู่เป็นชื่อฟันเฟืองศิริแก้วซึ่ง

พระวิทยุกรรม : วิศวกรรม : พระวิศวกรรม บรมครุแห่งเทพประสิทธิปราชษาทวิชาช่างและ
วิศวกรรมศาสตร์ พระวิทยุกรรมมีรูปป้ายสัดส่วนเหมือนธงชาติไทย พระรากษสีเขียวรถกต
สวยงามกฤษเทิดยอดระฆัง มีอักษรถือผึ้ง (ใช้สำหรับขั้ดรากฐานสถาบันของช่าง) มือซ้ายถือลูกดึง¹
(ใช้สำหรับนัดความเที่ยงตรง) ทรงอากรน้ำเงิน

ฟันเฟือง สื่อความหมายแทนวิชาชีพด้านวิศวกรรม เช่น วิชาชีพ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม วิศวกรรมเคมี และสาขาวิศวกรรมอื่นๆ

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ระดับภาควิศวกรพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๑) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกรจึงออกข้อบังคับสภावิศวกรไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาควิศวกรพิเศษ ต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภावิศวกร

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาควิศวกรพิเศษต้องกรอกข้อความตามแบบคำขอรับใบอนุญาต ยื่นต่อหน้าสำนักงานสภावิศวกร พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(๑) หลักฐานคุณวุฒิการศึกษา (ถ้ามี)

(๒) สำเนาทะเบียนบ้านหรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๓) รูปถ่ายปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๔) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาตตามแบบที่คณะกรรมการสภาพวิศวกรกำหนด
โดยให้วิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาหรือแขนงเดียวกันกับผู้ที่ขอรับ
ใบอนุญาตเป็นผู้ลงนามรับรอง

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถยื่นเรื่องขอรับ
ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งลักษณะงานเท่าที่มีความรู้ความชำนาญในด้านนั้นๆ
ถ้าประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคี
วิศวกรพิเศษในลักษณะงานอื่นๆ อีก ให้ยื่นคำขอใหม่

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ จะต้องมีความรู้และ
ประสบการณ์ตรงกับลักษณะงานที่ขอ ดังนี้

(๑) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือ
เทียบเท่าขึ้นไป และจะต้องมีผลงานในลักษณะงานที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวช.) หรือเทียบเท่า
ที่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมที่ผู้ขอรับคำขอจะต้องมีผลงานและประสบการณ์ตรงกับ
ลักษณะงานที่ขอไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าที่เกี่ยวกับ
วิชาชีพวิศวกรรมที่ผู้ขอรับคำขอจะต้องมีผลงานและประสบการณ์ตรงกับลักษณะงาน
ที่ขอไม่น้อยกว่าหกปี

(๔) บุคคลประกาศนียบัตรประจำโดยวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในสาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรม หรือบุคคลต่างกว่าระดับประกาศนียบัตรประจำโดยวิชาชีพ (ปวช.) จะต้องมีผลงานในลักษณะงานที่ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสิบปี

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ที่เป็นผู้ไม่มีสัญชาติไทย ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นและมีหลักฐานของทางราชการที่อนุญาตให้อัญเชิญในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหกเดือนมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ต้องผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในงานที่ยื่นคำขอและต้องเข้ารับการอบรมจึงสามารถออกใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณได้

ข้อ ๕ การทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ ประเภทใบอนุญาตพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ พ.ศ. ๒๕๐๕ หากประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณในลักษณะงานอื่นๆ อีก ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยต้องผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพและเข้ารับการอบรมตามข้อ ๔

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับมหาวิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ระดับภาควิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาควิศวกรพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๙) (๙) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ สถาบันวิศวกร และความเห็นชอบของประธานาธิบดีแห่งสถาบันวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของข้อบังคับมหาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาควิศวกรพิเศษต้องผ่านการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระเบียบที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของข้อบังคับมหาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาควิศวกรพิเศษซึ่งผ่านการทดสอบความรู้ตามข้อ ๘ แล้ว ต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามระเบียบที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรกำหนด

ความในวรรคหนึ่งนี้ให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแล้ว”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ ของข้อบังคับมหาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทใบอนุญาตพิเศษ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ หากประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในงานอื่น ๆ อีก ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตระดับภาควิศวกรพิเศษตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องผ่านการทดสอบและอบรมตามข้อ ๘ และข้อ ๙”

ข้อ ๖ ให้ใช้ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๔ ไปพลาฯ ก่อนจนกว่าจะมีการออกระเบียบตามข้อ ๘ ของข้อบังคับ สภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เรื่องศักดิ์ วัชรพงศ์

นายกสภावิศวกร

ข้อบังคับสถาบัน

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ระดับภาควิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันว่าด้วยการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๑) (ฉบ) และมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ สถาบันได้ยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสถาบันฯ ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของข้อบังคับสถาบันว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับภาควิศวกรพิเศษ สามารถยื่นเรื่องขอรับใบอนุญาตได้ครั้งละหนึ่งงานตามที่กำหนดได้ในกฎกระทรวง

ให้คณะกรรมการสถาบันวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษได้

กรณีประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ ในงาน ประเภท หรือขนาดอื่น ๆ เพิ่มเติม ให้ยื่นคำขอใหม่”

ข้อ ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ลักษณะงาน” ในข้อ ๖ ของข้อบังคับสถาบันว่าด้วยการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นคำว่า “งาน”

ข้อ ๕ คำขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภาพวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๖ ให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ซึ่งได้รับใบอนุญาตก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะหมดอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

กมล ตรรกบุตร

นายกสภาพวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร
ว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ
พ.ศ. 2544

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 9 ของข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2543 คณะกรรมการสภावิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้การปฏิบัติงานระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. 2544”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการสภावิศวกร

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการหรือผู้อำนวยการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่พิจารณาตรวจสอบผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ผู้ขอรับใบอนุญาต หมายความว่า ผู้ที่ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

ข้อ 4 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเขียนคำขอตามแบบ “คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ” พร้อมด้วยแบบ “บัญชีแสดงปริมาณและคุณภาพผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเพื่อขอรับใบอนุญาตภาคีวิศวกรพิเศษ” ของสภावิศวกร โดยมีวิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาหรือแบบเดียวกันกับผู้ที่ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ดูแลงานรับรองผลงานทุกงาน

ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ยื่นได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งลักษณะงานเท่าที่มีความรู้ความชำนาญในด้านนั้น ๆ ถ้าประสงค์จะขอรับใบอนุญาตในลักษณะงานอื่น ๆ อีกให้ยื่นคำขอใหม่

ข้อ 5 ให้คณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาต เมื่อผ่านหลักเกณฑ์แล้วผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเข้ารับการอบรมความพร้อมในการประกอบวิชาชีพก่อนจึงจะได้รับใบอนุญาต

ข้อ 6 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิและคุณสมบัติตรงกับลักษณะงานที่ขอตามข้อ
บังคับสภावิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร
พิเศษ พ.ศ.2543

ข้อ 7 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับลักษณะ
งานที่ขอรับใบอนุญาตและต้องเป็นงานที่อยู่ในข่ายวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เกณฑ์การพิจารณาออก
ใบอนุญาตขึ้นกับการพิจารณาของคณะกรรมการ

ข้อ 8 เมื่อผลงานผ่านเกณฑ์การพิจารณาให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาสอน
สัมภาษณ์และ/หรือส่งทดสอบข้อเขียน ผู้ที่ไม่ผ่านการสอนสัมภาษณ์หรือการทดสอบข้อเขียนหาก
ประสงค์จะยื่นขอรับใบอนุญาตในงานลักษณะเดิม สามารถยื่นคำขอใหม่ได้ภายในห้าวันที่ยื่นคำ
ขอครั้งก่อนไม่น้อยกว่าหกเดือน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. 2544

(นายอรุณ จั้ยเสรี)

นายกสภावิศวกร

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๑) (๙) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา ๔๖ ของพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา ๓๕ ประกอนกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกร โดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภावิศวกรออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “**ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕**”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร ต้องเป็นสมาชิกสามัญของสภावิศวกร

ข้อ ๕ ปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภावิศวกรจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร จะต้องมีหลักสูตรที่มีการเรียน การสอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ (Basic Sciences) วิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม (Basic Engineering) และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (Specific Engineering) จากการศึกษาจากระบบทวิภาค โดยมีรายวิชาและเนื้อหาในรายวิชาและรายละเอียดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภावิศวกรกำหนด กรณีการศึกษาที่แตกต่างจากการศึกษาในระบบทวิภาคให้เทียบรายวิชา เนื้อหาวิชา และรายละเอียดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภावิศวกรกำหนด

ข้อ ๖ สภावิศวกรจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร ให้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต หรือเทียบเท่าโดยผ่านการรับรองปริญญาจากสภावิศวกร และผ่านการทดสอบความรู้ในหมวดวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและหมวดวิชาเฉพาะทาง

วิศวกรรม และได้คัดแนนในแต่ละหมวดวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ รายละเอียดของการทดสอบความรู้และรายวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและรายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรต้องผ่านการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรต้องกรอกข้อความในแบบคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ฉดับ ปัทมสูต

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาควิศวกร
(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๑) (๙) และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภावิศวกร โดยมติที่ประชุมใหญ่
วิสามัญสภावิศวกร ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และความเห็นชอบของ
สภานายกพิเศษแห่งสภावิศวกรออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาควิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕ และข้อ ๑๐ ของข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออก
ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาควิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕

“ข้อ ๕ สภावิศวกรจะพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาค
วิศวกร ให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศเป็นการเฉพาะราย โดยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
สภावิศวกรกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๕ ของข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออก
ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาควิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ คำขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาควิศวกร ที่ได้ยื่นไว้ต่อ
สภावิศวกรก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออก
ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาควิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

วิระ มหาวิจักษณ์

นายกสภावิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร

ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้
เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ ระดับภาคีวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๖) (๗) (๘) และมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๓ และข้อ ๔ ของข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปัต্তิหรือเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ และข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ คณะกรรมการสภावิศวกรจึงกำหนดรายละเอียดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ ระดับภาคีวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียนนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ ระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียนนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับการรับรองหลักสูตรในเกณฑ์เดิม ตามข้อบังคับที่ออกโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับการรับรองในเกณฑ์ใหม่ของสภावิศวกร ตามข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปัต्तิหรือเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีสิทธิเข้ารับการทดสอบความรู้ทางวิศวกรรม ตามที่คณะกรรมการสภावิศวกรกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ที่จบการศึกษาจากหลักสูตรต่างประเทศที่ยังไม่ได้รับการรับรองจากสภावิศวกร ให้ผู้ที่ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมระดับภาคีวิศวกร นำเสนอเอกสารและหลักฐานของ

ເລີ່ມ ອ້າງ ຕອນທີ ៤០ ១

หน้า ๘๗
ราชกิจจานุเบกษา

କେ ମେଘାନ ଟ୍ରେଟ୍

หลักสูตรต่อส่วนราชการเพื่อขอการรับรองเป็นการเฉพาะราย ในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้ใช้
ข้อบังคับส่วนราชการ ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒินิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขา
วิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอนุมัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ฉบับ ปัจมสูต

นายกสภาวิศวกร

ຮະບັບຄະດີການສ່ວນຮັບຮັດ

ວ່າດ້ວຍການອ່ວນແລະທົດສອນຄວາມຮູ້ເກີດກັບຄວາມພ້ອມໃນການປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ

ພ.ສ. ແກຊ

ໂດຍທີ່ເປັນການສົມຄວາມໃຫ້ມີຫລັກເກີດທີ່ການອ່ວນແລະທົດສອນຄວາມຮູ້ເກີດກັບຄວາມພ້ອມ
ໃນການປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ

ອາສີຍໍານາຈາດຄວາມໃນມາດຮາ ๓๓ (๓) ແຫ່ງພຣະຣາຊບໍ່ນຸ້ມື້ຕິວິສວກ ພ.ສ. ແກຊ ແກຊ
ປະກອບກັບຂໍ້ອ ๙ ຂອງຂໍ້ອນນັ້ນກັບສ່ວນຮັບຮັດ ວ່າດ້ວຍການອ່ວນແລະທົດສອນຄວາມຮູ້ເກີດກັບຄວາມພ້ອມ
ວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ ຮະດັບການວິຊີ່ພວິສວກ ພ.ສ. ແກຊ ແກຊ ແລະຂໍ້ອ ๙ ຂອງຂໍ້ອນນັ້ນກັບສ່ວນຮັບຮັດ ວ່າດ້ວຍ
ການອ່ວນແລະທົດສອນຄວາມຮູ້ເກີດກັບຄວາມພ້ອມ ເປັນຜູ້ປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ ຮະດັບການວິຊີ່ພວິສວກພິເສຍ ພ.ສ. ແກຊ
ແລະໂດຍນີ້ມີປະໜົມຄະດີການສ່ວນຮັບຮັດ ກຽ່ງທີ່ ១៦ - ៩/ແກຊ ເມື່ອວັນທີ ១២ ກຣກ້າຄມ ແກຊ
ຄະດີການສ່ວນຮັບຮັດຈຶ່ງອອກຮະບັບໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຂໍ້ອ ១ ຮະບັບນີ້ເຮັດວຽກວ່າ “ຮະບັບຄະດີການສ່ວນຮັບຮັດ ວ່າດ້ວຍການອ່ວນ
ແລະທົດສອນຄວາມຮູ້ເກີດກັບຄວາມພ້ອມໃນການປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ ພ.ສ. ແກຊ”

ຂໍ້ອ ២ ຮະບັບນີ້ໃຫ້ໃຫ້ນັ້ນກັບຕົ້ນແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາດໃນຮາຍົກງານເບກຍາເປັນຕົ້ນໄປ

ຂໍ້ອ ៣ ໃນຮະບັບນີ້

“ການອ່ວນແລະທົດສອນຄວາມຮູ້” ມາຍຄວາມວ່າ ການອ່ວນແລະທົດສອນຄວາມຮູ້ເກີດກັບ
ຄວາມພ້ອມໃນການປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ ດ້ານທັກະທາງວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ ຄວາມປົກກົງ
ຈະຢາບຮັນ ກູ້ໝາຍ ສິ່ງແວດລື່ອນ ແລະຄວາມຮູ້ອື່ນທີ່ຈຳເປັນຕ່ອກປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ

“ຄະດີອຸປະນຸການ” ມາຍຄວາມວ່າ ຄະດີອຸປະນຸການອ່ວນແລະທົດສອນຄວາມຮູ້ເກີດກັບຄວາມພ້ອມ
ໃນການປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ

“ຜູ້ຄະດີກົມການທົດສອນ” ມາຍຄວາມວ່າ ຄະດີອຸປະນຸການຮູ້ອຸປະນຸການທີ່ຄະດີການສ່ວນຮັບຮັດ
ແຕ່ງຕົ້ນໃຫ້ມີໜ້າທີ່ເກີດກັບການຄະດີກົມການທົດສອນຄວາມຮູ້ຕາມຮະບັບນີ້

ຂໍ້ອ ៤ ໃຫ້ມີຄະດີອຸປະນຸການອ່ວນແລະທົດສອນຄວາມຮູ້ເກີດກັບຄວາມພ້ອມໃນການ
ປະກອບວິຊີ່ພວິສວກຮັບຮັດ ຄະດີກົມການທີ່ປະກອບດ້ວຍການສ່ວນຮັບຮັດ ແລະອຸປະນຸການອື່ນທີ່ຄະດີການ
ສ່ວນຮັບຮັດແຕ່ງຕົ້ນຈຳນວນໄຟ່ເກີນເຈັດຄນເປັນອຸປະນຸການ
ສ່ວນຮັບຮັດແຕ່ງຕົ້ນຈຳນວນໄຟ່ເກີນເຈັດຄນເປັນອຸປະນຸການ

ให้เจ้าหน้าที่สำนักงานสภาพัฒนาการที่เลขานุการสภาพัฒนาการของนายคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
และอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการพื้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการสถาบันการพื้นจากตำแหน่งตามวาระ

ข้อ ๖ นอกรากการพันจากตัวแทน่ตามข้อ ๕ อนกรรรมการพันจากตัวแทน่เมื่อ

(๑) ຕາຍ

(๑๙) ลากอออก

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถอุตสาหกรรมและมีคนไร้ความสามารถ

(๔) คณะกรรมการสถาบันมีมติให้ออก

ข้อ ๓ ในการณ์ที่ประชานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการพื้นจากตำแหน่งเพราเหตุตาม
ข้อ ๖ ให้คณะอนุกรรมการประกอบด้วยอนุกรรมการเท่าที่เหลืออยู่แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน
และหากเห็นสมควร คณะกรรมการสถาบันวิศวะจะแต่งตั้งประชานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการ
แทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ข้อ ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมดจะเป็นองค์ประชุม

ในการณีประชานอนุกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ออนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประชานในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้อีกเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงพิเศษ

ข้อ ๕ ให้คณะอนกรรรมการมีอ่านาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะ หลักสูตรและแนวทางการอบรมและทดสอบความรู้ ตลอดจน
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอบรมและทดสอบความรู้ต่อคณะกรรมการสถาบันวิศวกรรม
เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) จัดให้มีและควบคุมการอบรมและทดสอบความรู้ให้เป็นไปตามนโยบาย หลักสูตร และแนวทางการอบรมและทดสอบความรู้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอบรม และทดสอบความรู้ที่คณะกรรมการสภावิศวกรให้ความเห็นชอบ

(๓) ເສັນອ່ອື່ຜູ້ໃຫ້ການອອນມ ຜູ້ອອກຂໍ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຕຽບຂໍ້ສອນຕ່ອຄະນະການອອນມ ສກາວິສາກ
ເພື່ອພິຈານາແຕ່ງຕັ້ງ

(๔) ຮາຍງານພຸດກາຣດໍາເນີນງານແລະ ຄວາມສັນຖິພຳລົງການອອນມ ແລະ ທົດສອບຄວາມຮູ້
ຕ່ອຄະນະການສກາວິສາກເພື່ອພິຈານາ

ข້ອ ๑๐ ໄກສຳດໍານັກງານສກາວິສາກເພຍແພ່ມຕີຂອງຄະນະການສກາວິສາກເກີ່ວກັບຮາຍງານ
ພຸດກາຣດໍາເນີນງານແລະ ຄວາມສັນຖິພຳລົງການອອນມ ແລະ ທົດສອບຄວາມຮູ້ໃນຮະບນເກົ່າຍສາຮນເທິດ
ຂອງສກາວິສາກເປັນເວລາໄຟ້ນ້ອຍກວ່າສາມສົບວັນຕິດຕ່ອກັນ

ข້ອ ๑๑ ການອອນມ ແລະ ທົດສອບຄວາມຮູ້ຕ້ອງກະບຸນຄຸມອົງກວາມຮູ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(๑) ທັກມະທາງວິສາກຮນ

(๒) ຄວາມປົດກັບ

(๓) ຈරຍາບຮຣມ

(๔) ກຸ່ມາຍ

(๕) ສິ່ງແວດລ້ອມ

(๖) ອົງກວາມຮູ້ອື່ນທີ່ຈໍາເປັນຕ່ອກາເສີມສ້າງ ພົບພັນຄວາມພຣ້ອມໃນການປະກອບ
ວິຊາລົງທະບຽນຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ຄະນະການສກາວິສາກປະກາສກຳຫຼາຍຕາມຂໍ້ເສັນອັນນະ
ຂອງຄະນະອຸປະກອນການ

ข້ອ ๑๒ ຜູ້ມີຄຸນສົມບັດຕານຂໍ້ອັບັນກັບສກາວິສາກ ວ່າດ້ວຍກາຣອອກໃບອຸປະກອນໆຢາຕເປັນຜູ້ປະກອບ
ວິຊາລົງທະບຽນຄວບຄຸມ ຮະດັບການຝຶກວິສາກພິເສຍ ພ.ສ. ແຂວງ ແລະ ຂໍ້ອັບັນກັບສກາວິສາກ ວ່າດ້ວຍ
ກາຣອອກໃບອຸປະກອນໆຢາຕເປັນຜູ້ປະກອບວິຊາລົງທະບຽນຄວບຄຸມຮະດັບການຝຶກວິສາກ ພ.ສ. ແຂວງ
ໜຶ່ງປະສົງກໍຈະເຂົ້າຮັບການອອນມ ແລະ ທົດສອບຄວາມຮູ້ ໃຫ້ຢືນຄໍາຂອງເຂົ້າຮັບການອອນມ ແລະ ທົດສອບຄວາມຮູ້
ແລະ ເອກສາຮລັກສູານປະກອບກຳຂອດຕ່ອດໍານັກງານສກາວິສາກ

ແບບຄໍາຂອດແລະ ຮາຍກາຣອອກສາຮລັກສູານປະກອບກຳຂອດໃຫ້ເປັນໄປຕານທີ່ຄະນະການສກາວິສາກປະກາສກຳຫຼາຍ

ข້ອ ๑๓ ຜູ້ເຂົ້າຮັບການອອນມ ຕ້ອງມີຮະບະເວລາເຂົ້າຮັບການອອນມໄຟ້ນ້ອຍກວ່າຮ້ອຍລະແປດສົບ
ຂອງຮະບະເວລາການອອນມທີ່ໜ້າມຈີງຈະມີສິທີເຂົ້າຮັບກາຣທົດສອບຄວາມຮູ້

ข້ອ ๑๔ ຜູ້ເຂົ້າຮັບການອອນມ ແລະ ທົດສອບຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງໄດ້ກະແນນໄຟ້ນ້ອຍລະກົດສົບ
ໃນແຕ່ລະວິຊາທີ່ຈັດໃໝ່ການອອນມ ແລະ ທົດສອບຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງຈະຄືວ່າຜ່ານເກມທີ່ກາຣທົດສອບຄວາມຮູ້

ຜູ້ເຂົ້າຮັບກາຣອບຮມແລະທົດສອບຄວາມຮູ້ໜຶ່ງໄຟຟ່ານເກີນທີ່ໃນວິຊາໄດ້ ໄທ້ມີສີທີທົດສອບແກ້ຕ້ວໃນວິຊານັ້ນທີ່ຄົ້ງ ທັນນີ້ ພາຍໃນເກົ້າສົບວັນນັ້ນແຕ່ວັນທີປະກາສຸດກາຣທົດສອບຄົ້ງແຮກ

ຜູ້ເຂົ້າຮັບກາຣອບຮມແລະທົດສອບຄວາມຮູ້ໜຶ່ງທົດສອບແກ້ຕ້ວພາຍໃນກໍາຫັນດເວລາຕາມວຽກສອງແລະໄດ້ຄະແນນໃນກາຣທົດສອບແກ້ຕ້ວໄຟຟ່າກ່າວ່າຮູ້ອີຍລະກົບສົບຂອງທຸກວິຊາທີ່ທົດສອບແກ້ຕ້ວ ຄືວ່າໄຟຟ່ານເກີນທີ່ກາຣທົດສອບຄວາມຮູ້

ຜູ້ເຂົ້າຮັບກາຣອບຮມແລະທົດສອບຄວາມຮູ້ໜຶ່ງໄດ້ຄະແນນໃນກາຣທົດສອບແກ້ຕ້ວໄຟຟ່າຮູ້ອີຍລະກົບສົບໃນວິຊາໄດ້ວິຊານັ້ນທີ່ທົດສອບແກ້ຕ້ວ ພວຍໃນໄຟຟ່າຮູ້ອີຍລະກົບສົບໃນວິຊາໄດ້ວິຊານັ້ນທີ່ທົດສອບແກ້ຕ້ວໄຟຟ່າຮູ້ອີຍລະກົບສົບໃນຄົ້ງຕ່ອງໆ ໄປ

ຂໍ້ອ ១៥ ຜູ້ເຂົ້າຮັບກາຣທົດສອບຄວາມຮູ້ຕ້ອງແຕ່ງກາຍສຸກພແລະຕ້ອງນຳມັຕຽປະຈຳຕ້ວປະຫາຊານບັຕປະຈຳຕ້ວເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັບ ພວຍໃນບັຕປອື່ນທີ່ທາງຮາກກາຣອອກໃຫ້ມາເພື່ອແສດງຕນ

ຂໍ້ອ ១៦ ໃນກາຣທົດສອບຄວາມຮູ້ ຜູ້ເຂົ້າຮັບກາຣທົດສອບຄວາມຮູ້ຕ້ອງປົງບັດຕາມຫລັກເກີນທີ່ດັ່ງຕ່ອງໄປນີ້

(១) ຫ້າມເຂົ້າຫ້ອງສອບກ່ອນເວລາເຮີມກາຣທົດສອບ ເວັນແຕ່ໄຟຟ່າຮູ້ອີຍລະກົມກາຣທົດສອບ ແລະຫ້າມເຂົ້າຫ້ອງສອບເມື່ອເຮີມກາຣທົດສອບໄປແລ້ວສາມສົບນາທີ່ ເວັນແຕ່ໄຟຟ່າຮູ້ອີຍລະກົມຈາກຜູ້ຄວບຄຸມກາຣທົດສອບ

(២) ຫ້າມອອກຈາກຫ້ອງສອບ ເວັນແຕ່ໄຟຟ່າເຮີມກາຣທົດສອບໄປແລ້ວໜຶ່ງໜ້າໂມງ

(៣) ຫ້າມລຸກຈາກທີ່ນັ້ນສອບໂດຍໄມ່ໄຟຟ່າຮູ້ອີຍລະກົມຈາກຜູ້ຄວບຄຸມກາຣທົດສອບ

(៤) ປິດເຄື່ອງມືອສື່ອສາງທຸກໆນິດໝະອຸ່ງໃນຫ້ອງສອບ

(៥) ເປີຍນຳຕອບດ້ວຍປາກການມືກແໜ່ງສິນ້າເງິນຫຼືສື່ດໍາ ໃນກຣັນື້ຂໍ້ອສອບອັດນັຍ ພວຍໃນດິນສອດດໍາ 2B ພວຍໃນມົກວ່າ ໃນກຣັນື້ຂໍ້ອສອບປົນນັບ

(៦) ເປີຍນຳ້ອນ ນາມສຸກ ແລະໝາຍເລຂປະຈຳຕ້ວສອບລົງໃນກະດາຍຕໍາຕອບເນັພາໃນບົຣິເວນທີ່ກໍາຫັນດເທົ່ານັ້ນ

(៧) ໄມກະທຳກາຣອັນເປັນກາຣຮັບກວນຫຼືອກ່ອໄຫ້ເກີດຄວາມເດືອດຮ້ອນຮໍາຄາລູແກ່ຜູ້ອື່ນຕລອດຮະບະເວລາທີ່ອູ່ໃນບົຣິເວນສຖານທີ່ສອບ

(៨) ຫ້າມຄູ່ຫຼືອລອກຕໍາຕອບຂອງຜູ້ອື່ນຫຼືອື່ນຍອມໃຫ້ຜູ້ອື່ນຄູ່ຫຼືອລອກຕໍາຕອບຂອງຕນ

(៩) ຫ້າມຄັດລອກຂໍ້ອສອບໄຟຟ່າຈະທັງໝາດຫຼືອແຕ່ນາງສ່ວນ

(១០) ການສ່ວນຮະດາຍຄໍາຕອບ ໄທັກນີ້ຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມການທົດສອບເປັນຜູ້ມາເກີບຮະດາຍຄໍາຕອບ

(១១) ຫ້າມນໍາຫຼຸດຂໍ້ສອບຫຼືກຮະດາຍຄໍາຕອບໄນ່ວ່າທັງໝົດຫຼືແຕ່ບ່າງສ່ວນອອກອາກຫ້ອງສອບ

(១២) ປັບປຸງຕິດາມຄໍາສັ່ງແລະຂໍ້ຄວາມທ່ຽບໜູໄວ້ໃນຂໍ້ສອບຫຼືກຮະດາຍຄໍາຕອບທີ່ໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກຜູ້ຄວບຄຸມການທົດສອບ

ข້ອ ១៣ ໃນການຟື້ນທີ່ເຂົ້າຮັບການທົດສອບຝ່າສິນຫຼືໄໝ່ປັບປຸງຕິດາມຫລັກເກລນ໌ຕາມຂ້ອ ១៦ ໄຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມການທົດສອບມີອຳນາຈດໍາເນີນກາຮອຍ່າງໄດ້ຍ່າງໜຶ່ງ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(១) ວ່າກລ່າວຕັກເຕືອນ

(២) ໄນອ່ອນໆຢາດໃຫ້ເຂົ້າຫ້ອງສອບ

(៣) ໄຫ້ອອກຈາກຫ້ອງສອບ

ໃນການດໍາເນີນກາຮາມວຽກນີ້ ໄຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມການທົດສອບພິຈາລາຕາມຄວາມເໝາະສົມໂດຍຄໍານີ້ຖືກວ່າມີຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພຸດທິການຟື້ນທີ່ເປັນການຟື້ນທີ່ ໄປ

ໃນການຟື້ນທີ່ (២) ແລະ (៣) ເມື່ອດໍາເນີນກາຮາມແລ້ວ ໄຫ້ບັນທຶກຮາຍງານຕ່ອຄະອນຸກຮຽນກາຮາມພຸດທິການຟື້ນທີ່ເປັນການຟື້ນທີ່ ເພື່ອການຟື້ນທີ່

ข້ອ ១៤ ໃນການຟື້ນທີ່ເຂົ້າຮັບການທົດສອບຝ່າສິນຫຼືໄໝ່ປັບປຸງຕິດາມຫລັກເກລນ໌ຕາມຂ້ອ ១៦ (៣)

(៤) (៥) ພົບປຸງ (១) ໄຫ້ຄະນະອຸນຸກຮຽນກາຮາມມີອຳນາຈດໍາເນີນກາຮອຍ່າງໄດ້ຍ່າງໜຶ່ງ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(១) ທັກຄະແນນວິຊາໄດ້ວິຊາໜຶ່ງ ພົບປຸງ

(២) ປັບປຸງວິຊາໄດ້ວິຊາໜຶ່ງ ພົບປຸງ

(៣) ຮະຈັບສີທີ່ເຂົ້າຮັບກາຮອມແລະທົດສອບຄວາມຮູ້ກາຍໃນຮະບະເວລາທີ່ກໍາທັນ ແຕ່ຕ້ອງໄມ່ເກີນໜຶ່ງຮ້ອຍແປດລືບວັນ

ໃນການດໍາເນີນກາຮາມວຽກນີ້ ໄຫ້ຄະນະອຸນຸກຮຽນກາຮາມພິຈາລາຕາມຄວາມເໝາະສົມໂດຍຄໍານີ້ຖືກວ່າມີຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພຸດທິການຟື້ນທີ່ເປັນການຟື້ນທີ່ ໄປ ແລະເມື່ອດໍາເນີນກາຮາມແລ້ວ ໄຫ້ບັນທຶກຮາຍງານຄະນະກຮຽນກາຮາມສກວິສົກຮາມເພື່ອການຟື້ນທີ່

ข້ອ ១៥ ຮະດາຍຄໍາຕອບໃດທີ່ໄໝ່ສາມາດຕຽບສອບໄດ້ວ່າເປັນຮະດາຍຄໍາຕອບຂອງຜູ້ໃດ ຄະນະກຮຽນກາຮາມສກວິສົກຮາມໄໝ່ຮັບໄວ້ພິຈາລາຕາ

ข້ອ ១៦ ຜູ້ເຂົ້າຮັບການທົດສອບຄວາມຮູ້ທີ່ສອບໄໝ່ຜ່ານວິຊາໄດ້ຈະອຸງຮະດາຍຄໍາຕອບໄດ້ເພັະຂອງຕົນ ໂດຍຢືນຄໍາຂອ້ວຍຫ້ອງຫົວໜ້າສໍານັກງານສກວິສົກຮາມ ພົບປຸງຜູ້ທີ່ໄໝ່ຮັບມອບໝາຍ ກາຍໃນລືບໜ້າວັນນັ້ນແຕ່ ວັນປະກາດພົດກາຮາມ

ข้อ ๒๑ ให้สำนักงานสภावิศวกรดำเนินการเกี่ยวกับกำหนดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) รับคำขอและลงทะเบียนคำขอ

(๒) แจ้งวัน เวลา และสถานที่ดูกระดายคำตอบให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

(๓) สำเนากระดายคำตอบที่ผู้ยื่นคำขอประสงค์จะดู และให้ผู้ยื่นคำขอดูจากสำเนาแทนต้นฉบับ ทั้งนี้ ห้ามมิให้มีการคัดลอกข้อความในสำเนากระดายคำตอบ

(๔) ให้ผู้ยื่นคำขอใช้เวลาดูสำเนากระดายคำตอบไม่เกินสามสิบนาที

ข้อ ๒๒ เมื่อดูกระดายคำตอบเสร็จแล้ว หากผู้ยื่นคำขอประสงค์จะให้ทบทวนการตรวจสอบให้ยืนคำขอต่อเลขานุการสภावิศวกร โดยระบุเป็นรายข้อพร้อมด้วยเหตุผลให้ชัดเจนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ดูกระดายคำตอบ

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งก่อนวันที่ระเบียนนี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการตามระเบียนนี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการใหม่

ข้อ ๒๔ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอเข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ก่อนวันที่ระเบียนนี้ ใช้บังคับและยังไม่ผ่านเกณฑ์การอบรมและทดสอบความรู้ เป็นผู้เข้ารับการอบรมและทดสอบความรู้ตามระเบียนนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภावิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร

ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม^(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๗ ของข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๙ และข้อ ๙ ของข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ครั้งที่ ๒๘-๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ คณะกรรมการสถาบันวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๑/๑ ของระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓

“ข้อ ๑๑/๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ให้ยกเว้นเฉพาะการทดสอบความรู้ในองค์ความรู้ทักษะทางวิศวกรรม”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสถาบันวิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร

ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม^(ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗ ของข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙ และข้อ ๙ ของข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสภावิศวกร ครั้งที่ ๓๓ - ๑๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการสภावิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๔/๑ ของระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการอบรมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓

“ข้อ ๑๔/๑ ผู้มีเหตุอันจำเป็นไม่สามารถเข้ารับการอบรมตามข้อ ๑๓ หรือการทดสอบความรู้ตามข้อ ๑๔ ในวันที่กำหนด อาจยื่นคำร้องและเอกสารหลักฐานเพื่อขอเลื่อนเข้ารับการอบรมหรือการทดสอบความรู้ ตามแต่กรณี โดยให้ยื่นต่อสำนักงานสภावิศวกรและต้องยื่นคำร้องล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนถึงกำหนดวันดังกล่าว เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย

ให้คณะกรรมการหรือเลขานุการสภावิศวกรเป็นผู้พิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่ง และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำร้องทราบโดยเร็ว”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภावิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสถาปัตยกรรม

ว่าด้วยการอборมและทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม^(ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการสถาปัตยกรรม ว่าด้วยการอborm และทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗ ของข้อบังคับสถาปัตยกรรม ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาควิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๙ และข้อ ๘ ของข้อบังคับสถาปัตยกรรม ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาควิศวกรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๓ และโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการสถาปัตยกรรม ครั้งที่ ๔๗ - ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการสถาปัตยกรรม จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสถาปัตยกรรม ว่าด้วยการอborm และทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การอborm และทดสอบความรู้” ในข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการสถาปัตยกรรม ว่าด้วยการอborm และทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การอborm และทดสอบความรู้” หมายความว่า การอborm และทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ด้านความปลอดภัย จราจรบรรณ กฎหมาย สิ่งแวดล้อม และความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ ของระเบียบคณะกรรมการสถาปัตยกรรม ว่าด้วยการอborm และทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ การอborm และทดสอบความรู้ต้องครอบคลุมองค์ความรู้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ความปลอดภัย
- (๒) จราจรบรรณ
- (๓) กฎหมาย
- (๔) สิ่งแวดล้อม

(๕) องค์ความรู้อื่นที่จำเป็นต่อการเสริมสร้าง หรือพัฒนาความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามที่คณะกรรมการสถาปัตยกรรมประกอบกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑/๑ ของระเบียบคณะกรรมการสถาปัตยกรรม ว่าด้วยการอปกรณ์และทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบคณะกรรมการสถาปัตยกรรม ว่าด้วยการอปกรณ์และทดสอบความรู้เกี่ยวกับความพร้อมในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เรื่องศักดิ์ วัชรพงศ์

นายกสถาปัตยกรรม

ข้อบังคับสภावิศวกร

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ระดับสามัญวิศวกร และระดับบุตรวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๙) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและโดยมติของที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๔๖ และสภานายกพิเศษแห่งสภावิศวกรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว สภावิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับบุตรวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกร และระดับบุตรวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในระดับสามัญวิศวกรต้องกรอกข้อความตามแบบที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรรมกำหนด ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานสถาบันวิศวกรรมพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานและวิธีการ ดังนี้

(๑) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหลังจากได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม โดยให้วิศวกรระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปในสาขาและแขนงเดียวกันกับผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ลงนามรับรองผลงาน

(๒) ให้สถาบันวิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้ชำนาญการพิเศษด้านวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ในประสบการณ์ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับสามัญวิศวกรได้

(๓) การทดสอบความรู้ในประสบการณ์ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพนั้น ให้กำหนดเป็นระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้ระดับสามัญวิศวกร

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับบุตรวิศวกรต้องกรอกข้อความตามแบบที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรรมกำหนด ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานสถาบันวิศวกรรมพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหลังจากได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกรไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม โดยมีวิศวกรระดับบุตรวิศวกรในสาขาและแขนงเดียวกันกับผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ลงนามรับรองผลงาน

(๒) ให้สภा�วิศวกรแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้ช่วยการพิเศษด้านวิชาชีพ วิศวกรรมในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณาผลงานและปริมาณงาน พร้อมทั้งทดสอบความรู้ ในประสบการณ์และความสามารถในการประกอบวิชาชีพ เมื่อผ่านการทดสอบให้ออก ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระดับบุตรวิศวกรได้

(๓) การทดสอบความรู้ในประสบการณ์ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพนั้นให้กำหนดเป็นระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกรว่าด้วยการทดสอบความรู้ ระดับบุตรวิศวกร

ข้อ ๖ สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตในระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตรวิศวกร ในสาขาวิศวกรรมควบคุมหรือแขนงที่ไม่มีหรือไม่สามารถหาผู้รับรองผลงานและ ปริมาณงานที่เหมาะสมได้ให้คณะกรรมการสภावิศวกรกำหนดวิธีการรับรองผลงาน และปริมาณงานด้วยวิธีอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ฉดับ ปัทมสูตร

นายกสภावิศวกร

ຮະບັບຄະນະການສກາວິສວກຮ

ວ່າດ້ວຍການທດສອນຄວາມຮູ້ຄວາມໜ້າໝູຮະດັບສາມັ້ນວິສວກຮແລະຮະດັບວຸດືວິສວກຮ

ພ.ສ. ແກຊ

ໂດຍທີ່ເປັນການສົມຄວາໃໝ່ໜີ້ຫລັກເກົມທີ່ການທດສອນຄວາມຮູ້ຄວາມໜ້າໝູຮະດັບສາມັ້ນວິສວກຮແລະຮະດັບວຸດືວິສວກຮ

ອາຍຸຍໍາຈາກຄວາມໃນມາດຮາ ๓๓ (๓) ແຫ່ງພະພາບນັ້ນຢູ່ຕົວສວກຮ ພ.ສ. ແກຊ ແກຊ ປະກອບກັບຂໍ້ອ ๔ (๓) ແລະຂໍ້ອ ๕ (๑) ຂອງຂໍ້ອນບັນສກາວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍກາຮອກໃນອຸນຸມາດ ເປັນຜູ້ປະກອບວິชาຊື່ພິວສວກຮມຄວບຄຸມຮະດັບສາມັ້ນວິສວກຮແລະຮະດັບວຸດືວິສວກຮ ພ.ສ. ແກຊ ແກຊ ຄະນະການສກາວິສວກຮ ຈຶ່ງອອກຮະບັບໄວ້ ດັ່ງຕ້ອໄປນີ້

ຂໍ້ອ ១ ຮະບັບນີ້ເຮັດວຽກວ່າ “ຮະບັບຄະນະການສກາວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍການທດສອນຄວາມຮູ້ຄວາມໜ້າໝູຮະດັບສາມັ້ນວິສວກຮແລະຮະດັບວຸດືວິສວກຮ ພ.ສ. ແກຊ”

ຂໍ້ອ ២ ຮະບັບນີ້ໃຫ້ໃຫ້ນັບຄັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີຈາກວັນປະກາດໃນຮາຍກິຈຈານຸບກຍາເປັນຕົ້ນໄປ

ສ່ວນທີ ១

ການທດສອນຄວາມຮູ້ຮະດັບສາມັ້ນວິສວກຮ

ຂໍ້ອ ៣ ຜູ້ອ້ອນໃນອຸນຸມາດເປັນຜູ້ປະກອບວິชาຊື່ພິວສວກຮມຄວບຄຸມຮະດັບສາມັ້ນວິສວກຮທີ່ໄດ້ຕຽບຮັບອັນນັ້ນຢູ່ແສດງພລງານແລະປຣິມາຜົນງານໃນການປະກອບວິชาຊື່ພິວສວກຮມຄວບຄຸມເພື່ອຂອເລື່ອນຮະດັບແສ້ວ ຕ້ອງເຫັນການທດສອນຄວາມຮູ້ຄວາມໜ້າໝູໃນການປະກອບວິชาຊື່ພິວສວກຮໃນຮະບະເວລາທີ່ຄະນະການສກາວິສວກຮກໍາທັນ

ການທດສອນຄວາມຮູ້ຕາມມາຮຄນິ້ງ ໄກສະທຳໂດຍວິທີສອນຂໍອເຈີນແລະວິທີສອນສັນກາຍລົ້ງ

ຂໍ້ອ ៤ ໄກສະອຸນຸກຮມການທີ່ສກາວິສວກຮແຕ່ງຕັ້ງຕາມຂໍ້ອ ៤ (២) ຂອງຂໍ້ອນບັນສກາວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍກາຮອກໃນອຸນຸມາດເປັນຜູ້ປະກອບວິชาຊື່ພິວສວກຮມຄວບຄຸມຮະດັບສາມັ້ນວິສວກຮແລະຮະດັບວຸດືວິສວກຮ ພ.ສ. ແກຊ ແກຊ ເປັນຜູ້ດຳແນນການສອນຂໍອເຈີນແລະສອນສັນກາຍລົ້ງ

ຂໍ້ອ ៥ ໃນການສອນຂໍອເຈີນ ຜູ້ອ້ອນໃນອຸນຸມາດຕ້ອງໄດ້ກະແນນໄມ້ນ້ຳຍກວ່າຮ້ອຍລະຫກສົນໃນທຸກຮາຍວິชาທີ່ກົດສອນຈຶ່ງຈະດື່ອວ່າສອນຝ່ານ

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบไม่ผ่านในรายวิชาใด มีสิทธิสอบแก้ตัวในรายวิชานั้นภายใต้สันนิบาตแต่ละวันที่ประกาศผลการทดสอบครั้งที่หนึ่ง

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบแก้ตัวภายใต้กำหนดเวลาตามวรรคสอง ต้องได้คะแนนในการสอบแก้ตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของทุกรายวิชาที่สอบแก้ตัว ถือว่าสอบผ่าน

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ได้คะแนนในการสอบแก้ตัวต่ำกว่าร้อยละหกสิบในรายวิชา ที่สอบแก้ตัวหรือไม่สอบแก้ตัวภายใต้กำหนดเวลาตามวรรคสอง ถือว่าสอบไม่ผ่าน แต่ยังคงมีสิทธิสมัครเข้ารับการสอบข้อเขียนใหม่

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบข้อเขียนผ่านต้องเข้าสอบสัมภาษณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ต่อคณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตรวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภาวิศวกรและต้องยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่ไม่เหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งไม่ได้

ข้อ ๗ ในการสอบสัมภาษณ์ ให้คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตรวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ วินิจฉัยเพียงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตสอบผ่านหรือสอบไม่ผ่านเท่านั้น

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน มีสิทธิสอบสัมภาษณ์แก้ตัวได้อีกหนึ่งครั้ง

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการที่สภาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตรวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ รายงานผลการทดสอบต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๒

การทดสอบความรู้ระดับบุตรวิศวกร

ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับบุตรวิศวกร ที่ได้ตรวจรับรองน้ำเสียแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อขอเลื่อนระดับแล้ว

ต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสาขาวิศวกรกำหนด

การทดสอบความรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีสอบสัมภาษณ์

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการที่สาขาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสาขาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตรวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นผู้ดำเนินการสอบสัมภาษณ์

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์คือคณะกรรมการที่สาขาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสาขาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตรวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสาขาวิศวกรและต้องยื่nl่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่ไม่เหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งนี้ได้

ข้อ ๑๑ ในการสอบสัมภาษณ์ ให้คณะกรรมการที่สาขาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสาขาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญ วิศวกรและระดับบุตรวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๗ วินิจฉัยเพียงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตสอบผ่านหรือสอบไม่ผ่านเท่านั้น

ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน มีสิทธิสอบสัมภาษณ์แก้ตัวได้อีกหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการที่สาขาวิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๕ (๒) ของข้อบังคับสาขาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับบุตรวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๗ รายงานผลการทดสอบต่อกองกรรรมการสาขาวิศวกร เพื่อดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วิระ นาวิจักษณ์

นายกสาขาวิศวกร

ຮະບັບຄະດີການສ່າງວິທະຍາ

ວ່າດ້ວຍການທົດສອບຄວາມຮູ້ຄວາມໝາຍະຮັບສາມັ້ນວິທະຍາແລະຮະດັບວຸດືວິທະຍາ
(ລັບທີ ២)

ພ.ສ. ແກສະກ

ໂດຍທີ່ເປັນການສົມຄວຣປັບປຸງຮະບັບຄະດີການສ່າງວິທະຍາ ວ່າດ້ວຍການທົດສອບຄວາມຮູ້
ຄວາມໝາຍະຮັບສາມັ້ນວິທະຍາແລະຮະດັບວຸດືວິທະຍາ

ອາຫັນຢ່ານຈາກຄວາມໃນມາຕາຮ່າງ (៣) ແຫ່ງພຣະຈະບັນລູ້ວິທະຍາ ພ.ສ. ແກສະກ ປະກອບກັບ
ຂໍ້ອ ៥ (៣) ແລະ ຂໍ້ອ ៥ (៣) ຂອງຂໍ້ອັບກັບສ່າງວິທະຍາ ວ່າດ້ວຍກາຮອກໃບອຸນຸມາຕເປັນຜູ້ປະກອບ
ວິທະຍາພິວເຕີມຄວາມຄຸນຮະດັບສາມັ້ນວິທະຍາແລະຮະດັບວຸດືວິທະຍາ ພ.ສ. ແກສະກ ຄະດີການສ່າງວິທະຍາ
ຈຶ່ງອກຮະບັບໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຂໍ້ອ ១ ຮະບັບນີ້ເຮັດວຽກວ່າ “ຮະບັບຄະດີການສ່າງວິທະຍາ ວ່າດ້ວຍການທົດສອບຄວາມຮູ້
ຄວາມໝາຍະຮັບສາມັ້ນວິທະຍາແລະຮະດັບວຸດືວິທະຍາ (ລັບທີ ២) ພ.ສ. ແກສະກ”

ຂໍ້ອ ២ ຮະບັບນີ້ໃຫ້ໃຊ້ບັນກັບຕົ້ນແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາດໃນຮາຊກິຈຈານບໍລິຫານເປັນຕົ້ນໄປ

ຂໍ້ອ ៣ ໃຫ້ຢັກເລີກຄວາມໃນຂໍ້ອ ៣ ວາຮຄສອງ ຂອງຮະບັບຄະດີການສ່າງວິທະຍາ ວ່າດ້ວຍ
ການທົດສອບຄວາມຮູ້ຄວາມໝາຍະຮັບສາມັ້ນວິທະຍາແລະຮະດັບວຸດືວິທະຍາ ພ.ສ. ແກສະກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມ
ຕ່ອໄປນີ້ແກ່

“ການທົດສອບຄວາມຮູ້ຕາມວຽກນີ້ ໃຫ້ກະທຳໂດຍວິທີສອບສັນກາຍົນ”

ຂໍ້ອ ៤ ໃຫ້ຢັກເລີກຄວາມໃນຂໍ້ອ ៤ ຂອງຮະບັບຄະດີການສ່າງວິທະຍາ ວ່າດ້ວຍການທົດສອບ
ຄວາມຮູ້ຄວາມໝາຍະຮັບສາມັ້ນວິທະຍາແລະຮະດັບວຸດືວິທະຍາ ພ.ສ. ແກສະກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແກ່

“ຂໍ້ອ ៥ ໃຫ້ຄະນະອຸນຸກຮມການທີ່ສ່າງວິທະຍາແຕ່ງຕົ້ນຕາມຂໍ້ອ ៥ (២) ຂອງຂໍ້ອັບກັບສ່າງວິທະຍາ
ວ່າດ້ວຍກາຮອກໃບອຸນຸມາຕເປັນຜູ້ປະກອບວິທະຍາພິວເຕີມຄວາມຄຸນຮະດັບສາມັ້ນວິທະຍາແລະຮະດັບວຸດືວິທະຍາ
ພ.ສ. ແກສະກ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສອບສັນກາຍົນ”

ຂໍ້ອ ៥ ໃຫ້ຢັກເລີກຄວາມໃນຂໍ້ອ ៥ ຂອງຮະບັບຄະດີການສ່າງວິທະຍາ ວ່າດ້ວຍການທົດສອບ
ຄວາມຮູ້ຄວາມໝາຍະຮັບສາມັ້ນວິທະຍາແລະຮະດັບວຸດືວິທະຍາ ພ.ສ. ແກສະກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແກ່

“ຂໍ້ອ ៥ ໃນການສອບສັນກາຍົນ ຜູ້ຂອຮັນໃບອຸນຸມາຕຕ້ອງໄດ້ກະແນນໄມ່ນ້ອຍກວ່າຮ້ອຍລະເຈັດສິນ
ຈຶ່ງຈະຄືວ່າສອບຜ່ານ

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่สอบไม่ผ่าน ให้มีสิทธิสอบแก้ตัว โดยการเข้าฝึกอบรมเฉพาะด้าน การจัดทำรายงานทางวิชาการ หรือการสอบข้อเขียนวัดผลความรู้วิชาหนึ่งวิชาใดหรือหลายวิชา ตามที่คณะกรรมการที่สภावิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ เทื่องสมควร โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาต

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่ไม่ผ่านการสอบแก้ตัว หรือไม่เข้าสอบภายในระยะเวลาที่กำหนด ถือว่าสอบไม่ผ่าน

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสัมภาษณ์ตามวรรคหนึ่ง และการสอบแก้ตัวตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภावิศวกรประกาศกำหนด”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่สามารถเข้าสอบสัมภาษณ์ได้ ต้องยื่นคำร้องขอเลื่อนการสอบสัมภาษณ์ต่อคณะกรรมการที่สภावิศวกรแต่งตั้งตามข้อ ๔ (๒) ของข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยให้ยื่นผ่านสำนักงานสภावิศวกรและต้องยื่nl ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ก่อนถึงกำหนดวันสอบสัมภาษณ์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย แต่จะขอเลื่อนเกินสองครั้งมิได้”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วย การทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๘ ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร ซึ่งยังไม่ผ่านการทดสอบความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญ ระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ มีสิทธิเลือกว่าจะทดสอบความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการทดสอบความรู้ความชำนาญระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ทวี บุตรสุนทร

นายกสภावิศวกร

ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร

ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมติของที่ประชุมใหญ่สามัญสภावิศวกร เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการสภावิศวกร จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง” หมายความว่า การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระในอันที่จะรักษาหรือพัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ

“หน่วยความรู้” หมายความว่า คะแนนที่ได้รับจากการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

ข้อ ๔ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้ประกอบการเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร

(๒) เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถและประสิทธิผลของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ

(๓) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ “ได้พัฒนาทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ โดยต่อเนื่อง”

(๔) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษา หรือการวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง

(๕) เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๖) เพื่อเป็นหลักประกันและเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการวิชาชีพ

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ประสงค์จะใช้การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องประกอบการเลื่อนระดับเป็นสามัญวิศวกร จะต้องได้รับหน่วยความรู้ไม่น้อยกว่าที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๖ การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องที่จะได้รับหน่วยความรู้มีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน อันได้แก่ การบรรยาย ฝึกอบรม ประชุม สัมมนา หรือการอื่นในทำนองเดียวกัน ที่จัดโดยสภาวิศวกรหรือหน่วยงานที่สภาวิศวกรเห็นชอบ

(๒) การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง อันได้แก่ การเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมอื่นนอกจากหลักสูตรหรือกิจกรรมตาม (๑) โดยหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้แก่ผู้เข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมนั้นเพื่อประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๗ หน่วยงานที่จะขอให้สภาวิศวกรเห็นชอบให้จัดหลักสูตรหรือกิจกรรมมาตรฐาน ต้องเป็นนิติบุคคลและมีคุณสมบัติตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

การยื่นขอความเห็นชอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งเข้าร่วมหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง หากประสงค์จะได้รับหน่วยความรู้ ให้ยื่นคำร้องขอเทียบหน่วยความรู้ต่อสำนักงานสภาวิศวกร พร้อมกับเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดของหลักสูตรหรือกิจกรรม

(๒) เอกสารประกอบการอบรมหรือการทำกิจกรรม

หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดหน่วยความรู้ให้เป็นไปตามที่สภาวิศวกรประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ให้สภาวิศวกรพิจารณาการให้หน่วยความรู้ จากหลักสูตรหรือกิจกรรมกำหนดเอง ตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) มีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายชัดเจนด้วยเนื้อหาสาระ ในประการที่จะรักษาสภาพปรับปรุง หรือขยายทักษะและความรู้ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๒) ความทันสมัยของเนื้อหา

- (ຕ) ວິທຍາກຣມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດເຊື່ອງວິທາກຣມໃນຫຼວຂ້ອທຶນຮຽຍ
- (ຖ) ເວລາທີ່ໃຊ້ມີຄວາມເໝາະສນກັບຫຼວຂ້ອແລະເນື້ອຫາ
- (ຜ) ອື່ນ ທ ຕາມທີ່ສກາວິສວກປະກາສກຳຫຼາຍ

ປະກາສ ແລ້ວ ວັນທີ ១៣ ເມຍານ ພ.ສ. ແຊຊ

ວິໄຈ ມາວິຈັກໝົ່ງ

ນາຍກສກາວິສວກ

ຮະບັບຄະນະການສກາວິສວກ

ວ່າດ້ວຍການຂຶ້ນທະເບີນເປັນວິສວກເອເປັກ (APEC Engineer)

ພ.ສ. 二五五二

ໂດຍທີ່ເປັນການສມຄວນໃຫ້ມີຫລັກເກມທີ່ການຂຶ້ນທະເບີນເປັນວິສວກເອເປັກ (APEC Engineer)

ອາສີຍໍານາຈາຕາມຄວາມໃນມາດຮາ ๓๓ (๓) ແຫ່ງພຣະຮາບນັ້ນຜູ້ຕິວິສວກ ພ.ສ. 二五五二
ປະກອບກັບມົດຂອງທີ່ປະໜຸມໃໝ່ສາມັ້ນສກາວິສວກ ເມື່ອວັນທີ 二五 ມິນາຄມ 二五五二 ຄະນະການສກາວິສວກຈຶ່ງອອກຮະເບີນໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ໜີ້ 一 ຮະບັບນີ້ເອີ້ນວ່າ “ຮະບັບຄະນະການສກາວິສວກ ວ່າດ້ວຍການຂຶ້ນທະເບີນເປັນວິສວກເອເປັກ (APEC Engineer) ພ.ສ. 二五五二”

ໜີ້ 二 ຮະບັບນີ້ໃຫ້ໃຊ້ບັນກັບຕັ້ງແຕ່ວັນລັດຈາກວັນປະກາດໃນຮາຊົກຈານເບກຍາເປັນຕົ້ນໄປ

ໜີ້ 三 ຜູ້ໄດ້ປະສົງກໍຈະໄດ້ຮັບສິທິປະໄຕໂຍ່ນໃນສູນະວິສວກເອເປັກ (APEC Engineer) ໄທຍື່ນຄໍາຂອງຂຶ້ນທະເບີນຕ່ອສກາວິສວກ ຕາມແບບທີ່ຄະນະການສກາວິສວກກໍາຫັນດ ພຣ້ອມກັບສຳແນາເອກສາຮັດກົງຈານແສດງວຸດຸກການສຶກຍາ ແລະເອກສາຮັດປະໂນມງານແລະຄຸນກາພຂອງພລງງານໃນການປະກອບວິชาຊື່ພວິສວກຮົມທີ່ຮັບຮອງໂດຍຜູ້ໄດ້ຮັບໃນອຸນຸມາຕປະກອບວິชาຊື່ພວິສວກຮົມຄວບຄຸມໃນຮະດັບໄມ່ຕໍ່າກວ່າຜູ້ຍື່ນຄໍາຂອ ທີ່ໂດຍເຈົ້າຂອງສຕານປະກອບການທີ່ຜູ້ຍື່ນຄໍາຂອທຳກຳທຳກຳນອງໆ ທີ່ໂດຍເຄຍທຳກຳ

ໜີ້ 四 ກຽມຜູ້ຍື່ນຄໍາຂອປະສົງກໍຈະຂຶ້ນທະເບີນເປັນວິສວກເອເປັກ (APEC Engineer) ໃນສາຂາວິชาຊື່ພວິສວກຮົມຄວບຄຸມ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີຄຸນສນບັດ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(一) ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບໃນອຸນຸມາຕປະກອບວິชาຊື່ພວິສວກຮົມຄວບຄຸມຈາກສກາວິສວກ ໃນສາທີ່ຍື່ນຄໍາຂອ

(二) ມີປະສົບການຟ້າໃນການປົງປັງຕິຈານທາງວິชาຊື່ພວິສວກຮົມມາແລ້ວໄມ່ນ້ອຍກວ່າເຈັດປີ ໃນວັນທີ
ຍື່ນຄໍາຂອ

(三) ຮັບຜົດຂອບງານວິชาຊື່ພວິສວກຮົມຄວບຄຸມໃນສາທີ່ຍື່ນຄໍາຂອມາແລ້ວໄມ່ນ້ອຍກວ່າສອງປີ

ໜີ້ ៥ ກຽມຜູ້ຍື່ນຄໍາຂອປະສົງກໍຈະຂຶ້ນທະເບີນເປັນວິສວກເອເປັກ (APEC Engineer) ໃນສາຂາວິชาຊື່ພວິສວກຮົມອື່ນ ຜົ່າມີໃຊ້ສາຂາວິชาຊື່ພວິສວກຮົມຄວບຄຸມ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີຄຸນສນບັດ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(๑) เป็นบุคคลธรรมดามีสัญชาติไทย และต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสถาบันวิศวกร

(๒) ได้รับการรับรองจากสถาบันวิศวกรในการปฏิบัติงานวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรกำหนด

(๓) สำเร็จการศึกษาขั้นต่ำระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ หรือเทียบเท่า

(๔) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพวิศวกรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ในวันที่ยื่นคำขอ

(๕) รับผิดชอบงานทางวิชาชีพวิศวกรรมในสาขาที่ยื่นคำขอมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรเห็นว่าผู้ยื่นคำขอ้มีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้มีมติรับขึ้นทะเบียนบุคคลนั้นเป็นวิศวกรอาชีวะ (APEC Engineer) และให้สำนักงานสถาบันวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๗ ให้ผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักงานสถาบันวิศวกรตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก

เมื่อได้รับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้สำนักงานสถาบันวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรอาชีวะให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๘ การขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรอาชีวะ (APEC Engineer) มีอายุครึ่งละปี นับแต่วันที่อนุมัติขึ้นทะเบียน

การต่ออายุทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนต่อคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ภายในเก้าสิบวัน ก่อนวันที่ทะเบียนสิ้นอายุ และต้องมีหน่วยความรู้ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วย ตามระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง เพื่อประกอบการพิจารณาต่ออายุทะเบียน

กรณีที่ไม่สามารถยื่นคำขอต่ออายุทะเบียน ตามเวลาที่กำหนดในวรรคสอง การต่อทะเบียนจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบันวิศวกร เป็นรายกรณีไป

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรมีมติรับต่ออายุทะเบียน และได้ชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักงานสถาบันวิศวกร ตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสถาบันวิศวกร ว่าด้วย

การกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอกแล้วให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคให้แก่ผู้นั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วิระ มหาจักรณ์

นายกสภาวิศวกร

ຮະບັບຄະນະການສປາວິສວກຮ

ວ່າດ້ວຍການຂຶ້ນທະເບີນວິສວກຮວິຈາຊື່ພາເຊີຍ

(ASEAN Chartered Professional Engineer)

ພ.ສ. ๒๕๕๗

ໂດຍທີ່ເປັນການສມຄວນໃຫ້ມີຫຼັກເກີນທີ່ການຂຶ້ນທະເບີນວິສວກຮວິຈາຊື່ພາເຊີຍ ຕາມທີ່ປະເທດໄທ
ໄດ້ມີຂໍ້ຜູກພັນກາຍໃຕ້ຂໍ້ອຕກລົງຍອມຮັບຮ່ວມຂອງອາເຊີຍດ້ານບໍລິສັດ (ASEAN Mutual Recognition
Arrangement on Engineering Services)

ອາສີຍອໍານາຈາມຄວາມໃນມາຕຣາ ๓๓ (๓) ແຫ່ງພຣະຣາຊບໍລິສັດວິສວກຮ ພ.ສ. ๒๕๕๗
ປະກອບກັບມີທີ່ປະໜຸມໃໝ່ວິສາມ້ມູນສປາວິສວກຮ ຄຽ້ງທີ່ ๑/๒๕๕๖ ເມື່ອວັນທີ ๒ ສີງຫາຄມ ๒๕๕๖
ຄະນະການສປາວິສວກຮຈຶ່ງອອກຮະເບີນໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ໜ້າ ១ ຮະບັບນີ້ເຮີຍກວ່າ “ຮະບັບຄະນະການສປາວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍການຂຶ້ນທະເບີນ
ວິສວກຮວິຈາຊື່ພາເຊີຍ (ASEAN Chartered Professional Engineer) ພ.ສ. ๒๕๕๗”

ໜ້າ ២ ຮະບັບນີ້ໃຫ້ໃຊ້ປັບຕັ້ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສີໃນຮາຍກິຈຈານບໍລິສັດເປັນຕົ້ນໄປ

ໜ້າ ៣ ຜູ້ໄດ້ປະສົງຈະໄດ້ຮັບສິທິປະໂຫຍດໃນຮູ້ນະວິສວກຮວິຈາຊື່ພາເຊີຍ (ASEAN Chartered
Professional Engineer) ໄທຍື່ນຄໍາຂອງພຣ້ອມທຳຮ່າງຄ່າຄໍາຂອງຂຶ້ນທະເບີນຕ່ອສໍານັກງານສປາວິສວກຮ
ຕາມແບບຄໍາຂອງຂຶ້ນທະເບີນແລະຫຼັກຮູ້ນທີ່ຄະນະການສປາວິສວກຮກຳນົດ

ໜ້າ ៤ ຜູ້ຂອງຂຶ້ນທະເບີນວິສວກຮວິຈາຊື່ພາເຊີຍ (ASEAN Chartered Professional Engineer)
ໃນສາຂາວິຈາຊື່ພວິສວກຮມຄວບຄຸມ ຕາມກົງກະທຽວທີ່ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບໍລິສັດວິສວກຮ
ພ.ສ. ๒๕๕๗ ຕ້ອງມີຄຸນສມບັດ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(១) ເປັນບຸຄຄລຮຽມດາທີ່ມີສັນໜາຕີໄທຍແລະຕ້ອງເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບໃບອຸນຸມາຕປະກອບວິຈາຊື່ພ
ວິສວກຮມຄວບຄຸມ ໃນສາຂາວິຈາຊື່ພວິສວກຮມຄວບຄຸມທີ່ຍື່ນຄໍາຂອງ

(២) ມີປະສົບການຟື້ນກາປົກປົງວິຈາຊື່ພມາແລ້ວໄໝ້ໄໝ້ກວ່າເຈັດປີໜັງຈະກາສີກຳ

(៣) ມີປະສົບການຟື້ນກາກວ່າສອງປີໃນການຮັບຜິດຂອບງານດ້ານວິສວກຮມຄວບຄຸມທີ່ເດັ່ນຫັດ

(៤) ມີໜ່ວຍຄວາມຮູ້ຕາມຮະບັບຄະນະການສປາວິສວກຮ ວ່າດ້ວຍການພັດນາວິຈາຊື່ພຕ່ອນື່ອ
ຕາມທີ່ຄະນະການສປາວິສວກຮກຳນົດ

(៥) ໄມ່ເຄຍຄູ່ສັ່ງພັກໃໝ່ໃບອຸນຸມາຕຫຼືເພີກຄອນໃບອຸນຸມາຕ

ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวิน (ASEAN Chartered Professional Engineer) ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรม ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลธรรมดามีสัญชาติไทยและต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญ
- (๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่า
- (๓) มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติวิชาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีหลังจบการศึกษา
- (๔) มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสองปีในการรับผิดชอบงานด้านวิศวกรรมที่เด่นชัด
- (๕) มีหน่วยความรู้ตามระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรกำหนด
- (๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ตามที่กำหนดในข้อบังคับสถาบันวิศวกร

ข้อ ๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติถูกต้อง ตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ให้มีมติรับบุคคลนั้นขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวิน (ASEAN Chartered Professional Engineer) และให้สำนักงานสถาบันวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวินแล้ว ให้สำนักงานสถาบันวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๖ การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวิน (ASEAN Chartered Professional Engineer) มีอายุครึ่งละสามปี นับแต่วันที่อนุมัติขึ้นทะเบียน

การต่ออายุทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุพร้อมชำระค่าธรรมเนียมต่อสำนักงานสถาบันวิศวกร ภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ทะเบียนสิ้นอายุและต้องมีหน่วยความรู้ ตามระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกรว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง ตามที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรกำหนด

กรณีที่ไม่สามารถยื่นคำขอต่ออายุทะเบียน ตามเวลาที่กำหนดในวรรคสอง การต่ออายุทะเบียนจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบันวิศวกร เป็นรายกรณีไป

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรมีมติรับต่ออายุทะเบียน ให้สำนักงานสถาบันวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ และเมื่อผู้ยื่นคำขอต่ออายุได้ชำระค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียน วิศวกรวิชาชีพอาชีวินแล้ว ให้สำนักงานสถาบันวิศวกรดำเนินการออกใบรับรองการต่ออายุทะเบียน ให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๘ ค่าคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวีน ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวีน ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวีน และค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาชีวีน ให้เป็นไปตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

กมล ตรรกะบุตร

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมศาสตร์

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ

ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๑) ประกอบกับมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิศวกรว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมี

(๑) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) นิติบุคคลนั้นต้องมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณดังต่อไปนี้

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อ ๔ นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อบังคับ
สภากิจกรรมว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๕ นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ต้องกรอกข้อความตามแบบที่คณะกรรมการสภากิจกรรมกำหนด และยื่นต่อหัวหน้า
สำนักงานสภากิจกรรม พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังนี้

(๑) สำเนาหนังสือบรรณาธิการหนังสือการรับรองการ
จดทะเบียนนิติบุคคลที่ได้รับรองมาแล้วไม่เกินหนึ่งเดือน และหนังสือมอบอำนาจให้เป็น
ผู้ยื่นคำขอแทนนิติบุคคล สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของ
ผู้มีอำนาจและผู้รับมอบอำนาจทุกคน รูปถ่ายปัจจุบันถ่ายไว้ไม่เกิน ๑ ปี หน้าตรง
ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นดำของผู้รับมอบอำนาจ ขนาด ๒๕ มิลลิเมตร จำนวน ๒ รูป

(๒) รายชื่อผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล

(๓) สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของ

(ก) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
หรือ

(ข) กรรมการของบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือ

(ค) สมาชิกในคณะกรรมการบริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่ง หรือ

(ง) หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือ

(จ) กรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือ

(ฉ) ผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

(๔) หลักฐานประกอบการพิจารณาอื่นที่สาขาวิชกรเห็นว่าจำเป็น

ข้อ ๖ กรณีนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
มีการเปลี่ยนผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมตามข้อ ๕ (๓) (ก), (ข), (ค), (ง), (จ) หรือ (ฉ)
ให้ส่งหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล พร้อมด้วยหนังสือ
การรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลแล้วต่อหน้าสำนักงานสาขาวิศวกรภายในสามสิบวัน
หลังการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคล กรณีไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลง
ผู้มีอำนาจบริหารนิติบุคคลภายในกำหนด ให้มีผลขาดจากการเป็นนิติบุคคลที่ได้รับ
ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้อ ๗ เมื่อสาขาวิชกรพิจารณาเห็นว่านิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตสมควร
เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิชกรจะออกบัตรและใบอนุญาตเป็น
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแก่นิติบุคคล

ข้อ ๘ ในอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนิติบุคคล ให้มีอายุ
ใช้ได้เป็นเวลาหนึ่งปีบันแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบที่คณะกรรมการสาขาวิชกรกำหนด
ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตหมดอายุ การต่ออายุใบอนุญาตคราวหนึ่งให้ใช้ได้
หนึ่งปีบันแต่วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ

กรณีขาดต่ออายุใบอนุญาตนิติบุคคล ห้ามนิติบุคคลนั้นประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมงานกว่าจะได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตนั้นภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ

ข้อ ๕ กรณีนิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม^{ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลดังนี้ คือ}

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของกรรมการของบริษัท
หรือ

(๓) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้บริหารนิติบุคคล
และพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการ
กระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ห้ามนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วน
หรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน
กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๗ จนกว่าจะพ้นห้าปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษา

ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษา ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๖) (๙) และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันอุดมศึกษาได้มติที่ประชุมใหญ่สามัญสถาบันอุดมศึกษา ประจำปี ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ แห่งสถาบันอุดมศึกษา จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษา ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ และข้อ ๙ ของข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษา ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ สถาบันอุดมศึกษาออกใบอนุญาตให้แก่นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต หากพิจารณาแล้วเห็นว่า นิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) มีคุณสมบัติตามข้อ ๓ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔

(๒) มีความเหมาะสมที่จะอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(๓) ได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้แก่สถาบันอุดมศึกษาแล้ว

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคล หากประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อสถาบันอุดมศึกษาพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตจากสถาบันอุดมศึกษาภายในสิบวัน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ยื่นคำขอภายในสิบวัน ก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

(๒) กรณียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ยื่นคำขอภายในสิบวัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

หน้า ๖๔

เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๒๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๔ มีนาคม ๒๕๕๔

ผู้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวาระคนี้อาจขอให้สถาบันสือรับรองการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของตนก็ได้

คำขอต่ออายุใบอนุญาตและหนังสือรับรองการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสถาบัน

ข้อบังคับสถาบันวิชาชีพ
ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติ
ผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย
เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) มาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิชาชีพจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิชาชีพว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้กำหนดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ ดังนี้

(๑) ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๒) ต้องปฏิบัติงานที่ได้รับทำอย่างถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

- (๓) ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
- (๔) ไม่ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน
- (๕) ไม่เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ จากผู้รับเหมาหรือบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องในงาน ที่ทำอยู่กับผู้ว่าจ้าง
- (๖) ไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณา ซึ่งการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมเกินความเป็นจริง
- (๗) ไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกินความสามารถที่ตนเอง จะกระทำได้
- (๘) ไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (๙) ไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในงาน ที่ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบหรือควบคุมด้วยตนเอง
- (๑๐) ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนได้รับทำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก ผู้ว่าจ้าง
- (๑๑) ไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น
- (๑๒) ไม่รับทำงานหรือตรวจสอบงานชิ้นเดียวกันกับที่ผู้ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการทำงานหรือตรวจสอบตามหน้าที่ หรือแจ้งให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว
- (๑๓) ไม่รับดำเนินงานชิ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่น เพื่อการ แย่งชิงราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร

หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจังรายแรก และได้แจ้งให้ผู้ว่าจังรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๔) ไม่ใช้หรือคัดลอกแบบ รูป แผนผัง หรือเอกสาร ที่เกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้น

(๑๕) ไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียง หรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับมหาวิศวกร

ว่าด้วยจรา砑บรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

และการประพฤติผิดจรา砑บรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิศวกรว่าด้วยจรา砑บรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรา砑บรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (๗) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มหาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งมหาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิศวกรว่าด้วยจรา砑บรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรา砑บรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิศวกรว่าด้วยจรา砑บรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรา砑บรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่ง ในข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น ประพฤติผิดจรา砑บรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรมหรือประพฤติผิดจรา砑บรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ เล็กแต่กรانี

หมวด ๑

จรา砑บรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

ส่วนที่ ๑

จรา砑บรรณต่อสาธารณะ

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพโดยให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพของสาธารณะ ตลอดจนทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมอันเป็นสาธารณะด้วย

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องละเว้นจากการให้การสนับสนุน ส่งเสริม หรือเป็นตัวการ เกี่ยวกับการทุจริตในโครงการของภาครัฐหรือเอกชน

ส่วนที่ ๒

จรา砑บรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๗ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ และระมัดระวัง

ข้อ ๘ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องปฏิบัติงานตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

ข้อ ๙ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความสามารถ และความเขี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ในงานที่ตนไม่ได้ทำ

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณา ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความเป็นจริง

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เรียก รับ ยอมจะรับ หรือให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพล หรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน

ส่วนที่ ๓

จรา砑บรรณต่อผู้ว่าจ้าง

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันควร

ข้อ ๑๕ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนทำ เว้นแต่ ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้าง หรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมาย

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับดำเนินงานชั้นเดียว กันให้แก่ผู้ว่าจ้าง รายอื่นเพื่อการแข่งขันด้านเทคนิคหรือราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้แก่ผู้ว่าจ้างรายทราบล่วงหน้า เป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ส่วนที่ ๔

จรา砑บรรณต่อร่วมวิชาชีพ

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมอื่นเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับทำงาน หรือตรวจสอบงานขึ้นเดียวกันกับที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือเป็นความประสงค์ของเจ้าของงานและได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ข้อ ๒๐ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้หรือกระทำการในลักษณะดังลักษณะรูป แผนผัง หรือเอกสารที่เกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้น

ข้อ ๒๑ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่อ้างผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นมาเป็นของตนในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๒๒ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียง หรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ส่วนที่ ๕
เรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๒๓ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำการใดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒๗ หรือมาตรา ๒๖๙ จนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ว่ามีความผิด

หมวด ๒

การประพฤติผิดจารยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๒๔ กรณีที่จะถือเป็นการประพฤติผิดจารยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพดังต่อไปนี้

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจารยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับนี้ และเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นต้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชีวิตร่างกาย หรือทรัพย์สิน

(๒) เคยถูกลงโทษโดยคำสั่งถึงที่สุด เนื่องจากประพฤติผิดจารยาบรรณ ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ยังประพฤติผิดซ้ำ หรือไม่ทราบจำ หรือไม่มีความเกรงกลัวต่อการประพฤติผิดจารยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

(๓) กระทำการใดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒๗ หรือมาตรา ๒๖๙ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) กรณีอื่นที่คณะกรรมการจารยาบรรณเห็นว่าเป็นการประพฤติผิดจารยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ การกระทำใดที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๒๕ เรื่องกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประพฤติผิดจรรยาบรรณ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้พิจารณาดำเนินการตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่า จะแล้วเสร็จตามข้อบังคับสภावิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

กมล ตรร Kubutru

นายกสภावิศวกร

ระเบียบสภावิศวกร

ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจราจรยานรรถแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยอนุมัติของคณะกรรมการสภावิศวกร ในประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๖
เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการสภावิศวกรจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

**ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภावิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจราจรยานรรถ
แห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖”**

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

คณะกรรมการได้ส่วนหมายความว่า คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการจราจรยานรรถ
แต่งตั้งขึ้นเพื่อทำการได้ส่วน กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจราจรยานรรถ
แห่งวิชาชีพวิศวกรรม

คณะกรรมการกลั่นกรอง หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการจราจรยานรรถ
แต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณากลั่นกรองเรื่อง กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาต
ประพฤติผิดจราจรยานรรถแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ก่อนเสนอต่อกองกรรมการจราจรยานรรถ

**ข้อกล่าวหา หมายความว่า เรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑
แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒**

**ผู้ถูกกล่าวหา หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒
ซึ่งถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑**

**กล่าวหา หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหาย หรือพบการประพฤติผิด
จราจรยานรรถแห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือกรรมการสภावิศวกร หรือบุคคลอื่น และทำหนังสือ
กล่าวหาต่อสภावิศวกร**

เลขานุการ หมายความว่า เลขานุการสภावิศวกร

หมวด ๑
การรับข้อกล่าวหา

ข้อ ๔ เมื่อสภាពิเศษได้รับข้อกล่าวหาจากผู้กล่าวหา ให้เลขานุการเสนอข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

เลขานุการอาจไม่รับข้อกล่าวหาไว้เพื่อพิจารณา ในกรณีข้อกล่าวหาเป็นบัตรสนเท็จ หรือไม่ปรากฏชื่อผู้กล่าวหาในหนังสือกล่าวหา หรือผู้กล่าวหาไม่ยอมคงชื่อในบันทึกกล่าวหา เมื่อกล่าวหาด้วยตนเอง

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาที่ได้รับจากคณะกรรมการจรรยาบรรณ โดยประธานอนุกรรมการกลั่นกรองข้อกล่าวหา ต้องแต่งตั้งจากกรรมการในคณะกรรมการจรรยาบรรณ

การประชุมของคณะอนุกรรมการกลั่นกรอง ต้องมีอนุกรรมการกลั่นกรองประชุมจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการกลั่นกรองทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

เมื่อคณะอนุกรรมการกลั่นกรองเห็นว่าข้อกล่าวหาใดเข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพิเศษ หรือมีข้อมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้เสนอความเห็นต่อกomite จรรยาบรรณเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการได้ส่วนตามที่เห็นสมควร ส่วนข้อกล่าวหาใดเห็นว่าไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพิเศษ หรือไม่มีข้อมูลอันควรได้รับการพิจารณา ก็ให้เสนอความเห็นต่อกomite จรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๖ ข้อกล่าวหาใดไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะไถ่ส่วน และสภាពิเศษไม่สามารถหาพยานหลักฐานได้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สภាពิเศษได้รับเรื่อง ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งเจ้าหน่วยข้อกล่าวหานี้ให้เลขานุการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๒
ขั้นตอนและวิธีพิจารณาการไถ่ส่วน

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการกลั่นกรองแล้วให้ดำเนินการพิจารณา ถ้าเห็นว่าไม่เข้าข่ายการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพิเศษ

หรือไม่มีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้ประธานกรรมการจดหมายบรรณมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาแก่เลขานุการเพื่อแจ้งผู้เกี่ยวข้องต่อไป

หากคณะกรรมการจดหมายบรรณเห็นว่าข้อกล่าวหาใด เข้าข่ายการประพฤติผิดจดหมายบรรณ แห่งวิชาชีพวิศวกรรม หรือมีมูลอันควรได้รับการพิจารณา ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยประธานอนุกรรมการ ไต่สวนด้วยแต่ตัว ซึ่งจะได้รับใบอนุญาต ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหา เป็นประธานที่ได้รับใบอนุญาต และผู้ได้รับใบอนุญาตในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ได้รับใบอนุกรรมการ ไต่สวนอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนร่วมเป็นคณะกรรมการไต่สวน

การประชุมของคณะกรรมการไต่สวน ต้องมีอนุกรรมการ ไต่สวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

คำสั่งแต่งตั้งนี้ ให้ทำเป็นคำสั่งคณะกรรมการจดหมายบรรณ และระบุตัวผู้ถูกกล่าวหา นั้นด้วย

การ ไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ให้ทำการ ไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการของบริษัท หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคล หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัท หรือผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคล

ข้อกล่าวหาใดปรากฏชัดแก่คณะกรรมการจดหมายบรรณว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจดหมายบรรณหรือประพฤติผิดจดหมายบรรณจริง คณะกรรมการจดหมายบรรณจะพิจารณาไว้ในวันถัดไปไม่แต่งตั้งคณะกรรมการ ไต่สวน ก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการจดหมายบรรณได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ไต่สวนแล้ว ให้ประธานกรรมการจดหมายบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือค้ำประกัน และสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ไต่สวน ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มการพิจารณาของคณะกรรมการ ไต่สวน และให้คณะกรรมการ ไต่สวนนัดไต่สวนโดยเร็ว

ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิ์ทำคำชี้แจง หรือนำพยานหลักฐานใดๆ ส่งให้คณะกรรมการจดหมายบรรณ หรือคณะกรรมการ ไต่สวน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจดหมายบรรณ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจดหมายบรรณกำหนด

ข้อ ๕ ผู้ถูกกล่าวหา อาจคัดค้านการแต่งตั้งอนุกรรมการผู้ใดในคณะกรรมการไต่สวนถ้าปรากฏว่าอนุกรรมการคนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างหนึ่งอย่างใดในกรณีดังไปนี้

- (๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อกล่าวหานั้น
- (๒) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้ผู้ถูกกล่าวหา ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุผลที่คัดค้านนั้นยื่นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ ตามข้อ ๘

เมื่อประธานกรรมการจรรยาบรรณ ได้รับเรื่องการคัดค้านอนุกรรมการ ไต่สวนแล้ว ให้เรียกประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุผลฟังได้ ให้สั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการไต่สวนตามควรแก่กรณีโดยด่วน แต่ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุผลอันควรฟังได้ ก็ให้สั่งยกคัดค้านนั้นเสีย ในกรณีนี้ให้บันทึกเหตุผลนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๐ เมื่อได้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนแล้ว ถ้ามีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือต้องแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้น ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณออกคำสั่งเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ โดยอนุโถม แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับด้วย

การเปลี่ยนตัวอนุกรรมการไต่สวน หรือแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพิ่มขึ้นดังกล่าวนี้ ไม่มีผลกระทบต่อการไต่สวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

ข้อ ๑๑ เมื่อประธานอนุกรรมการไต่สวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนแล้ว ให้บันทึกวัน เดือน ปี ที่ได้รับทราบคำสั่งนั้นไว้ในสำนวนการไต่สวน แล้วให้รับไต่สวนให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าเห็นว่าการไต่สวนไม่ทันกำหนด ที่ให้เสนอคณะกรรมการจรรยาบรรณ พิจารณาข่ายเวลาการไต่สวนออกไปอีก ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน แต่ห้ามมิให้ข่ายเวลาการไต่สวนเกินกว่าสามครั้ง

เมื่อคณะกรรมการไต่สวนได้รับทราบคำสั่งแล้ว ให้สรุปผลการไต่สวนเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาในวินิจฉัยขึ้นดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์ มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๔) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ถ้าปรากฏจากการไต่สวนว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้คณะกรรมการไต่สวนไต่สวนในเรื่องดังกล่าวด้วย แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดิม ให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนรายงานต่อกomite กรรมการจรรยาบรรณเพื่อกomite กรรมการจรรยาบรรณจะพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนชุดใหม่ ไต่สวนในเรื่องนั้นๆ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อแก้ข้อกล่าวหานั้นๆ ตามวิธีการในข้อ ๘

ข้อ ๑๓ กรณีที่การไต่สวนมีมูลพادพิงถึงผู้ได้รับใบอนุญาตอื่น ที่มิได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหา ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนนั้น ว่าเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนรับรายงานคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาต่อไป

เมื่อกomite กรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคแรกเข้าข่ายมีส่วนร่วมกระทำผิด ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ไต่สวนผู้ได้รับใบอนุญาตนั้น โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนชุดเดิมหรือชุดใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ กรณีเช่นว่านี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ดำเนินการไต่สวนมาแล้วนั้น ประกอบการพิจารณาความผิดของผู้มีส่วนร่วมประพฤติผิดนั้นได้ ตามแต่คณะกรรมการไต่สวนจะเห็นสมควร

ข้อ ๑๔ การไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการไต่สวนแจ้งข้อกล่าวหาท่าทีปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา ตามคราวแก่กรณีในเวลาอันสมควร

ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะขอให้คณะกรรมการไต่สวนเรียกพยานหลักฐานนั้นาไปได้

ข้อ ๑๕ การซึ่งแจ้งข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจให้ถ้อยคำ หรือทำคำซึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรลงลายมือชื่อขึ้นต่อกomite กรรมการไต่สวนได้

คณะกรรมการไต่สวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาได้ตามที่เห็นสมควรภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๖ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณและไม่ซึ่งแจ้งแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนไปโดยไม่ต้องไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการ ไต่สวนด้วย

ข้อ ๑๗ การได้ส่วนปากคำผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วให้ลงลายมือชื่อไว้ ให้คณะกรรมการได้ส่วนที่นั่งได้ส่วนในขณะนั้นทุกคนลงลายมือชื่อกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อไว้ให้บันทึกเหตุนั้นไว้

ข้อ ๑๘ ถ้าผู้ถูกกล่าวหา ยืนคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ส่วนนั้นต่อคณะกรรมการได้ส่วน หรือต่อประธานกรรมการจราษฎรธรรม ก่อนคณะกรรมการจราษฎรธรรมมีการวินิจฉัย ข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการได้ส่วน หรือประธานกรรมการจราษฎรธรรมรับคำชี้แจงนั้น เข้าสัมภาษณ์เรื่องไว้พิจารณาด้วย

ข้อ ๑๙ การได้ส่วนทุกครั้ง ผู้ถูกกล่าวหาไม่สิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการได้ส่วนได้ และการได้ที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำการทำลงต่อหน้าคณะกรรมการจราษฎรธรรม หรือคณะกรรมการได้ส่วน ให้ถือว่าเป็นการกระทำการของผู้ถูกกล่าวหา เว้นเสียแต่ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น

ข้อ ๒๐ การได้ส่วนพยาน ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการได้ส่วน หรือคณะกรรมการได้ส่วนเรียกพยานมาไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร คณะกรรมการได้ส่วนจะไม่ได้ส่วนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการได้ส่วนด้วย ทั้งนี้เว้นแต่ คณะกรรมการได้ส่วนเห็นว่ามีเหตุอันสมควร ที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการได้ส่วนจะสิ้นสุดลง ก็อาจได้ส่วนพยานนั้นได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๑ ในการได้ส่วนพยาน ถ้าคณะกรรมการได้ส่วนเห็นว่าการได้ส่วนพยานนั้น จะทำให้การได้ส่วนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือไม่ใช่ประเด็นสำคัญ คณะกรรมการได้ส่วนจะงดการได้ส่วนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการได้ส่วนด้วย

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการได้ส่วนรวมพยานหลักฐานเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติกรรมต่างๆ อันเกี่ยวกับข้อกล่าวหา

ข้อ ๒๓ กรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดซึ่งขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาได้ ถ้าคณะกรรมการได้ส่วนเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว คณะกรรมการได้ส่วนจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้น โดยไม่ได้ส่วนผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน ก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการได้ส่วนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการได้ส่วนทำรายงานสรุปผล การได้ส่วนพร้อมทั้งข้อเท็จจริง พร้อมแสดงความคิดเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา ประพฤติผิดกฎหมาย

หรือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ฐานได้ มาตราได หรือไม่ ถ้าประพฤติผิดสมควรลงโทษ สถานได เสนอต่อประธานกรรมการจรรยาบรรณ พร้อมทั้งสำนวนการได้ส่วน ถ้าอนุกรรมการ ได้ส่วนคนใดมีความเห็นแย้งให้ทำบันทึกความเห็นแย้งดังไว้ในสำนวนการได้ส่วนด้วย

ถ้าคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นควรให้ได้ส่วนเพิ่มเติมประการใด ให้สั่ง คณะกรรมการอนุกรรมการได้ส่วนได้ส่วนเพิ่มได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๕ การได้ส่วนตอนได้ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามระเบียบนี้ ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญ และไม่ทำให้สำนวนการได้ส่วนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะสั่งให้ดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ไม่ถูกต้องก็ได้ แต่ถ้าการได้ส่วนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะสั่งให้ดำเนินการได้ส่วนเฉพาะตอนนั้นหรือทั้งหมดก็ได้

หมวด ๓

คำวินิจฉัยข้อหา การแจ้งผล และการนับระยะเวลา

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับรายงานได้ส่วนสรุปข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการอนุกรรมการได้ส่วนแล้ว คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยข้อหา ต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหา
- (๒) ตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์ มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๔) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินห้าปี
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ในการนี้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจเชิญผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้องอื่นใด มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมก็ได้

กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยข้อหาให้ยกข้อกล่าวหา ให้เลขาธิการแจ้งผล การพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัยให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๒๗ กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยข้อหาให้ตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขาธิการแจ้งผลการพิจารณาพร้อมคำวินิจฉัย ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และแจ้งผู้ถูกกล่าวหานั้น ว่ามีสิทธิในการอุทธรณ์คำวินิจฉัยข้อหาคนนั้น ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำวินิจฉัย ถ้าเป็นคำวินิจฉัยให้พัก

ใช้ใบอนุญาต หรือให้เพิกถอนใบอนุญาต ให้เลขานุการเรียกใบอนุญาตและวุฒิบัตร ถ้ามี กืนแก่สถาวิศวกรภายนอกในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยขึ้นมา

ให้คำวินิจฉัยขึ้นมาของคณะกรรมการจราจรยานธรรม มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่คณะกรรมการจราจรยานธรรมวินิจฉัยขึ้นมา ถ้ามีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยขึ้นมาของคณะกรรมการจราจรยานธรรม เมื่อคณะกรรมการสถาวิศวกรมีติอย่างใดแล้ว ให้มีผลบังคับตามติของคณะกรรมการสถาวิศวกร

เมื่อคณะกรรมการสถาวิศวกรมีคำวินิจฉัยขึ้นมาเป็นที่สุดแล้ว ให้เลขานุการจัดทำคำสั่งสถาวิศวกรพร้อมทั้งเหตุผลของคำวินิจฉัยขึ้นมา แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบพร้อมทำสำเนาคำสั่งสถาวิศวกร ติดประกาศไว้ ณ สำนักงานสถาวิศวกร และประกาศด้วยวิธีอื่นด้วยอย่างน้อยสิบห้าวัน ให้เลขานุการแจ้งสิทธิ วิธีการ และระยะเวลาในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ให้บันทึกคำวินิจฉัยขึ้นมา ไว้ในทะเบียนประวัติของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๒๘ การแจ้งผลคำวินิจฉัยขึ้นมา ให้จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปยังที่อยู่ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้อง ได้แจ้งไว้กับสถาวิศวกร

กรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ดำเนินการจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง และปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ชัด ณ สำนักงานสถาวิศวกร มีกำหนดสิบห้าวัน และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา และผู้เกี่ยวข้องทราบคำวินิจฉัยขึ้นมาแล้ว เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปิดประกาศดังกล่าว

ข้อ ๒๙ กรณีที่คำวินิจฉัยขึ้นมาให้เพิกถอนใบอนุญาตของนิติบุคคลผู้ได้รับใบอนุญาต ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณของบุคคล ดังนี้

(๑) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล และ/หรือ

(๒) ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล และพนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคล ทั้งนี้เฉพาะผู้ที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้นิติบุคคลถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ห้ามนิติบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามความใน (๑) และ (๒) เป็นผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ จนกว่าจะพ้นห้าปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ฉดับ ปัทมสุต

นายกสถาวิศวกร

ระเบียบคณิตกรรมการสถาปัตยกรรมศาสตร์

ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยบรรยายบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒)

၁၂၅၇

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัย
จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสวัสดิการ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัย
จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของข้อ ๒๗ ของระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร
ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยหารายงานรรถนะแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความด่อไปนี้แทน

“คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจารราษฎร ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด และการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นต่อคณะกรรมการสภावิศวกร ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้น เว้นแต่คณะกรรมการสภावิศวกรจะมีมติเป็นอย่างอื่น ส่วนคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภावิศวกรนั้น ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาด”

នគរបាល និងព័ត៌មាន នគរបាល និងព័ត៌មាន

วิธี นาวิกาภัย

น้ำทุกส่วนวิชาน

ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร

ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณา และวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสถาบันวิศวกรจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณา และวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๖ วรรคสอง (๓) ของระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วยวิธีพิจารณาและวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
“(๓) ภาคทัณฑ์”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ (๓) ของระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วย วิธีพิจารณา และวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ภาคทัณฑ์”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗
เรื่องศักดิ์ วัชรพงศ์
นายกสถาบันวิศวกร

ຮະບັບຄະນະການສກາວິສວກ

ວ່າດ້ວຍການສຽງຮາສາມາຊີກສກາວິສວກຜູ້ສົມຄວນໄດ້ຮັບການເສັນອໜື້ອ
ຕ່ອທີປະຫຼຸມໃໝ່ສກາວິສວກ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງເປັນການຈົບຍານຮຣມ

ພ.ສ. ໂດດວດ

ໂດຍທີ່ເປັນການສົມຄວນໄໝມີຫລັກເກມທີ່ການສຽງຮາສາມາຊີກສກາວິສວກຜູ້ສົມຄວນໄດ້ຮັບການເສັນອໜື້ອ
ຕ່ອທີປະຫຼຸມໃໝ່ສກາວິສວກເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງເປັນການຈົບຍານຮຣມ

ອາຫັນຢ່ານຈາກຄວາມໃນມາດຕາ ຕຕ (ກ) ແຫ່ງພຣະຣານບັນຍຸຕິວິສວກ ພ.ສ. ໂດດວດ ຄະນະການສກາວິສວກ
ຈຶ່ງອອກຮະບັບໃໝ່ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ໜີ້ ១ ຮະບັບນີ້ເຮັດວຽກ “ຮະບັບຄະນະການສກາວິສວກ ວ່າດ້ວຍການສຽງຮາສາມາຊີກສກາວິສວກຜູ້ສົມຄວນໄດ້ຮັບການເສັນອໜື້ອຕ່ອທີປະຫຼຸມໃໝ່ສກາວິສວກເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງເປັນການຈົບຍານຮຣມ ພ.ສ. ໂດດວດ”

ໜີ້ ២ ຮະບັບນີ້ໄໝໃຫ້ບັນກັນຕັ້ງແຕ່ວັນດັດຈາກວັນປະກາດໃນຮາຊກິຈຈານແບກຍາເປັນດັ່ງໄປ

ໜີ້ ៣ ໃນຮະບັບນີ້

“ຄະນະການ” ໝາຍຄວາມວ່າ ຄະນະການສກາວິສວກ

“ຄະນະອຸນຸການສຽງຮາ” ໝາຍຄວາມວ່າ ຄະນະອຸນຸການສຽງຮາສາມາຊີກສກາວິສວກຜູ້ສົມຄວນໄດ້ຮັບການເສັນອໜື້ອຕ່ອທີປະຫຼຸມໃໝ່ສກາວິສວກເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງເປັນການຈົບຍານຮຣມ

**ໜີ້ ៤ ກ່ອນຄຽນວາຮາຮາກຕໍ່າງໆທີ່ແນ່ງຂອງການຈົບຍານຮຣມໄມ່ນ້ອຍກວ່າເກົ່າສົບວັນໄໝຄະນະການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະອຸນຸການສຽງຮາສາມາຊີກສກາວິສວກຜູ້ສົມຄວນໄດ້ຮັບການເສັນອໜື້ອຕ່ອທີປະຫຼຸມໃໝ່ສກາວິສວກເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງເປັນການຈົບຍານຮຣມ ປະກອບດ້ວຍ ນາຍກສກາວິສວກ
ເປັນປະຫານອຸນຸການການ ແລະອຸນຸການສຽງຮາອື່ນເອັກໄມ່ເກີນສົບຄນ ຜົ່ງໃນຈຳນວນນີ້ ໄທແຕ່ງຕັ້ງຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບໃບອຸນຸຍາຕປະກອບວິຊາຊີ່ພວິສວກຮມຄວບຄຸມ ຮະດັບວຸฒິວິສວກ ສາຂາວິສວກຮມໂຍຮາ ສາຂາວິສວກຮມໄພຟ້າ ສາຂາວິສວກຮມເຄື່ອງກລ ສາຂາວິສວກຮມອຸຕສາຫກການ ແລະສາຂາວິສວກຮມເໜືອງແຮ່ສາຂາລະໜົ່ງຄນ ແລະຜູ້ທຽງຄຸນວຸດີອື່ນທີ່ຄະນະການເຫັນສົມຄວນ ຈຳນວນໄມ່ເກີນທ້າຄນ**

ໜີ້ ៥ ໄທ້ຄະນະອຸນຸການສຽງຮາຕໍ່ານີ້ການສຽງຮາສາມາຊີກສກາວິສວກຊື່ນີ້ມີຄຸນສົນບັດຕາມມາດຕາ ຊຕ ວຣຄສອງ ແຫ່ງພຣະຣານບັນຍຸຕິວິສວກ ພ.ສ. ໂດດວດ ແລະສົມຄວນໄດ້ຮັບການເສັນອໜື້ອຕ່ອທີປະຫຼຸມໃໝ່ສກາວິສວກເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງເປັນການຈົບຍານຮຣມ ຕາມຈຳນວນທີ່ຄະນະການກຳຫັນດ

โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นสมาชิกสภा�วิศวกรซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคนในแต่ละสาขา

ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จและเสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณและกรรมการจรรยาบรรณ ต่อกคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ข้อ ๖ ในการประชุมคณะกรรมการสรรหา ถ้าประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยขัดของที่ประชุมให้อีกเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีที่อนุกรรมการสรรหาไม่มีความเห็นแข้งกับมติของคณะกรรมการ ให้บันทึกความเห็นแข้งนั้นไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๗ ในการดำเนินการสรรหา ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศให้สมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และประสงค์จะได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณสมัครเข้ารับการสรรหา

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานสภาวิศวกร และให้ประกาศในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงานสภาวิศวกรด้วย ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเปิดรับสมัคร

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการสรรหาจะมีหนังสือถึงสมาชิกสภาวิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ เพื่อเชิญให้สมัครเข้ารับการสรรหาด้วยกีด้วย

ระยะเวลา_rับสมัครเพื่อเข้ารับการสรรหาตามข้อนี้ คณะกรรมการสรรหาจะกำหนดเป็นวันเดียวหรือหลายวันก็ได้

ข้อ ๘ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลา_rับสมัคร ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับการสรรหาซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ โดยคำนึงถึงคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้สมัคร และให้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหา

ซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภा�วิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรวจยานยนต์และกรรมการจรวจยานยนต์ต่อคณะกรรมการภัยในสามสิบวันนับแต่วันปิดรับสมัคร

ข้อ ๕ อนุกรรมการสรรหาจะสมัครเข้ารับการสรรหาหรือได้รับการเสนอชื่อต่อที่ประชุมใหญ่สภा�วิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการจรวจยานยนต์มิได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสรรหาไม่สามารถดำเนินการสรรหาและเสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาต่อคณะกรรมการได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๕ วรรคสอง ให้ประธานอนุกรรมการมีหนังสือขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อคณะกรรมการ โดยให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นไปพร้อมกันด้วยคณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ไม่เกินสามสิบวัน

เมื่อพื้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง และคณะกรรมการสรรหามิได้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาต่อคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการเสนอชื่อสมาชิกสภा�วิศวกรซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดต่อที่ประชุมใหญ่สภा�วิศวกรเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการจรวจยานยนต์และกรรมการจɂรวจยานยนต์ โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นสมาชิกสภा�วิศวกรซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคนในแต่ละสาขา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

วิระ มหาวิจักษณ์

นายกสภा�วิศวกร

ข้อบังคับสถาบัน

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอthonรูปคำวินิจฉัยเชิงข้าค

ของคุณธรรมการจารย์ท่านอาจารย์

W.P. ଟଙ୍କାଟର

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คดีวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๖๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดศีพธิและเสริสภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจหน้าที่บัญญัติแห่งกฎหมายสถาบันวิศวกร โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญสถาบันวิศวกร และโดยความเห็นชอบของสถาบันยกพิเศษแห่งสถาบันวิศวกร จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยที่ขาดจากยุบงบประมาณการจราจรทางเรือ พ.ศ. ๑๙๕๕๑”

ข้อ ๒ บ้านบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภावิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการการแข่งขันรายธรรมเนียมวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

หน้า ๘

คำอธิกรณ์และการยืนอธิกรณ์

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจราจรยابرรณิจฉัพย์ขาดตาม มาตรา ๖๙ (๒)
(๑) (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัพย์ขาดของ
คณะกรรมการจราจรยابرรณด้วยคณะกรรมการสภาวิศวกร

ข้อ ๕ คำอุทานน์ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบบข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง หรือข้อกฎหมายที่อาจอิง

ข้อ ๖ การยื่นคำอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการสภा�วิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจราจรบรรณ โดยให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสภावิศวกรออกใบรับให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จะยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสภा�วิศวกรทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๗ คำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจถอนเสียในเวลาใดก็ได้ก่อนที่คณะกรรมการสภावิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาด

เมื่อมีการถอนคำอุทธรณ์ ให้เลขาธิการสภा�วิศวกรแจ้งให้คณะกรรมการสภा�วิศวกรทราบ

หมวด ๒

วิธีพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๘ ถ้าคำอุทธรณ์มีข้อความที่ไม่ชัดเจน อ่านไม่ออก หรืออ่านไม่เข้าใจ ให้คณะกรรมการสภा�วิศวกรแนะนำให้ผู้ยื่นอุทธรณ์แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสภावิศวกรมีคำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการสภावิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

หมวด ๓

คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์

ข้อ ๑๐ คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ให้ทำเป็นคำสั่งสภावิศวกร โดยให้ระบุเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้คุลพินิจ
- (๔) ผลการวินิจฉัย

ข้อ ๑๑ ให้เลขานุการสถาบันสหกรณ์ที่มีหนังสือแจ้งคำสั่งสถาบันสหกรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ในคำอุทธรณ์ และให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศไทย หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

หนังสือแจ้งคำสั่งสถาบันสหกรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งสิทธิและระยะเวลาฟ้องคดีปักครองต่อศาลปักครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วย

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานสถาบันสหกรณ์ที่ก่อการวินิจฉัยข้อความของคณะกรรมการจรวจยับบารณ์ผลการวินิจฉัยข้อความของคณะกรรมการสถาบันสหกรณ์ และสำเนาคำสั่งสถาบันสหกรณ์ไว้ในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ บรรดาคำอุทธรณ์คำวินิจฉัยข้อความของคณะกรรมการจรวจยับบารณ์ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้

การพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ และการดำเนินการต่อไปให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาจักขุณี

นายกสถาบันสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับสภากิจกรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยริชีภาคของคณะกรรมการการกรรยาบรรมแห่งวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยริชีภาคของคณะกรรมการการกรรยาบรรมโดยครอบคลุมถึงระยะเวลา และวิธีการยื่นอุทธรณ์ วิธีพิจารณาอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยริชีภาคของคณะกรรมการสภากิจกรรม เป็นต้น

ຫຼືບັງຄັບສປາວິສວກຣ

ວ່າດ້ວຍການພັກໃຊ້ແລະເພີກດອນໃນອນຸໝາຕປະກອບວິຊາເຊື້ອວິສວກຣມຄວບຄຸມ

ພ.ສ. ເຕັດ

ໄດຍທີ່ເປັນການສມຄວນປະກອບປະກອບຫຼືບັງຄັບສປາວິສວກຣວ່າດ້ວຍການພັກໃຊ້ແລະເພີກດອນໃນອນຸໝາຕປະກອບວິຊາເຊື້ອວິສວກຣມຄວບຄຸມ

ອາສີຍໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາດຮາ ສ (ນ) (ນ) ແລະມາດຮາ ແລ້ວ ແຫ່ງພຣະຣາຊບ້ານູ້ຕິວິສວກຣ
ພ.ສ. ເຕັດ ແລະກູ້ກະທຽວກຳຫັນດສາວິຊາເຊື້ອວິສວກຣມແລະວິຊາເຊື້ອວິສວກຣມຄວບຄຸມ
ພ.ສ. ເຕັດ ອັນເປັນກູ້ໜາຍທີ່ມີນັບ້ານູ້ຕິບາງປະກາດເກີ່ຍກັບການຈຳກັດສີທີ່ແລະເສີ່ງກາພອອນບຸກຄລ
ໜຶ່ງມາດຮາ ເຕັດ ປະກອບກັນມາດຮາ ແລະມາດຮາ ແລ້ວ ຂອງຮູ້ຮຣມນູ້ແໜ່ງຮາຍອາພາຈັກ ໄກຍ
ບ້ານູ້ຕິໄກກະທຳໄດ້ໂດຍອາສີຍໍານາຈຕາມນັບ້ານູ້ຕິແໜ່ງກູ້ໜາຍ ສປາວິສວກຣ ໂດຍມີທີ່ປະໜຸມໃໝ່
ສາມັນູ້ສປາວິສວກຣ ແລະໂດຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງສປານາຍກພິເສຍແໜ່ງສປາວິສວກຣ ຈຶ່ງອອກຂ້ອນບັນກັບໄວ້
ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຫຼືບັງຄັບນີ້ ເປົ້າວ່າ “ຫຼືບັງຄັບສປາວິສວກຣ ວ່າດ້ວຍການພັກໃຊ້ແລະເພີກດອນໃນອນຸໝາຕປະກອບວິຊາເຊື້ອວິສວກຣມຄວບຄຸມ ພ.ສ. ເຕັດ”

ຫຼືບັງຄັບນີ້ ໃຫ້ໃຊ້ບັນດັບຕິດຕໍ່ເຕັດວັນຄັດຈາກວັນປະກາດໃນຮາຍກິຈຈານແບກຍາເປັນຕົ້ນໄປ

ຫຼືບັງຄັບນີ້ ໃຫ້ຢັກເລີກຫຼືບັງຄັບສປາວິສວກຣ ວ່າດ້ວຍການພັກໃຊ້ໃນອນຸໝາຕປະກອບວິຊາເຊື້ອວິສວກຣມຄວບຄຸມ ພ.ສ. ເຕັດ

ຫຼືບັງຄັບນີ້ ໃຫ້ຢັກເລີກຫຼືບັງຄັບສປາວິສວກຣມຄວບຄຸມຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບໃນອນຸໝາຕປະກອບວິຊາເຊື້ອວິສວກຣມຄວບຄຸມ ເມື່ອພັນກຳຫັນດວລາ
ຕາມມາດຮາ ເຕັດ ແຫ່ງພຣະຣາຊບ້ານູ້ຕິວິສວກຣ ພ.ສ. ເຕັດ ແລະຜູ້ໄດ້ຮັບໃນອນຸໝາຕນີ້ມີໄດ້ອຸທະຮນ໌
ກຳວິນຈົ້າດຂອງຄະນະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມ
ດຳເນີນການດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(១) ບັນທຶກກຳວິນຈົ້າດຂອງຄະນະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມກະກົມ
ໃນອນຸໝາຕນີ້

(๒) ประกาศแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสภาวิศวกรตลอดช่วงระยะเวลาพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

(๓) ให้มีหนังสือแจ้งผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นคืนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแก่สภาวิศวกรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว

หนังสือตาม (๓) ให้แจ้งการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และข้อความตามมาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ "ไปพร้อมกันด้วย"

ข้อ ๔ ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจราจรยานธรรมนิ่มคำวินิจฉัยข้อหาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้อุทธรณ์คำวินิจฉัยข้อหาดของคณะกรรมการจราจรยานธรรมต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และต่อมากลับคณะกรรมการสภาวิศวกรมีคำวินิจฉัยข้อหาดให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาต ให้สำนักงานสภาวิศวกรดำเนินการตามข้อ ๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ เมื่อครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หากผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตประسังจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับคืนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อสภาวิศวกร และในกรณีใบอนุญาตหมดอายุระหว่างเวลาพักใช้ใบอนุญาต ผู้นั้นต้องชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๗ ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมใหม่ได้เมื่อพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต โดยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อสภาวิศวกร

ผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกร และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการนี้

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๗ โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถข้าราชการและพฤติกรรมของผู้ขอรับใบอนุญาต เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ คณะกรรมการสภาวิศวกรจะเชิญผู้นั้นมาชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ

ในกรณีคณะกรรมการสถาบันการศึกษามีมติให้ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ออกใบอนุญาตแก่ผู้นั้น

ข้อ ๕ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๔ ให้คณะกรรมการสถาบันการศึกษกรออกใบอนุญาตแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตในระดับไม่สูงกว่าระดับเดิมก่อนถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๖ ในการปฏิทิศคณะกรรมการสถาบันการศึกษกรไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๓ ผู้นั้นอาจขอรับใบอนุญาตได้อีกรึ่งหนึ่งโดยให้ส่งสำเนาหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการสถาบันการศึกษกรที่ไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นในการยื่นคำขอรึ่งก่อนและเอกสารประกอบมาพร้อมกันด้วย หากคณะกรรมการสถาบันการศึกษกรไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตอีก ผู้นั้นไม่มีสิทธิยื่นขอรับใบอนุญาตอีก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิระ มหาวิจักษณ์

นายกสถาบันการศึกษา

ข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมศาสตร์

ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปถัมภ์
ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมศาสตร์ ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปถัมภ์เท่าปริญญาในสาขาวิชาระบบทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๓) และ (๖) (กฎ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สถาบันวิศวกรรมศาสตร์โดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสถาบันวิศวกรรมประจำปี ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ และโดยความเห็นชอบของประธานาธิบดีแห่งสถาบันวิศวกรรม จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมศาสตร์ ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปถัมภ์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันวิศวกรรมศาสตร์ ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปถัมภ์เท่าปริญญาในสาขาวิชาระบบทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงาน การศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปถัมภ์ ในสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ

“การศึกษาในระบบทวิภาค” หมายความว่า การจัดการศึกษาที่แบ่งปีการศึกษาออกเป็นสองภาคการศึกษาปกติ หรือตามที่คณะกรรมการสถาบันวิศวกรรมเห็นสมควร

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ซึ่งทำหน้าที่บริหารด้านการเรียนการสอนประจำหลักสูตร แต่ไม่รวมถึงประธานหลักสูตร

“ประธานหลักสูตร” หมายความรวมถึง หัวหน้าภาควิชา หรืออาจารย์ผู้บริหารหลักสูตร ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่บริหารหลักสูตร

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสถาบันวิศวกรรมศาสตร์ดำเนินการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุปถัมภ์ ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณในนามสถาบันวิศวกรรม

การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณตามวาระหนึ่ง ให้ทำได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินห้าปี

ข้อ ๖ สถานศึกษาใดประสงค์ที่จะขอให้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการสถาบันฯ ตามแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการสถาบันฯ กำหนด

เอกสารหลักฐานตามวาระหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรที่ขอให้รับรอง

(๒) คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรตาม (๑)

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับอาจารย์ประจำหลักสูตรและประธานหลักสูตรตาม (๑)

ข้อ ๖/๑ การขอให้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรของสถานศึกษาต่างประเทศ ผู้ยื่นคำขอต้องยื่นหลักฐานที่แสดงว่าปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรนั้น ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. มาพร้อมกับคำขอด้วย

ในกรณีที่เป็นสถานศึกษาต่างประเทศที่ไม่ได้รับการรับรองจากสำนักงาน ก.พ. ให้เป็นคุณพินิจของคณะกรรมการสถาบันฯ ที่จะพิจารณาเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการสถาบันฯ รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณให้แก่ผู้ยื่นคำขอ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรที่ขอให้รับรองเป็นไปตามข้อ ๘ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษา ในหลักสูตรดังกล่าวเป็นไปตามข้อ ๙ ประธานหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรมีลักษณะตามข้อ ๑๐ และสถานศึกษามีลักษณะตามข้อ ๑๑

ข้อ ๘ หลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรที่ขอให้รับรอง ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) จัดการศึกษาในระบบทวิภาคที่มีการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

(๒) มีการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ (Basic Sciences) วิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรม (Basic Engineering) และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (Specific Engineering) โดยวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องประกอบด้วยแขนงวิชาอย่างไม่น้อยกว่าสี่แขนงวิชา และวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมและวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ต้องมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่าแปดสิบสี่หน่วยกิต

การคำนวนหน่วยกิต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

ในกรณีหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรที่ขอให้รับรองไม่มีลักษณะตาม (๑) การเทียบรายละเอียดและสาระของวิชาพื้นฐานและวิชาเฉพาะตามวาระหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสถาบันฯ กำหนด

รายละเอียดและสาระของวิชาและแผนการจัดการศึกษาตาม (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภावิศวกรกำหนด

ข้อ ๙ ผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุต্তิบัตรที่ขอให้รับรองต้องสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรของปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุต्तิบัตรที่ขอให้รับรอง สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถานศึกษายกเว้นรายวิชาให้ผู้นั้นได้ไม่เกินสามสิบห้าหน่วยกิต

ผู้ซึ่งผ่านการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการสภावิศวกรได้รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุตุนิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสามารถขอเทียบโอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ได้

ข้อ ๑๐ ประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ประธานหลักสูตรในสาขาวิศวกรรมโดยย่างน้อยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาอย่างน้อยสองระดับในสาขาวิศวกรรมนั้น หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหนึ่งระดับในสาขาวิศวกรรมนั้นและมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์หรือมีประสบการณ์ด้านการสอนในสาขาวิศวกรรมนั้นอย่างน้อยสิบปี

(๒) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ อย่างน้อยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านนั้นหรือทางวิศวกรรมศาสตร์

(๓) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมต้องมีคุณสมบัติอย่างโดยย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์

ข. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอื่นนอกจากวิศวกรรมศาสตร์ แต่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการสอนทางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อยสามปี

ค. เป็นผู้สอนในหลักสูตรที่สภावิศวกรรับรองก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๖

(๔) อาจารย์ผู้สอนวิชาพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมที่ควบคู่กับวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์

(๕) อาจารย์ผู้สอนวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ต้องมีคุณสมบัติอย่างโดยย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์

ข. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านอื่นนอกจากวิศวกรรมศาสตร์ แต่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางวิศวกรรมศาสตร์ และมีประสบการณ์ด้านการสอนทางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อยห้าปี

ค. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาทางวิศวกรรมศาสตร์อย่างน้อยสองระดับ

ง. เป็นผู้สอนในหลักสูตรที่สภावิศวกรรับรองก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๖

อาจารย์ประจำหลักสูตรซึ่งทำหน้าที่ด้านการสอนในแต่ละสาขาวิชารอมต้องมีอย่างน้อยสองคน ในกรณีที่สถานศึกษาร้องขอและคณะกรรมการสถาปัตยกรรมการสถาบันฯ เห็นว่าเป็นกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการสถาปัตยกรรมอาจผ่อนผันคุณสมบัติของประธานหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหลักสูตรตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

ข้อ ๑๑ สถานศึกษาต้องมีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน แหล่งบริการข้อมูลทางวิชาการ และจำนวนผู้ช่วยสอนตามที่คณะกรรมการสถาปัตยกรรมเห็นสมควร รวมทั้งต้องผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานที่คณะกรรมการสถาปัตยกรรมเห็นสมควร

ข้อ ๑๒ ให้ปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรเทียบเท่าปริญญาและผู้ที่ได้ศึกษาตามหลักสูตร ที่ได้รับการรับรองแล้วตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และข้อบังคับสถาปัตยกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นปริญญา ประกาศนียบัตร หรืออุณิบัตรและผู้ที่ได้ศึกษาตามหลักสูตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณที่คณะกรรมการสถาปัตยกรรมได้รับรองตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ทวี บุตรสุนทร

นายกสถาปัตยกรรม

ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกรรม

ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
ที่สถาบันจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตร
ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกรรม ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สถาบันจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๙ ของข้อบังคับสถาบันวิศวกรรม ว่าด้วยการรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสถาบันวิศวกรรมครั้งที่ ๔๒ - ๑๐/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๘ คณะกรรมการสถาบันจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกรรม ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สถาบันจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกรรม ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สถาบันจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ วิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ให้เป็นไปตามรายละเอียด สาระของวิชา และแผนการจัดการศึกษา ที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ให้เป็นไปตามรายละเอียด สาระของวิชา และแผนการจัดการศึกษา ที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ ระเบียบนี้ไม่ใช้กับหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาได้รับความเห็นชอบหลักสูตร ตามกฎหมายจัดตั้งสถานศึกษา ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ โดยให้นำระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกรรม ว่าด้วยวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม ที่สถาบันจะให้การรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

กมล ตรรกะบุตร

นายกสถาบันวิศวกรรม

บัญชีหมายเลข ๑
วิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

๑ กลุ่มวิชาพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

Vector algebra in three dimensions; limit, continuity, differentiation and integration of real-valued and vector-valued functions of a real variable and their applications; techniques of integration; introduction to line integrals; improper integrals. Applications of derivative; indeterminate forms; introduction to differential equations and their applications; mathematical induction; sequences and series of numbers; Taylor series expansions of elementary functions; numerical integration; polar coordinates; calculus of real-valued functions of two variables. Lines; planes; and surfaces in three-dimensional space; calculus of real-valued functions of several variables and its applications.

๒ กลุ่มวิชาพื้นฐานทางฟิสิกส์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

Mechanics of particles and rigid bodies; properties of matter; fluid mechanics; heat; vibrations and waves; elements of electromagnetism. A. C. circuits; fundamental electronics; optics; modern physics.

ทั้งนี้ ต้องมีการเรียนการสอนภาคปฏิบัติการด้วย จำนวน ๒ วิชา แต่สาขาวิชาระจะไม่นับหน่วยกิตภาคปฏิบัติการให้

๓ กลุ่มวิชาพื้นฐานทางเคมี ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

Stoichiometry and basis of the atomic theory; properties of gas, liquid, solid and solution; chemical equilibrium; ionic equilibrium; chemical kinetic; electronic structures of atoms; chemical bonds; periodic properties; representative elements; nonmetal and transition metals.

ทั้งนี้ ต้องมีการเรียนการสอนภาคปฏิบัติการด้วย แต่สาขาวิชาระจะไม่นับหน่วยกิตภาคปฏิบัติการให้

บัญชีหมายเลข ๒
วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม และวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ สาขาวิศวกรรมโยธา

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Applied Mathematics / Differential Equations
๖ Strength of Materials / Mechanics of Materials
๗ Fluid Mechanics & Laboratory / Hydraulics & Laboratory
๘ Surveying & Field Camp (๔๐ hours)

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สภาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สภาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

(๔) รายวิชาที่ระบุว่าต้องมีการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ (Practices) หรือการปฏิบัติการ (Laboratory) ด้วย สภาวิศวกรจะไม่นับรวมหน่วยกิตภาคปฏิบัติ (Practices) หรือการปฏิบัติการ (Laboratory) ให้ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม แต่จะนับรวมในวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (๔๔ หน่วยกิต)

(๕) ต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับการเรียนรู้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ Structural Analysis
๒ Reinforced Concrete Design & Practice
๓ Soil Mechanics & Laboratory
๔ Civil Engineering Materials and Testing
๕ Steel and Timber Design & Practice / Foundation Engineering & Practice
๖ Hydraulic Engineering / Water Resources Engineering
๗ Highway Engineering / Transportation Engineering / Pavement Design / Railway Engineering /Route Surveying / Photogrammetry
๘ Construction Engineering and Management / Construction Techniques

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาในกลุ่มที่ ๑-๖ ให้เลือกกลุ่มละ ๑ วิชา ส่วนรายวิชาในกลุ่มที่ ๗ และ ๘ ให้เลือก ๒ วิชาโดยจะเลือกจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทั้งสองกลุ่มก็ได้

(๓) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๔) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สาขาวิชาระพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

(๕) รายวิชาที่ระบุว่าต้องมีการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ (Practices) หรือการปฏิบัติการ (Laboratory) ด้วย สาขาวิชาระจะไม่นับรวมหน่วยกิตภาคปฏิบัติ (Practices) หรือการปฏิบัติการ (Laboratory) ให้ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม แต่จะนับรวมในวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม (๔๔ หน่วยกิต)

(๖) ต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับการเรียนรู้

**เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมโยธา**

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Applied Mathematics / Differential Equations

Applied Mathematics

Linear algebra; introduction to the theory of approximations; solution of algebraic and transcendental equations; solutions of linear systems; first and second order differential equations; Fourier transforms and Laplace transforms; vector calculus.

Differential Equations

Homogeneous, first - and second - order linear differential equations with constant coefficients; nonhomogeneous differential equations; (Fourier transforms and Laplace transforms); Third – and higher -order linear differential equations with constant coefficients; numerical methods for differential equations; some applications to civil engineering systems.

๖ Strength of Materials / Mechanics of Materials

Forces and stresses; stresses and strains relationship; stresses in beams, shear force and bending moment diagrams; deflection of beams, torsion; buckling of columns; Mohr's circle and combined stresses; failure criterion.

» Fluid Mechanics & Laboratory / Hydraulics & Laboratory

Fluid Mechanics & Laboratory

Properties of fluid, fluid static; momentum and energy equations; equation of continuity and motion; similitude and dimensional analysis; steady incompressible flow.

Hydraulics & Laboratory

Properties of fluids, fluid statics, kinematics of fluid flow , energy equation in a steady flow, momentum and dynamic forces in fluid flow, similitude and dimensional analysis, flow of incompressible fluid in pipes, open-channel flow, fluid measurements, unsteady flow problems.

» Surveying & Field Camp (»o hours)

Introduction to surveying work; basic field works, leveling; principles and applications of theodolites; distance and direction measurements; errors in surveying, acceptable error, data orrection, triangulation; precise determination of azimuth; precise traverse plane coordinate system, precise leveling; topographic survey; map plotting.

เนื้อหารายวิชาวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิชาระบบที่ใช้

◎ Structural Analysis

Introduction to structural theory; reactions, shears and moments in statically determinate structures; graphic statics; influence lines of determinate structures; deformations of determinate structures by methods of moment-area, conjugate beam, virtual work, energy theorem.

Analysis of statically indeterminate structures by method of consistent deformation, methods of slope and deflection, moment distribution, influence lines of indeterminate structures; approximate analysis; introduction to matrix structural analysis and plastic analysis.

▣ Reinforced Concrete Design & Practice

Concrete and reinforcement; fundamental behavior in axial load, flexure, torsion, shear, bond and combined actions; design of reinforced concrete structural components by working stress and strength design methods; design practice.

Practice

Practice in reinforced concrete design and detailing

▣ Soil Mechanics & Laboratory

Soil formation, index properties and classification of soil, compaction, permeability of soil and seepage problems, principle of effective stresses within a soil mass; stress distribution, compressibility of soil, shear strength of soil, earth pressure theory, slope stability, bearing capacity

▣ Civil Engineering Materials and Testing

Fundamental behaviors and properties, introduction to inspection and testing of various civil engineering materials, steel and rebar, wood, cement, aggregates and admixtures, mix design; fresh and hardened concrete, highway materials, other civil engineering materials.

▣ Steel and Timber Design & Practice / Foundation Engineering & Practice

Steel and Timber Design

Design of steel and timber structures; tension and compression members; beams; beam-columns; built-up members; plate girders; connections; ASD and LRFD methods, design practice.

Practice

Practice in steel and timber design and detailing

Foundation Engineering

Subsurface investigation, bearing capacity of foundation, spread and pile foundation design, settlement analysis, earth pressure problems and retaining structures and sheet pile wall; elementary of soil improvement; introduction to mat and caisson foundation design; introduction to open cut and braced cut; design practice.

Practice

Practice in foundation engineering and detailing.

↳ Hydraulic Engineering / Water Resources Engineering

Hydraulic Engineering

Application of fluid mechanic / hydraulic principles to study and practice of hydraulic engineering; piping systems; water hammer; pumps and turbines; open channel flow; design of reservoir, dams, spillways; hydraulic models, drainage system.

Water Resources Engineering

Project planning, basin system analysis of planned project by modeling, preliminary design of project components, economic analysis, water management on basin systems by modeling, reservoir rule curves, case studies.

↳ Highway Engineering / Transportation Engineering / Pavement Design / Railway Engineering / Route Surveying / Photogrammetry

Highway Engineering

Historical development of highways; highway administration; principles of highway planning and traffic analysis; geometric design and operations; highway finance and economic; introduction to pavement design; highway materials; construction and maintenance of highways.

Transportation Engineering

Planning, design and evaluation of transportation systems, transportation models; water transportation; pipeline transportation; road transportation; railway transportation; air transportation.

Pavement Design

Principles of highway and airport pavements including pavement types and wheel loads; stresses in flexible and rigid pavements; consideration of properties of pavement components including for highway and airport; methods of design of flexible and rigid pavements for highways and airport; pavement drainage; methods of construction and maintenance.

Railway Engineering

Introduction to railway engineering and rail infrastructures and their impacts on the society and environment, rail alignment, track geometry, superstructures and substructure components, switches, railway planning and capacity, power supply and signaling control system, operation and maintenance of railway.

Route Surveying

Surveying techniques; route location and design; horizontal and vertical curves; earthwork; alignment layout; route construction survey

Photogrammetry

Basic concepts of photogrammetry; cameras and photography; flight planning; geometry of photograph; photogrammetric methods, mosaic, rectification, orthophotography, stereoscopic plotting.

❖ Construction Engineering and Management / Construction Techniques

Construction Engineering and Management

Project delivery systems; project organization; site layout; project planning; modern construction technology; construction equipments; critical path method (CPM); resource management; progress measurement; construction safety; quality systems.

Construction Techniques

Planning and selection of site layout, equipment and various construction systems: excavation; shoring; ground anchorage; underpinning; piling; formwork; craneage; material handling. pre-stressed and pre-cast concrete construction. construction methods and method statement with minimal impact on the environment; related construction code and laws requirements; integration and coordination of services; demolition; advanced construction techniques.

๒ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

งานเหมืองแร่	งานโลหะการ
๑ Engineering Drawing	
๒ Engineering Mechanics	
๓ Engineering Materials	
๔ Computer Programming	
๕ Thermodynamics / Thermodynamics of Materials	๕ Thermodynamics of Materials
๖ Mechanics of Materials / Strength of Materials	
๗ Fluid Mechanics	๗ Transport Phenomena
๘ Fundamental of Electrical Engineering	

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชา และมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สาขาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สาขาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

งานเหมืองแร่	งานโลหะการ
๑ Surface Mining and Mine Design	๑ Chemical Metallurgy
๒ Underground Mining and Mine Design	๒ Physical Metallurgy
๓ Mine Economics	๓ Mechanical Behaviour of Materials
๔ Geotechniques / Blasting Technology	๔ Materials Characterization
๕ Mineral Processing I	๕ Metal Forming
๖ Mineral Processing II / Separation Technology / Ground Water Engineering	๖ Corrosion of Metals
๗ General Geology / Chemistry of Materials / Material Characterization	๗ Failure Analysis
๘ Mine Planning and Design / Geostatistics / Georesources Environmental and Pollution Prevention	๘ Metallurgy of Metal Joining / Materials Selection / Materials Selection and Design

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชา และมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สาขาวิศวกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สาขาวิศวกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

**เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่**

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Thermodynamics / Thermodynamics of Materials

Thermodynamics

First law of thermodynamics; second law of thermodynamics and Carnot cycle; energy; entropy; basic heat transfer and energy conversion.

Thermodynamics of Materials

First and second laws of thermodynamics. Criteria for equilibria in constant pressure processes. Free energy as a function of temperature, pressure and chemical potential. Equilibrium in gas mixtures. Equilibrium between condensed phases and gas phases. Free energy diagram. Solution behavior.

๖ Mechanics of Materials / Strength of Materials

Forces and stresses; stresses and strains relationship; stresses in beams, shear force and bending moment diagrams; deflection of beams, torsion; buckling of columns; Mohr's circle and combined stresses; failure criterion.

๗ Fluid Mechanics / Transport Phenomena

Fluid Mechanics

Properties of fluid, fluid static; momentum and energy equations; equation of continuity and motion; similitude and dimensional analysis; steady incompressible flow.

Transport Phenomena

Laminar flow and turbulent flow. Newton's viscosity law. Mass-balance equation. Momentum-balance equation. Similitude and dimensional analysis. Flow in pipe. Conduction, convection and radiation. Energy-balance equation. Fick's law of diffusion.

» Fundamental of Electrical Engineering

Basic DC and AC circuit analysis; voltage; current and power; transformers; introduction to electrical machinery; generators, motors and their uses; concepts of three-phase systems; method of power transmission; introduction to some basic electrical instruments.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

งานเหมืองแร่

๑ Surface Mining and Mine Design

Exploration, evaluation and development of mineral deposits. Classification and application of various surface mining methods. Earth and rock excavations. Drilling and blasting techniques. Environmental protection, mine welfare and safety.

๒ Underground Mining and Mine Design

Underground exploration and evaluation. Classification and application of various underground mining methods. Drilling and blasting technique for underground excavation. Introduction to underground support, ventilation, drainage and illumination. Applications of subsidence and ground control. Underground mine welfare and safety.

๓ Mine Economics

Concepts of demand and supply and their applications to mining industry. Cost estimation for mining operation. Investment decision techniques. Mineral property valuation. Risk analysis techniques. Mining project financing.

๔ Geotechniques / Blasting Technology

Geotechniques

Engineering properties of soil and rocks. Soil and rock measurements and classification. Stress-strain analysis. Failure criteria. Stability analysis. Geotechnical application to soil and rock excavations.

Blasting Technology

Composition and properties of explosives, blasting theory and applications of explosives in mining, principles of operation and selection of rock drills, blasting design, controlled blasting, drilling and blasting economics, blasting and environment, and blasting regulations and safety.

๕ Mineral Processing I

Physical methods of mineral processing. Fundamental of mineral processing including sampling, comminution and liberation, screening, classification, size determination, gravity concentration, magnetic and electrostatic separation. Construction of flow sheets for mineral processing plants.

๖ Mineral Processing II / Separation Technology / Ground Water Engineering

Mineral Processing II

Theory and practice of froth flotation. Flocculation and coagulation. Solid-liquid separation, thickening, filtration and drying. Chemical processing of minerals. Construction of complex flow sheets for mineral processing plants.

Separation Technology

General description of separation and classification efficiency; hydrocyclones, screens, electrostatic precipitators; mixing, granulation, crystallisation; comminution matrix description of size reduction, milling circuit simulation, size enlargement and agglomeration; motion of particles in fluids; flow of fluids through granular beds; incompressible and compressible cake filtration; gravity sedimentation and clarification; pneumatic and hydraulic transport of solids; surface chemistry and thermodynamics of particles-bubbles attachment; mechanisms of mineral flotation; kinetics of mineral flotation and mechanics; flotation processes of minerals and materials.

Ground Water Engineering

Hydrologic cycle, groundwater geology, Bernoulli's equation, Darcy's law flow, net construction, laboratory and in-situ measurements, effects of groundwater on engineering structures.

» General Geology / Chemistry of Materials / Material Characterization

General Geology

Scope of geology; the universe and the earth; surface features of the earth's crust and the geological processes; deformation of the earth's crust; mineral and rocks; rock structures; geological maps and sections; field techniques in geological mapping; collection of field specimens; well logging and drill core; preparation of geological maps and reports.

Chemistry of Materials

Thermochemistry. Phase equilibria and physical properties of matter. Solution chemistry. Colloid and surface chemistry for materials separation. Electrochemistry and principles of corrosion. Chemical analysis and spectroscopic techniques.

Material Characterization

Basic chemical analysis and spectroscopic techniques. Materials characterization by X-ray and electron microscopic techniques.

« Mine Planning and Design / Geostatistics / Georesources Environmental and Pollution Prevention

Mine Planning and Design

Concepts of mine planning and design. Selection of heavy equipment. Application of relevant knowledge in mining on mine design. Mine management. Quality control and maintenance. Computer application and simulation in mine design.

Geostatistics

Introduction to geostatistics; spatial data and geostatistical approach; problems and geostatistical solution; structure of regionalized variable and its applications on sampling analysis and optimization; kriging systems and characteristic features; estimator and estimation variance; and use of computer codes.

Georesources Environmental and Pollution Prevention

Major environmental problems and impacts from production and utilization of georesources (minerals); scope of environmental impact assessment; environmental technology to manage and control the problems; waste minimization, disposal and waste utilization; environmental planning for the development and utilization of georesources (minerals).

เนื้อหารายวิชาเคมีทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

งานโลหะการ

๑ Chemical Metallurgy

Principles of hydrometallurgy, including thermodynamics of aqueous solutions, kinetics of leaching and precipitation, solvent extraction and ion exchange. Electrochemistry of aqueous solution, current and energy efficiency. Principles of pyrometallurgy, including thermodynamic applications, calcination, roasting and metal reduction. Extraction of ferrous and nonferrous metals.

๒ Physical Metallurgy

Crystal structure. Crystal defects. Crystal interfaces and microstructure. Solid solution and compound. Phase equilibrium diagrams. Solidification. Diffusion. Principles of solid-state phase transformation. Plastic deformation in crystalline solid. Recovery, recrystallization, grain growth. Strengthening mechanism and microstructural control.

๓ Mechanical Behaviour of Materials

Elastic behaviour. Theory of plasticity. Dislocation theory. Introduction to fracture mechanics. Mechanical failure such as creep and fatigue. Mechanical testing.

๔ Materials Characterization

Basic chemical analysis and spectroscopic techniques. Materials characterization by X-ray and electron microscopic techniques.

๕ Metal Forming

Theory and modern development of foundry processes. Gating and riser design. Pattern design. Finishing and inspection of castings. Casting design. Theory of mechanical forming processes of metals i.e. rolling, forging, extrusion, drawing and sheet metal forming. Source and elimination of defects.

๖ Corrosion of Metals

Principles of corrosion. Forms of corrosion. Corrosion prevention, controls and materials selection. Degradation of engineering materials. Corrosion testing.

๗ Failure Analysis

Mechanical fracture. Failure due to corrosion. Defects due to thermal processes. Failure analysis tools.

๘ Metallurgy of Metal Joining / Materials Selection / Materials Selection and Design

Metallurgy of Metal Joining

Introduction to metal joining, soldering, brazing and welding. Weldability of various metals and alloys. Metallurgical effects of the weld thermal cycle. Introduction to quality assurance and control in joining processes

Materials Selection

Materials selection based on the required properties; design of component and products and economic consideration; selection of manufacturing process and materials forming; introduction to reverse engineering; cases study for materials and process selection.

Materials Selection and Design

Criteria and concept in design; materials selection process; material property charts; effects of composition, processing, and structure on materials properties; properties versus performance of materials; case studies of materials processing and design; case studies of materials selection.

๓ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Thermodynamics
๖ Fluid Mechanics
๗ Strength of Materials / Mechanics of Materials
๘ Manufacturing Process

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สถาบันจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สถาบันจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ Mechanics of Machinery
๒ Machine Design
๓ Automatic Control
๔ Mechanical Vibration
๕ Heat Transfer
๖ Computer Aided Mechanical Engineering Design
๗ Internal Combustion Engines / Combustion / Internal Combustion Engines for Agricultural Systems / Combustion Technology for Food Engineering / Air Conditioning / Refrigeration / Refrigeration and Air Conditioning / Industrial Refrigeration , Freezing, Cold Storage / Refrigeration and Cold Storage Systems / Aircraft Air Conditioning and Pressurization Systems / Power Plant Engineering / Power Generation and Environmental / Power for Agricultural Systems / Power Systems in Food Industry / Ship Propulsion and Engines / Ship Resistant and Powering / Aircraft Power Plant / Aerospace Propulsion / Thermal System Design / Renewable Energy for Agriculture / Grain Drying / Boiler and Gas Turbines / Marine Engineering / Fluid Machinery in Food Industry / Energy Utilization in Food Industry / Alternative and Renewable Energy Resources / Food Thermal Process Engineering / Agricultural Process Engineering

❖ Railway Rolling Stock / Friction and Wear / Mechanics of Vehicles / Robot Actuators and Sensors / Agricultural Machinery Engineering / Food Mechanical Process Engineering / Material Handling Engineering / Flight Dynamics and Control / Aircraft Structure Analysis / Mechatronics / Aircraft Design / Space Systems Design / Mechanics of Flight / Mechanics of Spaceflight / Ship Hydrostatics and Stability / Ship Strength / Shipbuilding Engineering / Food Product Conveying Equipment Design / Hygienic and Sanitary Design for Plant / Safety of Motor Vehicle / Agricultural Tractor Engineering / Agricultural Machinery / Vehicle System Design

- หมายเหตุ** (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๕ หน่วยกิต
(๒) รายวิชานอกลุ่มที่ ๑-๖ ให้เลือกกลุ่มละ ๑ วิชา ส่วนรายวิชานอกลุ่มที่ ๗ และ ๘ ให้เลือก ๒ วิชา โดยจะเลือกจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทั้งสองกลุ่มก็ได้
(๓) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้
(๔) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สถาบันจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

**เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล**

◎ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

▣ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

▨ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

☒ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

☒ Thermodynamics

First law of thermodynamics; second law of thermodynamics and Carnot cycle; energy; entropy; basic heat transfer and energy conversion.

▣ Fluid Mechanics

Properties of fluid, fluid static; momentum and energy equations; equation of continuity and motion; similitude and dimensional analysis; steady incompressible flow.

▨ Strength of Materials หรือ Mechanics of Materials

Forces and stresses; stresses and strains relationship; stresses in beams, shear force and bending moment diagrams; deflection of beams, torsion; buckling of columns; Mohr's circle and combined stresses; failure criterion.

☒ Manufacturing Processes

Theory and concept of manufacturing processes such as casting, forming, machining and welding; material and manufacturing processes relationships; fundamental of manufacturing cost.

เนื้อหารายวิชาวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล

๑ Mechanics of Machinery

Velocity and acceleration analysis; kinematics and dynamics force analysis, applications and balancing of mechanical systems.

๒ Machine Design

Fundamental of mechanical design, properties of materials, theories of failure, design of simple machine elements, design project.

๓ Automatic Control

Automatic control principles, analysis and modeling of linear control elements, stability of feedback systems, design and compensation of control systems.

หรือ Fluid Power Control: Basic fluid mechanics, flow, pressure, energy, basic components, pump, valve, motor, fluid power systems, static and dynamic characteristics, feedback control, sensor, controller, actuator, control action, transfer function, sequence control.

๔ Mechanical Vibration

Systems with one degree of freedom, torsional vibration, free and forced vibration, method of equivalent systems, systems having several degrees of freedom, methods and techniques to reduce and control vibration.

๕ Heat Transfer

Modes of heat transfer, conduction, convection, radiation and applications of heat transfer, heat exchangers and heat transfer enhancement, boiling and condensation.

๖ Computer Aided Mechanical Engineering Design

Use of computer for design and analysis of mechanical engineering problems. Physical modeling and simulations of mechanical engineering problems and related applications.

๗ Internal Combustion Engines / Combustion / Internal Combustion Engines for Agricultural Systems / Combustion Technology for Food Engineering / Air Conditioning / Refrigeration / Refrigeration and Air Conditioning / Industrial Refrigeration, Freezing, Cold Storage / Refrigeration and Cold Storage Systems / Aircraft Air Conditioning and Pressurization Systems / Power Plant Engineering / Power Generation and Environmental / Power for Agricultural Systems / Power Systems in Food Industry / Ship Propulsion and Engines / Ship Resistant and Powering / Aircraft Power Plant / Aerospace Propulsion / Thermal System Design / Renewable Energy for Agriculture / Grain Drying / Boiler and Gas Turbines / Marine Engineering / Fluid Machinery in Food Industry / Energy Utilization in Food

**Industry / Alternative and Renewable Energy Resources / Food Thermal Process
Engineering / Agricultural Process Engineering**

Internal Combustion Engines

Internal combustion engine fundamentals, spark-ignition and compression-ignition engines, fuels and combustion, ignition systems, ideal fuel air cycle, supercharging and scavenging, performance and testing, lubrication.

Combustion

Combustion stoichiometric analysis, energy-temperature analysis, physical properties of fuels, gas and oil burners, laminar and turbulent flames, turbulent flame structure, diffusion and premixed flames, flame stability, control of pollution from combustion.

Internal Combustion Engines for Agricultural Systems

Power used in agriculture, internal combustion engine fundamentals, fuels and combustion, ignition systems, fuel-air cycle, supercharging and scavenging, lubrication and cooling, performance and testing, remedy and maintenance of tractor engine.

Combustion Technology for Food Engineering

Theory of combustion, physical properties of solid, liquid, fuel gas and biomass fuels; gas and oil burner, equipment used in combustion, utilization of heat from combustion to food systems, application for boiler, drying systems, food processing, control of pollution from combustion.

Air Conditioning

Psychometric properties and processes of air, cooling load estimation, air conditioning equipment, various types of air conditioning systems, air distribution and duct system design, ventilation system design, refrigerants and refrigerant piping design, basic controls in air conditioning, fire safety in a/c systems, indoor air quality, energy efficiency in a/c systems.

Refrigeration

Review of thermodynamics, psychometric property of air and introduction of refrigeration, ideal and real refrigeration processes, multi-pressure refrigeration process, refrigerant and lubricating oil, refrigeration load calculations, compressors, condensers, evaporators, refrigerant expansion/metering devices and level control, refrigerant controls, valve components, electrical control and monitoring systems, refrigerant piping and vessel design, safety.

Refrigeration and Air Conditioning

Basic knowledge of refrigeration and coefficient of performance, modified vapor compression, refrigeration cycles, system components analysis, refrigerant and their properties, evaporative cooling and cooling towers, absorption refrigeration, calculation of cooling load of refrigeration systems, freezing of foods, air condition, cooling load estimation of air conditioning systems. air distribution and duct system design.

Industrial Refrigeration, Freezing, Cold Storage

Principle of refrigeration, introduction to psychometrics, refrigeration equipment and accessories, food products and their preservation by refrigeration, food preservation, special food preservation method and other applications, insulation technique, cold storage construction, heat load calculations, economic consideration of refrigeration systems, heat reclaim, heat recovery and storage of energy, plant maintenance, safety.

Refrigeration and Cold Storage Systems

Principle of refrigeration, compression gas, absorption and special type; refrigeration systems; refrigerant compressor, evaporator, condenser, controlling systems, piping and equipment; load calculation of cold storage; psychometric and ventilation, circulation of air in cold storage and duct system design; air conditioning systems; preservation of agricultural products and food with cold storage, low temperature refrigeration systems and cryogenic technique.

Aircraft Air Conditioning and Pressurization Systems

Psychometric, thermodynamics of heating and cooling, systems of air conditioning and pressurization of aircraft, maintenance and operation of air conditioning and pressurization systems in airline industry, air quality control in passenger cabin, safety in air conditioning and pressurization of commercial aircraft based on internationals regulations.

Power Plant Engineering

Energy conversion principles and availability concept, fuels and combustion analysis and component study of steam, gas turbine and internal combustion engine power plants, combined cycle and cogeneration, hydro power plant, nuclear power plant, control and instrumentation, power plant economics and environmental impacts.

Power Generation and Environment

Thermal power plants : steam turbine, gas turbine, and cogeneration, hydro power plants, nuclear safety and waste treatment, atmospheric, land and water environment for power plants, introduction to environment impact assessment for power plants.

Power for Agricultural Systems

Thermodynamics of engine, fuel & combustion, internal combustion engine, hydro power plant, steam power plant, gas turbine & combined cycle power plant, renewable energy.

Power Systems in Food Industry

Energy conversion systems; steam generator; fuel and combustion; condensate, feed water and cooling water systems; steam power plant; energy conservation techniques for motor and transformer; energy management and economy in food industry, energy audit and monitoring.

Ship Propulsion and Engines

Introduction to marine propulsion systems, marine diesel engine and auxiliary systems, marine gas turbines, propellers, propulsion power transmission and piping system design.

Ship Resistant and Powering

Frictional resistance, residuary resistance, wave making resistance, Froude's law of comparison; model tests; powering of ships; estimation of effective horsepower; propulsion and propellers horse-power, wake thrust deduction, hull efficiency, propellers, geometry of the screw propeller, propellers and law of similarity, design procedure.

Aircraft Power Plant

Fundamental laws and equations, thermodynamics cycles, turbojet, turbofan, turboprop/turbo shaft, component performance, propellers, rockets.

Aerospace Propulsion

Thermodynamics cycles of propulsion systems, basic combustion, analysis of aerospace propulsion systems, piston engines, turbojet, turboshaft, turboprop, turbofan, ramjet, rocket propulsion.

Thermal System Design

Engineering design, design of workable systems, economic analysis on thermal systems, equation fitting, model of thermal equipment, system simulation, optimization.

Renewable Energy for Agriculture

Applications study of energies from solar, wind, water, wood, biogas, and agricultural leftover materials, charcoal production and stove types, solar meter, wind energy, small turbine, biogas pool.

Grain Drying

Principle and system of grain drying, moist air properties, equilibrium moisture content, thermal properties of grain and moisture transfer in porous materials, mathematical modeling of grain drying, deterioration and its minimization in storage.

Boiler and Gas Turbines

Type of boiler, principle of boiler and gas turbine, properties of steam control systems and alarms, the use of steam turbines in the sea, gas cycle, Brayton cycle, Ranking cycles, test and improve the water quality of the steam generator, inspection of steam boiling, gas turbines maintain and modify.

Marine Engineering

Marine machinery; types and their layout, such as pump, fans, steering gear mechanism, anchoring device, winches and cranes; propulsion; propeller geometry and definition; lift and drag; momentum and blade element theories; steering and design of rudders; ship auxiliary services; ventilation, refrigeration, air conditioning, pumping, flooding and draining; waste heat utilization.

Fluid Machinery in Food Industry

Classification and characteristics of pumps, blowers and compressors used in hydraulic and pneumatic system; calculation of capacity and efficiency of fluid machinery; design of piping system for fluid distribution; application and solution of occurring problems of fluid machinery in food industry.

Energy Utilization in Food Industry

Analysis and measurement of performance of energy utilization in thermal and electrical system for air conditioning systems, refrigeration systems, hot water/steam systems, air compression systems, electrical motor systems, lighting systems, energy conservation techniques, energy situation and concepts of energy conservation.

Alternative and Renewable Energy Resources

Introduction to fundamental of alternative energy and renewable energy resources, solar energy, biomass energy, biogas energy, wind energy, geothermal, hydro energy, the use of renewable energy in daily life.

Food Thermal Process Engineering

Theories and principles related to unit operations in food engineering: evaporation, distillation, extraction, leaching, absorption and ion exchange; principles of non-direct heating food process engineering: microwave, radio frequency, infrared, ohmnic

Agricultural Process Engineering

Mass and energy balance in agricultural material processing, process measurement and instruments, drying and dehydration, thermal processing and cold storage of agricultural material, optimization in agricultural process engineering, agricultural process equipment.

Railway Rolling Stock / Friction and Wear / Mechanics of Vehicles

/ Robot Actuators and Sensors / Agricultural Machinery Engineering / Food Mechanical Process Engineering / Material Handling Engineering / Flight Dynamics and Control / Aircraft Structure Analysis / Mechatronics / Aircraft Design / Space Systems Design / Mechanics of Flight / Mechanics of Spaceflight / Ship Hydrostatics and Stability / Ship Strength / Shipbuilding Engineering / Food Product Conveying Equipment Design / Hygienic and Sanitary Design for Plant / Safety of Motor Vehicle / Agricultural Tractor Engineering / Agricultural Machinery / Vehicle System Design

Railway Rolling Stock

Introduction to railway rolling stock and major components. Overview of rail vehicle dynamics, longitudinal rail vehicle dynamics (traction and brake), wheel and rail contact, ride Comfort, bogie, suspension, brake system and rail coach body. Some of rolling stock monitoring/maintenance and basic design Concept are introduced.

Friction and Wear

Introduction to tribology in rail machine components, Normal contact of elastic solids, Rail-wheel friction and friction modification, Wear and surface damage mechanism in rail wheel interface, Lubrication in rail Wheel interface, Wear prediction of collector strip and contact wire in pantograph, Wear characteristics of braking systems for railway vehicles, Wear characteristics of axle.

Mechanics of Vehicles

Acceleration and braking performance, road loads, resistance forces and required power, engine performance and converse, steady-state cornering, ride dynamics, steering and suspension systems, tired characteristics, rollover dynamics, and mechanics of vehicle's weight transfer.

Robot Actuators and Sensors

Introduction to modeling and use of actuators, sensors and microcontrollers in mechatronics design. Topics include electric motors (AC, DC, Stepper), solenoids, micro-actuators, position sensors (Encoders, sonar, Infrared), proximity sensor and micro-controller.

Agricultural Machinery Engineering

Mechanical properties of soil and plant related to agricultural machinery design; principles of agricultural machinery operations; principles of agricultural machines and farm implements design: tillage equipments, planting and cultivating equipments, harvesting machines; testing and performance evaluation agricultural machines; agricultural machinery standards; introduction to economics and agricultural machinery management

Food Mechanical Process Engineering

Theories and principles related to unit operations in food engineering: size reduction, mechanical separations for solid and liquid foods, precipitation, agitation and mixing of solid and liquid foods, filtration and membrane separation, crystallization and extrusion; principles of food process engineering related to heating or cooling: retorting and freezing

Material Handling Engineering

Physical properties and agricultural product of engineer, types of handling, character of material devided by principles of handling, design, materials flow motion system, analysis technique flow motion of material, principles of selection suitable material handling, and design major handling material, such as: gravities conveyor, belts conveyor, screw conveyor, pneumatic conveyor, bucket conveyor.

Flight Dynamics and Control

Advanced topics in aircraft dynamics, Trimmed flight condition analysis based on the nonlinear EOM. Linearization of Equation of motion (EOM) for a given trimmed flight condition. Transfer-function representations of the linear EOM. Aircraft control analysis based on the linear EOM.

Aircraft Structure Analysis

Review of concepts of Energy Methods of Structural analysis, Bending of Thin Plates; Bending Shear and Torsion of Open and Closed Thin-walled Tubes, Stress Analysis of Aircraft Components; Structural idealization Method; Multi cell tubes; Tapered Beams, Introduction of Airworthiness.

Mechatronics

Basic electronics, connectivity between computer and electromechanical systems, hydraulic systems, pneumatic systems, analysis and design of those systems.

Aircraft Design

Aerodynamics, aircraft structures, performance, stability and controls, sizing, drawing, regulation, component & details design, construction, cost management, ground & flight testing, maintenance & repairs, propulsion & A/C systems.

Space Systems Design

Space mission design, space environment, spacecraft sizing, Design of spacecraft subsystems, Launch systems, spacecraft testing, cost estimation.

Mechanics of Flight

Equation of motion for static performance, aircraft performance in steady flight and accelerated flight, static stability and control, aircraft equation of motion, longitudinal motion, lateral motion.

Mechanics of Spaceflight

Orbit equation, orbit types, orbital maneuvers, position and velocity in orbits, time in orbits, interplanetary transfer, introductory spacecraft systems.

Ship Hydrostatics and Stability

Ship displacement, volume displacement, ship buoyancy, fresh water allowance, statical stability, Initial metacentric height, test of ship inclination, angle of list, angle of loll, curves of statical stability, dynamic stability, effect of movement of center of gravity, loss of metacentric height, effect of slack tanks, trim, longitudinal stability, loss of intact buoyancy, effect of flooding on stability, IMO recommendations on stability.

Ship Strength

Quasi-static analysis of hull preliminary response; introduction to the probabilistic approach and strength of plate structures and ship structural components; combined stresses and failure theories; framing systems; brittle fracture and fatigue modes; structural detail; midship section synthesis, including classification society rules and techniques of stress superposition, material and fabrication consideration.

Shipbuilding Engineering

Ship type; shipbuilding materials and material testing; classification societies and related regulation; welding and cutting processes in shipbuilding; classification society weld testing; fabrication of main ship structural items; keel and bottom construction; shell

plating, framing systems and decks; bulkheads and pillars; superstructures; etc.; fabrication of minor ship structural items; pumping and piping systems; ventilation, refrigeration and insulation; shipbuilding process; shipyard layout and facilities; shipbuilding quality control; shipyard management and organization; industrial and psychology.

Food Product Conveying Equipment Design

Adjusting and installing of food product conveying equipment; designing of belt, chain, bucket, pneumatic, roller and hanging rails conveyor.

Hygienic and Sanitary Design for Plant

Introduction to sanitary design of building and grounds, facilities, and equipment; material selection, sanitary best practices; microorganism, pent, and allergen control; chemical and physical hazard control; biofilm; cleaning and agents; cleaning and sanitizing method; handling of waste and waste containers; verification of sanitation; management of sanitation operation.

Safety of Motor Vehicle

Mechanical characteristics of pneumatic tires; hydroplaning of pneumatic tires; force distribution during acceleration and braking performance of vehicles; energy and thermal requirement of brakes; turning performance; directional and stability control; vehicle collision; crash protection and energy absorption.

Agricultural Tractor Engineering

Types and basic structure of tractors, mechanics of tractor chassis, stability, transmission, hitching and hydraulic system, traction and traction aids, safety operation, tractor test, maintenance and design, tractor operating cost.

Agricultural Machinery

Power machine for agricultural production, design principle of agricultural machinery operation, equipment setup and maintenance such as tillage equipment, planting and fertilizing equipment, cultivating equipment, sprayer, harvester, combine harvester, milling machine and dryer.

Vehicle System Design

Vehicle design concept; Principle in vehicle structure, chassis, power train and vehicle ergonomic design. A practical interesting automotive system design project assigned by the instructor; the project must be completed within one semester; a complete written design report and presentation is required. CAD and CAE are used in design and analyze in the assigned project.

๔ สาขาวิชกรรมไฟฟ้า

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

งานไฟฟ้ากำลังและงานไฟฟ้าสื่อสาร
๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Electric Circuits
๖ Engineering Electronics
๗ Electromagnetic Fields
๘ Control Systems

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สถาบันจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สถาบันจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

งานไฟฟ้ากำลัง	งานไฟฟ้าสื่อสาร
๑ Electrical Instruments and Measurements	๑ Electrical Instruments and Measurements
๒ Electrical Machines	๒ Principle of Communication
๓ Electrical System Design	๓ Data Communication and Networking
๔ Electrical Power System	๔ Digital Communication
๕ Power Electronics	๕ Communication Network and Transmission Lines
๖ High Voltage Engineering / Electrical Safety / Electrical Engineering Materials	๖ Optical Communication / Mobile Communication
๗ Power System Protection / Energy Conservation and Management / Sensors & Transducers	๗ Microwave Engineering / Digital Signal Processing
๘ Power Plants and Substations / Renewable Energy / Electric Drives	๘ Antenna Engineering / Broadband Communication

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) รายวิชานอกลุ่มที่ ๑-๖ ให้เลือกกลุ่มละ ๑ วิชา ส่วนรายวิชานอกลุ่มที่ ๗ และ ๘ ให้เลือก ๒ วิชา โดยจะเลือกจากกลุ่มเดียวกันหนึ่งหรือทั้งสองกลุ่มก็ได้

(๓) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๔) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สถาบันจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิชาระมไฟฟ้า

งานไฟฟ้ากำลังและงานไฟฟ้าสื่อสาร

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Electric Circuits

Circuit elements; node and mesh analysis; circuit theorems; resistance, inductance, and capacitance; first and second order circuits; phasor diagram; AC power circuits; three-phase systems.

๖ Engineering Electronics

Semiconductor devices; current-voltage and frequency characteristics; analysis and design of diode circuits; analysis and design of BJT, MOS, CMOS and BiCMOS transistor circuits, operational amplifier and its applications, power supply module.

๗ Electromagnetic Fields

Electrostatic fields; conductors and dielectrics; capacitance; convection and conduction currents; resistance, magnetostatic fields; magnetic materials; inductance, time-varying electromagnetic fields; Maxwell's equations.

๘ Control Systems

Mathematical models of systems; transfer function; system models on time domain and frequency domain; dynamic models and dynamic responses of systems; first and second order systems; open-loop and closed-loop control; feedback control and sensitivity, types of feedback control; concepts and conditions of system stability, methods of stability test.

เนื้อหารายวิชาวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิชาระมีไฟฟ้า

งานไฟฟ้ากำลัง

Ⓐ Electrical Instruments and Measurements

Units and standard of electrical measurement; instrument classification and characteristics; measurement analysis; measurement of DC and AC current and voltage using analog and digital instruments; power, power factor, and energy measurement; measurement of resistance, inductance, capacitance; frequency and period/time-interval measurement; noises; transducers; calibration.

Ⓑ Electrical Machines

Magnetic circuits; principles of electromechanical energy conversion; energy and co-energy in magnetic circuits; single phase and three phase transformers; principles of rotating machines; DC machines; AC machines construction; synchronous machines; single phase and three phase induction machines; protection of machines.

Ⓒ Electrical System Design

Basic design concepts; codes and standards; power distribution schemes; electrical wires and cables; raceways; electrical equipment and apparatus; load calculation; power factor improvement and capacitor bank circuit design; lighting and appliances circuit design; motor circuit design; load, feeder, and main schedule; emergency power systems; short circuit calculation; grounding systems for electrical installation.

Ⓓ Electrical Power System

Electrical power system structure; AC power circuits; per unit system; generator characteristics and models; power transformer characteristics and models; transmission line parameters and models; cable parameters and models; fundamental of load flow; fundamental of fault calculation.

Ⓔ Power Electronics

Characteristics of power electronics devices; principles of power converters - AC to DC converter, DC to DC converter, AC to AC converter, DC to AC converter.

Ⓕ High Voltage Engineering / Electrical Safety / Electrical Engineering Materials

High Voltage Engineering

Uses of high voltage and overvoltage in power systems; generation of high voltage for testing; high voltage measurement techniques; electric field stress and insulation techniques, breakdown of gas; liquid and solid dielectric; high voltage testing techniques; lightning and protection; insulation coordination.

Electrical Safety

Electrical Hazards and safety measures; causes of electrical accidents and injuries; electric shock; step and touch potentials; electrostatic discharge (EDS); electrical arc flash and protection; electrical isolation; practical grounding, bonding and shielding; electrical safety testing; circuit protection devices; electrical safety guidance for low-voltage and high-voltage systems; electrical safety in the workplaces.

Electrical Engineering Materials

Structure of materials; electrical properties of materials; magnetic properties of materials; electrical conductors; Introduction to semiconductor devices; superconductivity; solid, liquid and gas dielectrics; applications of materials in electrical power.

» Power System Protection / Energy Conservation and Management / Sensors & Transducers

Power System Protection

Fundamental of protection practices; instrument transformer and transducers; protection devices and protection systems; overcurrent and earth fault protection; differential protection; transmission line protection by distance relaying; transmission line protection by pilot relaying; motor protection; transformer protection; generator protection; bus zone protection; introduction to digital protection devices.

Energy Conservation and Management

Fundamental of energy efficiency; principle of energy efficiency in building and industry; load management; laws and regulations of energy conservation; energy management and analysis in building and industrial; technical aspects to use energy efficiently in lighting systems, heating and ventilating and air-conditioning (HVAC) systems, industrial motor; co-generation; energy conservations and economic analysis.

Sensors & Transducers

Introduction to measurement and control devices; analog and digital transducers; pressure measurement techniques; differential pressure transmitter; fluid flow measurement includes primary meters, secondary meters and special methods; measurement of temperature includes non-electric methods, electric methods and radiation method; types of liquid level measurement. direct liquid level measurement, indirect liquid level measurement includes hydrostatic pressure methods, electrical methods and special methods; conventional controller.

« Power Plants and Substations / Renewable Energy / Electric Drives

Power Plants and Substations

Load curve; diesel power plant; steam power plant; gas turbine power plant; combined cycle power plant; hydro power plant; nuclear power plant; renewable energy sources; type of substation; substation equipment; substation layout; substation automation, lightning protection for substation; grounding systems.

Renewable Energy

Introduction to energy systems and renewable energy resources; potential of renewable resources; difference of conventional and renewable energy technologies; renewable technologies such as solar, wind, biomass, geothermal, biogas, municipal solid waste, wave energy, fuel cell; energy storages; laws, regulations, and policies of renewable energy; economics aspects

Electric Drives

Electric drive components, load characteristics, operating region of drives, braking methods of motors, power transmission and sizing, torque-speed characteristics of electric motors, DC motor drives, AC motor drives, servo drives systems, applications of drives in industrial automation.

เนื้อหารายวิชาวิชาเคมีทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

งานไฟฟ้าสื่อสาร

◐ **Electrical Instruments and Measurements**

Units and standard of electrical measurement; instrument classification and characteristics; measurement analysis; measurement of DC and AC current and voltage using analog and digital instruments; power, power factor, and energy measurement; measurement of resistance, inductance, capacitance; frequency and period/time-interval measurement; noises; transducers; calibration.

◑ **Principle of Communication**

Communication models, wire/cable and wireless/radio; Introduction to signal and system; spectrum of signal and applications of Fourier series and transform; analog modulation, AM, DSB, SSB, FM, NB/WBFM, PM; noises in analog communication; binary baseband modulation; Nyquist's sampling theory and quantization; pulse analog modulation, PCM, DM; multiplexing techniques; introduction to transmission lines, radio wave propagation, microwave components and communication, satellite communications, optical communication.

◑ **Data Communication and Networking**

Introduction to data communications and networks; layered network architecture; point-to-point protocols and links; delay models in data networks; medium-access control protocols; flow control; error control; local area network; switching network; routing in data networks; network security; cloud network, architecture and system; standards.

◅ **Digital Communication**

Review of probability and random process; signal space; minimum Nyquist bandwidth; signal detections; AWGN, digital modulation techniques, sigma-delta, performance analysis; synchronization; equalization; introduction of information theory; source coding; channel coding; multichannel and multicarrier systems; spread spectrum techniques; multipath fading channels.

◅ **Communication Network and Transmission Lines**

Wire and wireless communication; wire communication network; Y, Z, F, G, H matrix, relation; connection and basic circuits, network transformation, transmission quantities, signal transmission circuit techniques, wave filters, attenuator, impedance matching, transmission line theory, equation, solution for low, medium, high frequencies, primary and secondary constant; incident and reflected waves, standing wave ratio, line characteristics for open, short, terminated load, lossless, and lossy lines; reflections in time domain, bounce diagrams, near-end and far-end crosstalk, differential signaling, composite line, types of cable, and unshielded twisted pair, coaxial cable; current cable standards.

◑ **Optical Communication / Mobile Communication**

Optical Communication

Cylindrical dielectric waveguides and propagating conditions; structure and types of optical fiber; optical fiber parameters; optical fiber production; optical cable types; optical transmitters; optical receivers; signal degradations, attenuation and dispersion in fiber link; optical

repeaters and amplifiers; link budget calculation; multiplexing in optical link system; introduction to FTTX.

Mobile Communication

Wireless communication system; theory, principle of mobile communication system; characteristic and impact of radio propagation; modulation techniques; speech coding; diversity channel coding; multiplexing technique; interconnection components for mobile communication system; standards of current mobile communication, 3G, 4G, 5G and beyond; cellular systems: multiple access and interference management, capacity of wireless channels, multiuser capacity; MIMO system.

» Microwave Engineering / Digital Signal Processing

Microwave Engineering

Review of Maxwell's equations, plane waves; microwave transmission lines and waveguides; microwave network analysis; impedance and equivalent voltage and current; the s-matrix; signal flow graphs, impedance matching and tuning, microwave resonators; power dividers and directional couplers; microwave filters; point-to-point microwave link; radar system; microwave propagation; basic of microwave measurement; applications.

Digital Signal Processing

Continuous-time and discrete-time signals, spectral analysis; decimation and interpolation; sampling rate conversion; DFT; probabilistic methods in DSP; design of FIR, IIR digital filters, multirate systems and filter Banks; Discrete Wavelet Transform; introduction to some DSP applications such as image processing, speech and audio processing, array processing and further current applications.

» Antenna Engineering / Broadband Communication

Antenna Engineering

Basic definitions and theory; isotropic point source; power and field patterns; directivity and gain; efficiency, polarization; input impedance and bandwidth; Friis transmission equation, radiation from current elements; ground effects; radiation properties of wire antenna; array antenna; Yagi-Uda antenna and log-periodic antenna; aperture antenna; microstrip antenna; modern antenna for current applications; antenna characteristics measurement.

Broadband Communication

Principles of broadband communication networks for switching telephone system, VoIP telephone, WAN infrastructure; ATM, VPN, FDDI, DSL and current techniques; Internet, intranet; SDH, traffic engineering and QoS; FITH, WLANS, PON DWDM network; theory of power line communications (PLC) for narrowband, broadband communications, standards of PLC-based Networking.

๕ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Engineering Statistics / Probability and Statistics
๖ Manufacturing Processes
๗ Thermodynamics / Thermodynamics of Materials / Thermofluids
๘ Fundamental of Electrical Engineering

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สถาบันจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่า ที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สถาบันจะ พิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

กลุ่มอุตสาหการ	กลุ่มนวัสดุ
๑ Safety Engineering	๑ Safety Engineering
๒ Industrial Plant Design	๒ Industrial Plant Design
๓ Production Planning and Control	๓ Production Planning and Control
๔ Quality Control	๔ Quality Control
๕ Industrial Work Study	๕ Mechanical Behavior of Materials
๖ Operations Research	๖ Deterioration of Materials
๗ Engineering Economy	๗ Materials Characterization
๘ Maintenance Engineering	๘ Materials Selection and Design
กลุ่มการผลิต	กลุ่มโลจิสติกส์
๑ Safety Engineering	๑ Safety Engineering
๒ Industrial Plant Design	๒ Industrial Plant Design
๓ Production Planning and Control	๓ Production Planning and Control
๔ Quality Control	๔ Quality Control
๕ Tool Engineering	๕ Inventory and Warehouse Management
๖ Machine Tools	๖ Logistics and Supply Chain Management
๗ Forming Processes	๗ Transportation and Distribution
๘ Automation and Control Systems	๘ Material handling System Design

กลุ่มเมカทรอนิกส์	
๑	Safety Engineering
๒	Industrial Plant Design
๓	Production Planning and Control
๔	Quality Control
๕	Manufacturing Automation
๖	Industrial Robotics and Machine Vision
๗	Computer Systems and Interfacing
๘	Modeling and Control Systems

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สาขาวิชาระจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สาขาวิชาระพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

(๔) การจัดการเรียนการสอนต้องมีปฏิบัติการวิศวกรรมพื้นฐานและวิศวกรรมหลักเฉพาะสาขา เพื่อให้สอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร ดังนี้

(ก) ปฏิบัติการกระบวนการผลิตพื้นฐาน

(ข) ปฏิบัติการวิศวกรรมเครื่องกล

(ค) ปฏิบัติการวิศวกรรมไฟฟ้า

(ง) ปฏิบัติการวิศวกรรมอุตสาหการ

**เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ**

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Engineering Statistics / Probability and Statistics

Probability theory; random variables; statistical inference; analysis of variance; regression and correlation; using statistical methods as the tool in problem solving.

๖ Manufacturing Processes

Theory and concept of manufacturing processes such as casting, forming, machining and welding; material and manufacturing processes relationships; fundamental of manufacturing cost.

๗ Thermodynamics / Thermodynamics of Materials / Thermofluids

Thermodynamics

First law of thermodynamics; second law of thermodynamics and Carnot cycle; energy; entropy; basic heat transfer and energy conversion.

Thermodynamics of Materials

First and second laws of thermodynamics. Criteria for equilibria in constant pressure processes. Free energy as a function of temperature, pressure and chemical potential. Equilibrium in gas mixtures. Equilibrium between condensed phases and gas phases. Free energy diagram. Solution behavior.

Thermofluids

Fundamental concepts in thermodynamics. The first and second law of thermodynamics. Basic concepts and basic properties of fluids. Fundamentals of fluid statics. Fundamentals of fluid dynamics. Characteristics of fluids such as laminar and turbulent flows.

» Fundamental of Electrical Engineering

Basic DC and AC circuit analysis; voltage; current and power; transformers; introduction to electrical machinery; generators, motors and their uses; concepts of three-phase systems; method of power transmission; introduction to some basic electrical instruments.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

อุตสาหการ

๑ Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

๒ Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

๓ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

๔ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

๕ Industrial Work Study

Working knowledge of the time and motion study; practices and procedures including application of principles of motion economy; use of flow process charts and diagram, Man-Machine charts, micro-motion study, time formulas, work sampling, performance rating, standard data systems and use of equipment related to the work.

๖ Operations Research

An introduction to the methodology of operations research in modern industrial engineering problem solving, emphasis is made on the use of mathematical models, linear programming, transportation model, game theory, queuing theory, inventory model and simulation in decision making process.

๗ Engineering Economy

Methods of comparison; depreciation, evaluation of replacement, risk and uncertainty, estimating income tax consequences.

๘ Maintenance Engineering

Industrial maintenance and Total Productive Maintenance(TPM) concepts, Failure statistics, reliability, maintainability and availability analysis, Lubrication, preventive maintenance systems and condition monitoring technologies, Maintenance control and work order systems, Maintenance organization, personnel and resources, Computerized maintenance management systems (CMMS), Life cycle management, Maintenance reports and key performance indexes, Maintenance system development.

వస్తు

① Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

② Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

③ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

④ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

⑤ Mechanical Behavior of Materials

Elasticity and viscoelasticity, plasticity, imperfections: point, line defects, interfacial, volumetric defects. Macroscopic aspects of fracture, creep and fatigue. Mechanical testing.

⑥ Deterioration of Materials

Deterioration of metal, ceramic, polymer and composite: corrosion, chemical deterioration, mechanical deterioration, and thermal degradation.

⑦ Materials Characterization

Basic chemical analysis and spectroscopic techniques. Surface analysis by optical microscope and electron microscopes. Crystal structure analysis. Thermal analysis.

⑧ Materials Selection and Design

Selection of materials for engineering systems. Materials selection chart. Materials selection by multi-constraints process selection. Fabrication process selection.

การผลิต

๑ Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

๒ Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

๓ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

๔ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

๕ Tool Engineering

Mechanical devices to support for manufacturing to desired position, including fixed position and moving in desired pathway, to assist in cutting, measuring, assembling, welding processes or handling equipments.; tools designed from work piece dimensions and their tolerances to avoid errors of dimensions and shape tolerances; stacking tolerances; selections and calculations of various mechanical components to use for force transmissions e.g. wedge effect, cams, screws, toggles etc; complete samples such as jigs and fixture.

๖ Machine Tools

Types of machine tools and their applications i.e. machine tools for casting, metal forming, material removal processes and specialized machine tools for other specific tasks; structure of machine tools; machine drives and transmission units; linear and rotary guides and bearings; machine tools set-up; machine tools control systems i.e. CNC, PLC

๗ Forming Processes

Material properties for metal forming and plastic forming; sheet metal forming; bulk forming; fundamental of metal forming processes; forging, rolling, extrusion, drawing; powder metallurgy, polymer, ceramic and plastic injection processes; factors and tools involving metal forming and plastic injection processes.

๘ Automation and Control Systems

Fundamental of control techniques and their applications: mechanical control, electrical control, pneumatics controls, hydraulics control; feedback control; PLC; sensor: analog, binary, and digital; CNC machine tools; flexible manufacturing; industrial robots.

โลจิสติกส์

๑ Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

๒ Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

๓ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

๔ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

๕ Inventory and Warehouse Management

Guidelines for management of warehouse and distribution center, trend, changes and opportunity, role of warehouse in supply chain, warehouse design and location selection, warehouse and distribution center layout, flow of material planning, simulation model for analysis and design of warehouse and distribution network, economic factor determination, role of warehouse and distribution center for both domestic and foreign, shelves design, logistics information system management of warehouse, risk Management, safety in warehouse, transportation with warehouse activity , case study

๖ Logistics and Supply Chain Management

Principle of logistics and supply chain management, the importance of logistics and supply chain management on economic and corporation systems, the role of industrial logistics on supply chain, computer and information technology for logistics, logistics and supply chain planning, the importance of customer service, inventory management, transportation, packaging, purchasing in logistics and supply chain operation, global trend of logistics and supply chain.

๗ Transportation and Distribution

Study and analysis of transportation systems. land transportation, airfreight, marine transportation. Forecasting of traveling demand, Analysis of different factors influencing transportation systems, Traffic flow density. Decision making for traveling optimization, Simulation model for studying the behavior of transportation systems, planning of developing systems and transportation routes, case study.

❖ Material handling System Design

Principles of material handling system design, Problem analysis and selection of handling method, Design of belt conveyor, tray conveyer, continuous-flow conveyer, bucket elevator, screw conveyer, vibrating tray conveyors, trolley conveyors, roller conveyors, and pneumatic conveyors.

ແມຄາທຣອນິກສໍ

◎ Safety Engineering

Study of loss prevention principles; design, analysis, and control of workplace hazards, human element; system safety techniques; principles of safety management; and safety Laws.

▣ Industrial Plant Design

Introduction to plant design, preliminary analysis of plant design, layout and facilities planning; material handling; nature of plant layout problems; plant location; product analysis; basic types of layout service and auxiliary functions.

☶ Production Planning and Control

Introduction to production systems; forecasting techniques; inventory management; production planning; cost and profitability analysis for decision making; production scheduling; production control.

◀ Quality Control

Quality control management, quality control techniques; engineering reliability for manufacturing.

◀ Manufacturing Automation

Basic principle of automation systems in manufacturing; principle operation of systems and components used in automation systems, including pneumatic and hydraulic control in a manufacturing process; circuit diagram design based on Programmable Logic Controller (PLC); numerical control machine tools compared to manual and automatic control; system design automation by applying the relevant component such as automated assembly systems, Flexible Manufacturing systems (FMS) and so on.

▣ Industrial Robotics and Machine Vision

Fundamental of robot technology; history of robotics; classification of robots; introduction to industrial robotics; robot physical configuration; other technical features; applications for industrial robots; basic robot motion; manipulator; types of drive systems; motion control of industrial robotics; programming the robot and robot programming language; end effector; gripper selection and design; sensors in robotics; robot motion analysis; introduction to manipulator kinematics; robot vision systems, machine vision; acquisition of images; lighting techniques; image processing and analysis; image-processing techniques, image analysis; machine vision technique (3D); robot cell design and control; hardware interfacing; graphical simulation of robotic workcell; robot applications in manufacturing.

☷ Computer Systems and Interfacing

Micro-computer hardware; CPU, bus, memory unit, input and output units; interfacing technique and control program for interfacing to peripheral devices; software design; real time and programming; control program to microcomputer systems; high level

language programming; pipelining memory hierarchy and control, input/output; superscalar and parallel processors; microcomputer applications in measurement systems and control.

❖ Modeling and Control Systems

Introduction to control systems; mathematical model of systems; transfer function block diagram; system response; characteristic of control systems; stability analysis of control systems in time-domain and frequency domain; design of feedback control systems based on compensation PID controllers; control system analysis based on state variables; system simulation using computer software.

๖ สาขาวิชกรรมสิ่งแวดล้อม

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Fluid Mechanics/ Hydraulics
๖ Strength of Materials / Surveying / Hydrology
๗ Chemistry for Environmental Engineering / Biology for Environmental Engineering
๘ Environmental Unit Operations / Environmental Unit Processes / Biological Unit Processes

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สาขาวิชาระจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สาขาวิชาระพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ Water Supply Engineering / Water Works Design / Advanced Water Treatment
๒ Wastewater Engineering / Wastewater Engineering Design / Industrial Water Pollution Control / Advanced Wastewater Treatment
๓ Solid Waste Engineering
๔ Air Pollution Control / Design of Air Pollution Control System
๕ Building Sanitation / Design of Sewerage
๖ Environmental System and Management / Environmental Impact Assessment
๗ Hazardous Waste Management / Hazardous Waste Treatment
๘ Environmental Health Engineering / Industrial Safety Management / Environmental Law / Public Health Engineering / Water Resource Management Environment and Energy / Computer Application in Environmental Engineering Construction Management for Environmental Engineering / Environmental Modeling / Noise and Vibration Control

หมายเหตุ (๑) วิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาในกลุ่มที่ ๑-๖ ให้เลือกกลุ่มละ ๑ วิชา ส่วนรายวิชาในกลุ่มที่ ๗ และ ๘ ให้เลือก ๒ วิชา โดยจะเลือกจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือทั้งสองกลุ่มก็ได้

(๓) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๔) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สาขาวิชาระพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้นๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

**เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม**

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Fluid Mechanics / Hydraulics

Fluid Mechanics

Properties of fluid, fluid static; momentum and energy equations; equation of continuity and motion; similitude and dimensional analysis; steady incompressible flow.

Hydraulics

Properties of fluids; static, dynamics and kinematics of fluid flow; energy equation in a steady flow; momentum and dynamic forces in fluid flow; similitude and dimensional analysis; flow of incompressible fluid in pipes; open - channel flow; fluid flow measurements; unsteady flow problems.

๖ Strength of Materials / Surveying / Hydrology

Strength of Materials

Forces and stresses; stresses and strains relationship; stresses in beams, shear force and bending moment diagrams; deflection of beams, torsion; buckling of columns; Mohr's circle and combined stresses; failure criterion.

Surveying

Introduction to surveying work; basic field works, leveling; principles and applications of theodolites; distance and direction measurements; errors in surveying, acceptable error, data correction, triangulation; precise determination of azimuth; precise traverse plane coordinate systems, precise leveling; topographic survey; map plotting.

Hydrology

Hydrologic cycles; precipitation; infiltration; runoff; rain and river gauging; hydrographs; reservoirs; evaporation; evapotranspiration; flood forecasting; flood routing; groundwater; measurement of hydrologic and meteorological variables.

❖ Chemistry for Environmental Engineering / Biology for Environmental Engineering

Chemistry for Environmental Engineering

Chemical and physical characteristics of water and wastewater, methods for determination and application of data to environmental engineering practice; sample collection and preservation; laboratory analysis of water; determinations of solids, DO, BOD, COD, nitrogen, phosphorus.

Biology for Environmental Engineering

Cell and its structure, principles of bacteriology, methods of collection and bacteriological examination of water and wastewater, actions of enzymes as related to stabilization of organic matter, biodegradation of organic compounds, fundamental concepts related to energy, food chain, productivity and limiting factors, basic concept of ecology, biota dynamics in wastewater treatment environments.

❖ Environmental Unit Operations / Environmental Unit Processes / Biological Unit Processes

Environmental Unit Operations

Fundamentals of physical unit operations in water and wastewater treatment: mixing, sedimentation, flotation, filtration, and equalization; aeration and mass transfer operations: absorption and adsorption.

Environmental Unit Processes

Fundamentals of process analysis; reactors: plug flow and continuous stirred tank reactors; chemical and biological unit processes in water and wastewater treatment: neutralization, ion exchange disinfection and biological suspended - growth and attached - growth treatment systems; kinetics.

Biological Unit Processes

Fundamentals of biological unit processes in wastewater treatment; reactor engineering; kinetics of biochemical systems; modeling of biological reactor; control parameters for biological suspended and attached growth treatments.

เนื้อหารายวิชาวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิชาระดับลึกแวดล้อม

◎ Water Supply Engineering/Water Works Design/ Advanced Water Treatment

Water Supply Engineering

Importance of water; nature and sources of water; water demand and requirement; raw water sources; surface and groundwater quality and standards; water treatment processes: aeration, coagulation and flocculation, sedimentation, filtration and disinfection.

Water Works Design

Water demand estimation; design of raw water intake and pumping station; rapid and slow mixing unit; sedimentation unit; filtration unit; disinfection unit; design of distribution systems.

Advanced Water Treatment

Principles of advanced water treatment; stripping; ion exchange; adsorption; membrane processes; selection of treatment alternatives.

▣ Wastewater Engineering / Wastewater Engineering Design / Industrial Water Pollution Control / Advanced Wastewater Treatment

Wastewater Engineering

Wastewater characteristics; wastewater flow rates and measurement; wastewater treatment objectives and effluent standards; physical treatment; chemical treatment; biological treatment and sludge treatment and disposal.

Wastewater Engineering Design

Design of combined and separated sewer; pump and pumping stations; design of facilities for physical, chemical and biological treatment of wastewater; disposal of sludge.

Industrial Water Pollution Control

Production processes of major industries and their wastewater characteristics; wastewater minimization and clean technology; treatment technology; laws and regulations.

Advanced Wastewater Treatment

Principles of advanced wastewater treatment; removal of nitrogen and phosphorus; removal of toxic compounds; natural treatment systems.

▣ Solid Waste Engineering

Generation and characteristics of municipal solid wastes; handling at source; collection; transfer and transport; processing and transformation; sanitary landfill.

« Air Pollution Control / Design of Air Pollution Control Systems

Air Pollution Control

Types of air pollutants and sources; effects on health and environment; meteorological transport; principles of particulate and gaseous pollutant control; sampling and analysis methods; laws and regulations.

Design of Air Pollution Control Systems

Principles and design of air pollution control units for particulate and gases; ventilation system design; operation and maintenance.

« Building Sanitation / Design of Sewerage

Building Sanitation

Fundamentals of building sanitation; laws and regulations; cold water supply systems; hot water supply systems; soil, waste and vent pipe systems; fire protection systems; site drainage; wastewater treatment and solid waste management for individual building.

Design of Sewerage

Hydraulics in sewerage systems; estimation of water flow quantity; designs of wastewater collection and storm water drainage systems; components of drainage systems; design of pumping station.

↳ Environmental Systems and Management / Environmental Impact

Assessment

Environmental Systems and Management

Concepts of environmental systems and management issues and priorities; standards and criteria setting; indication and indices; information systems; organization; enforcement and economic aspects of environmental control; EMS and ISO; monitoring; pollution prevention; case studies.

Environmental Impact Assessment

Concepts of impact assessment and methodology; assessments of physical resources, ecological resources, human use values and quality of life values; prevention and mitigation measures; monitoring plan; case studies.

» Hazardous Waste Management / Hazardous Waste Treatment

Hazardous Waste Management

Types and characteristics; environmental legislation; risk assessment and management; handling and transportation; treatment processes: incineration, stabilization and solidification, land disposal and site remediation.

Hazardous Waste Treatment

Basic principles of management and treatment of both organic and inorganic hazardous waste; the treatment systems includes physical, chemical, biological, or thermal process as well as final deposition method.

↳ Environmental Health Engineering / Industrial Safety Management
/ Environmental Law / Public Health Engineering / Water Resource Management
/ Environment and Energy / Computer Application in Environmental Engineering
/ Construction Management for Environmental Engineering / Environmental Modeling
/ Noise and Vibration Control

Environmental Health Engineering

Principles of environmental health engineering; community and occupational environments; environmental health standards and requirements; health risk assessment; application of engineering principles in environmental health protection, safety and emergency response.

Industrial Safety Management

Nature of accident in industry and need of accident prevention; planning for safety such as plant layout, machine guarding and maintenance, etc; safety in industry; management of safety program; safety training; case studies in accident analysis.

Environmental Law

Environmental Laws and Standards; Factory Acts; Hazardous Substances Acts; Environmental Regulations and Decrees; Public Health Acts; Implementation and Enforcement; Related International laws and regulations.

Public Health Engineering

Health aspects of environmental quality; some principles of epidemiology with special emphasis on community and occupational environments; environmental health standards and requirements; engineering control of some urban and rural pollution problems; other topics in application of engineering principles in environmental protection.

Water Resource Management

Principles of water resource management; water management in irrigation project;, water resources projects for domestic and industrial uses, urban drainage projects, and for water quality; data measurement and analysis; storage systems; optimization; case studies.

Environment and Energy

Energy resources and utilization; fossil-based energy; environmental impact of mining and fuel processing; air pollution greenhouse gas, and global warming from fuel utilization; energy conservation and renewable energy technologies; hydro energy harnessing and its environmental impact and mitigation; other non-fossil fuel options: biomass, solar, and wind energy.

Computer Application in Environmental Engineering

Introduction to computer as computational aids in environmental engineering analysis; applications of computer to analyze problems in water supply engineering: flows in sewers and water distribution systems, analysis of hydrological problems, hydraulic analysis in water and wastewater treatment plants, designing of water and wastewater treatment units; water management modeling; air pollution management and control computations.

Construction Management for Environmental Engineering

Construction industry for environmental unit processes; principles of management; construction organization; contracts and tendering; planning and control tools; feasibility study; cash-flow analysis; construction laws, regulations, and emission and effluent standards; safety in construction; construction finance and accounting; construction and disputes; arbitration; unit start up and commissioning.

Environmental Modeling

Pollutant transport phenomena: advection, diffusion/dispersion, sediment transport; completely mixed systems; plug-flow systems; advective-dispersive systems; reaction kinetics; equilibrium chemical modeling; mass balance equation for plug-flow systems; Street-Phelps equation; waste load allocations; dissolved oxygen in large rivers and estuaries; eutrophication of lakes; toxic organic chemicals in rivers, estuaries, and lakes; groundwater contamination; atmospheric deposition and biogeochemistry; climate change and general circulation models; global carbon box model.

Noise and Vibration Control

Principles of sound waves; instrumentation; measurement; impact of noise and vibration on human health and environment; laws and regulations; use of acoustic materials and barriers.

๗ สาขาวิชกรรมเคมี

วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม

๑ Engineering Drawing
๒ Engineering Mechanics
๓ Engineering Materials
๔ Computer Programming
๕ Engineering Statistics / Probability and Statistics / Experimental Design
๖ Chemical Engineering Processes / Chemical Engineering Principle and Calculation
๗ Thermodynamics / Physical Chemistry
๘ Fundamental of Electrical Engineering / Chemical Process Instrumentation

หมายเหตุ (๑) วิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สาขาวิชกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สาขาวิชกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม

๑ Chemical Engineering Thermodynamics
๒ Fluid flow
๓ Heat Transfer and Mass Transfer
๔ Chemical Engineering Kinetics and Reactor Design
๕ Process Dynamics and Control
๖ Chemical Engineering Plant Design
๗ Safety in Chemical Operation / Environmental Chemical Engineering
๘ Engineering Economy / Chemical Engineering Economics

หมายเหตุ (๑) วิชาวิชาเฉพาะทางวิศวกรรมต้องมีการเรียนการสอนทั้ง ๘ กลุ่มรายวิชาและมีหน่วยกิตรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ทั้งนี้ในกรณีที่กลุ่มรายวิชาใดมีให้เลือกมากกว่า ๑ รายวิชา สาขาวิชกรจะนับให้เพียง ๑ รายวิชาต่อกลุ่ม เท่านั้น

(๒) เนื้อหาของแต่ละรายวิชาที่กำหนดนี้เป็นเพียงขั้นต่ำ สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้มากกว่าที่ระบุไว้

(๓) กรณีที่รายชื่อวิชาที่เปิดการเรียนการสอนไม่ตรงกับรายชื่อที่กำหนดไว้ สาขาวิชกรจะพิจารณาโดยเทียบเนื้อหารายวิชานั้น ๆ กับเนื้อหาของรายวิชาที่กำหนดไว้

เนื้อหารายวิชาพื้นฐานทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเคมี

๑ Engineering Drawing

Lettering; orthographic projection; orthographic drawing and pictorial drawings, dimensioning and tolerancing; sections, auxiliary views and development; freehand sketches, detail and assembly drawings; basic computer-aided drawing.

๒ Engineering Mechanics

Force systems; resultant; equilibrium; fluid statics; kinematics and kinetics of particles and rigid bodies; Newton's second law of motion; work and energy, impulse and momentum.

หรือ Statics : Force systems; resultant; equilibrium; friction; principle of virtual work, and stability, Introduction to dynamics.

๓ Engineering Materials

Study of relationship between structures, properties, production processes and applications of main groups of engineering materials i.e. metals, polymers, ceramics and composites; mechanical properties and materials degradation.

๔ Computer Programming

Computer concepts; computer components; Hardware and software interaction; Current programming language; Programming practices.

๕ Engineering Statistics / Probability and Statistics / Experimental Design

Engineering Statistics / Probability and Statistics

Probability theory; random variables; statistical inference; analysis of variance; regression and correlation; using statistical methods as the tool in problem solving.

Experimental Design

Principles of experimental design; randomization; factorial designs; application of statistical technique, analysis techniques and regression; interpretation the analyses.

๖ Chemical Engineering Processes / Chemical Engineering Principle and Calculation

Chemical Engineering Processes

Studies of production processes in industrial plants; raw materials, energy, industrial equipment, safety and environmental impacts; visit study of related factory.

Chemical Engineering Principle and Calculation

Introduction to Chemical Engineering Calculation: stoichiometry and material balance calculation; recycling, bypassing and purging; use of chemical and phase equilibrium data; energy balance.

» Thermodynamics / Physical Chemistry

Thermodynamics

First law of thermodynamics; second law of thermodynamics and Carnot cycle; energy; entropy; basic heat transfer and energy conversion.

Physical Chemistry

The nature of physical chemistry; gases; chemical thermodynamics; the law of chemical thermodynamics; free energy, phase rule, chemical equilibrium; solutions of non-electrolytes and electrolytes; electrochemistry

» Fundamental of Electrical Engineering / Chemical Process Instrumentation

Fundamental of Electrical Engineering

Basic DC and AC circuit analysis; voltage; current and power; transformers; introduction to electrical machinery; generators, motors and their uses; concepts of threephase systems; method of power transmission; introduction to some basic electrical instruments.

Chemical Process Instrumentation

Characteristics, types and limits of measuring instruments used in chemical process industry; temperature, pressure, flow, level, pH, and composition transducers; actuators used in process industries; interfacing components techniques.

เนื้อหารายวิชาเฉพาะทางวิศวกรรม
สาขาวิศวกรรมเคมี

๑ Chemical Engineering Thermodynamics

Thermodynamics of multi-component systems and applications for phase equilibrium and chemical reaction equilibrium.

๒ Fluid Flow

Physical properties of fluids; fluid static and application; characteristics of fluid flow and momentum transfer including applications; design of unit operations for solid-fluid separations.

๓ Heat Transfer and Mass Transfer

Heat Transfer

Basic principles and mechanisms for heat transfer; conceptual design of heat transfer equipments.

Mass Transfer

Basic principles and mechanisms for mass transfer; conceptual design of mass transfer and simultaneous heat-mass transfer equipments.

๔ Chemical Engineering Kinetics and Reactor Design

Application of thermodynamic and kinetic fundamentals to the analysis and design of chemical reactors; type of reactors: single reactor and multiple reactor systems; isothermal and non-isothermal operation: homogeneous reactors and introduction to heterogeneous reactors.

๕ Process Dynamics and Control

Mathematical modeling of chemical engineering systems; solution techniques and dynamics of these systems; introduction to automatic control; feedback control concept; stability analysis; frequency response and control system designs; introduction to measurement and control instrument characteristics.

๖ Chemical Engineering Plant Design

Conceptual design of chemical plant; general design considerations and selection; process design project of a chemical plant.

๗ Safety in Chemical Operations / Environmental Chemical Engineering

Safety in Chemical Operations

Principles of safety and loss prevention control; hazard identification and handling including risk assessment; principles of safety management; legislation and safety laws.

Environmental Chemical Engineering

Impacts of environmental pollution; environmental quality standards; sources and characteristics of industrial wastes and treatment methods; hazardous wastes and disposal methods.

☞ Engineering Economy / Chemical Engineering Economics

Engineering Economy

Methods of comparison; depreciation, evaluation of replacement, risk and uncertainty, estimating income tax consequences.

Chemical Engineering Economics

Introduction to general economics; accounting data and financial statements in the chemical industry; economic evaluation in chemical engineering plant design; economic evaluation for alternative selection and investment of chemical process

ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร

ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่อให้ การจัดระบบ การขอ การอนุญาต และการให้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสภावิศวกรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็วและสอดคล้องกับเจตนาของตน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ใน การรับรองสิทธิของประชาชน ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ ก่อนออกกฎหมาย ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภावิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการสภावิศวกร จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสภावิศวกร ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา率เบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดของสภावิศวกร ซึ่งขัดหรือแย้งกับ ระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบแทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสภावิศวกร ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสภावิศวกรตามกฎหมายว่าด้วย ข้อมูลข่าวสารของราชการ

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนักกฎหมายและธรรยาบรรณ ฝ่ายทะเบียนและใบอนุญาต ฝ่ายบริหารและประชาสัมพันธ์ ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพวิศวกรรม ฝ่ายการเงิน บัญชี งบประมาณ และการพัสดุ ฝ่ายเทคโนโลยีและสารสนเทศ หรือหน่วยงานอื่นที่สภावิศวกรจัดตั้งขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงภายหลัง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสภावิศวกร

“คำขอ” หมายความว่า คำขอข้อมูลข่าวสารตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้ยกสภावิศวกรรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้ยกสภावิศวกรมีอำนาจวินิจฉัย สั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑
ຄະນະກຽມກາຮ

ข้อ ๖ ໃຫ້ມີຄະນະກຽມກາຮປະກອບດ້ວຍເລົາທີ່ການສພາວິສວກເປັນປະການ ຫ້ວໜ້າສໍານັກຫ້ວໜ້າຝ່າຍ ແລະຜູ້ທຽບຄຸນວຸฒືອີກໄມ່ເກີນ ๒ ດາວໂຫຼວດ ເປັນກຽມກາຮ

ໃຫ້ຫ້ວໜ້າສໍານັກການສພາວິສວກ ເປັນກຽມກາຮແລະເລົາທີ່ການ

ข้อ ๗ ໃຫ້ຄະນະກຽມກາຮມີອຳນາຈຫ້າທີ່ດັ່ງຕ່ອນໄປນີ້

(๑) ເສນອນໄຍ້ບາຍຫີ່ອມາຕຣາກເກີ່ວກັບການບໍລິຫານ ການຈັດຮະບບ ການຂອງ ການອນຸ້າຕ ແລະການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮ

(๒) ກຳນົດທັດການທີ່ການພິຈາລະນາປະເທດຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮທີ່ໄໝຕ້ອງເປີດແຜຍ ຫີ້ອຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງຮາຊາກ ແລະການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮຂອງສພາວິສວກ

(๓) ພິຈາລະນາວິນິຈລັຍວ່າຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮໄດ້ຈະເປີດແຜຍໄດ້ຫີ່ອໄມ່

(๔) ໃຫ້ຄໍາແນະນຳຫີ່ອເສນອຄວາມເຫັນເກີ່ວກັບການປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮຂອງສພາວິສວກ ແລະການເຂື່ອມໂຍງຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮຂອງສພາວິສວກກັບສ່ວນຮາຊາກ ແລະເອກະນຸ

(៥) ໃຫ້ຄໍາແນະນຳຫີ່ອເສນອຄວາມເຫັນໃນການນີ້ທີ່ມີປັບປຸງແລະອຸປະກອດເກີ່ວກັບການດຳເນີນການ ຕາມຮະເບີຍນີ້

(៦) ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະທຳມະນຸດຫີ່ເຈົ້າຫ້າທີ່ສໍານັກການສພາວິສວກຄົນທີ່ຄົນໄດ້ປົງປັດການໃນເຮືອງໄດ້ ທາມທີ່ຄະນະກຽມກາຮມອບໝາຍ

(៧) ດຳເນີນການອື່ນໄດ້ຕາມທີ່ນາຍກສພາວິສວກຫີ່ອຄະນະກຽມກາຮສພາວິສວກມອບໝາຍ

ข้อ ៨ ການປະໜົມຄະນະກຽມກາຮຕ້ອງມີກຽມກາຮມາປະໜົມໄໝ່ນ້ອຍກວ່າກິ່ງໜຶ່ງຂອງກຽມກາຮທີ່ກົດຈົບຈັດ ຈຶ່ງຈະເປັນອົງກປະໜົມ

ຄ້າປະການກຽມກາຮໄມ່ມາປະໜົມຫີ່ອໄມ່ວ່າໃນທີ່ປະໜົມ ໃຫ້ກຽມກາຮທີ່ມາປະໜົມ ເລືອກກຽມກາຮຄົນທີ່ເປັນປະການໃນທີ່ປະໜົມ

ການວິນິຈລັຍຂໍ້ມູນທີ່ປະໜົມໃຫ້ຄົວເສີຍຂ້າງມາກ ກຽມກາຮຄົນທີ່ໄໝມີເສີຍໜຶ່ງໃນການ ລົງຄະນະ ຄ້າຄະນະເສີຍເຖິງກັນໃຫ້ປະການໃນທີ່ປະໜົມອອກເສີຍເພີ່ມຂຶ້ນວິກເສີຍເປັນເສີຍຂໍ້ມູນ

ข้อ ៩ ມຕິຂອງຄະນະກຽມກາຮຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອບຈາກຄະນະກຽມກາຮສພາວິສວກກ່ອນ ຈຶ່ງຈະດຳເນີນການຕາມມຕິນັ້ນໄດ້

หมวด ២
ສູນຍົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮ

ข้อ ១០ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງສູນຍົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮຂຶ້ນ ອູ້ໃນການຮັບຜິດຂອບຄວບຄຸມດູແລຂອງສໍານັກການສພາວິສວກ ເພື່ອໃຫ້ບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮໄວ້ໃຫ້ປະຊານເຂົາຕຽບຈຸດ ສຶກສາ ດັນກວ່າ ຫີ້ອຂອສໍາເນາ ຕາມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮຂອງຮາຊາກ

หมวด ๓

การจัดระบบข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๑ ให้หน่วยงานจัดประเภทข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามกฎหมาย
ข้อมูลข่าวสารของราชการ กฎหมายอื่นและระเบียบของคณะกรรมการสภากาชาดไทย ดังนี้

- (๑) ข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา
- (๒) ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้
- (๓) ข้อมูลข่าวสารอื่น
- (๔) ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

การจัดแยกข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงลักษณะของข้อมูลข่าวสารตามกฎหมาย
ว่าด้วยข้อมูลของราชการด้วยว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผยได้หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่ง
ไม่ให้เปิดเผยได้

ให้หน่วยงานจัดส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ไปยังศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดู ค้นคว้า หรือขอสำเนา

ให้หน่วยงานจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประสานงานในการ
ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสามให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดทำดังนี้ข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้อง^๑
ส่งให้แก่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑๑ วรรคสาม โดยให้มีรายละเอียดเพียงพอที่ประชาชนสามารถ
ค้นหาข้อมูลข่าวสารได้เอง

ให้หน่วยงานจัดทำบัญชีข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องส่งให้แก่ ศูนย์ข้อมูล
ข่าวสารตามข้อ ๑๑ วรรคสาม ให้พร้อมในการที่จะพิจารณาสั่งเปิดเผย เมื่อมีผู้ได้ยื่นคำขอข้อมูล
ข่าวสารในความครอบครองหรือควบคุมดูแลดังกล่าว

หมวด ๔

การขอตรวจดู การขอข้อมูลข่าวสาร และการอนุญาต

ข้อ ๑๓ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดทำสมุดทะเบียนสำหรับผู้เข้ามาขอตรวจดูข้อมูลข่าวสาร
ที่ตั้งแสดงไว้ เพื่อเป็นหลักฐานของสภากาชาดไทย

ข้อ ๑๔ การขอสำเนาข้อมูลข่าวสารหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง ให้ยื่น
คำขอเป็นหนังสือตามแบบที่สภากาชาดไทยกำหนด หรือเขียนขึ้นเองโดยให้ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ
ในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ทั้งนี้ การยื่นคำขอหรือหนังสือดังกล่าวอาจยื่นด้วยตนเอง
ต่อเจ้าหน้าที่ของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หรือทางไปรษณีย์มายังที่อยู่ของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอตรวจสอบว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร หรืออยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานใด หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ให้หัวหน้าสำนักงานสภาพัฒนาการเป็นผู้อนุญาตและลงนามในสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งระบุวัน เดือน ปี ให้ชัดเจน ทั้งนี้ ให้รับรองตามจำนวนที่ผู้ยื่นขอให้รับรอง

ข้อ ๑๕ ในกรณีขอตรวจดู ขอสำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารอื่น ซึ่งอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักหรือฝ่ายใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอเสนอเรื่องไปยัง สำนักหรือฝ่ายนั้น และให้หัวหน้าสำนักหรือฝ่ายเป็นผู้พิจารณาอนุญาตและลงนามในสำเนาที่มีคำรับรอง ถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารลับซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบ คณะกรรมการสภาพัฒนาการ ว่าด้วยการรักษาความลับของสำนักงานสภาพัฒนาการ หรือเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผย

ในกรณีที่ไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำร้องขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ หรือไม่ ให้หัวหน้าสำนักหรือฝ่ายเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๖ กรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้นกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้หน่วยงานนั้นแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียนั้นคัดค้านภายในเวลา ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๑๗ กรณีผู้มีอำนาจอนุญาตมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอใด ให้แจ้งคำสั่ง พร้อมเหตุผลให้ผู้ยื่นขอทราบ พร้อมแจ้งให้ผู้ยื่นขอทราบถึงสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่ง ไม่อนุญาตดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วย

ข้อ ๑๘ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้หน่วยงานดำเนินการให้บริการโดยปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูล ข่าวสารของราชการในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ข้อ ๑๙ ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ ให้ศูนย์ข้อมูลข่าวสารหรือหน่วยงาน พิจารณาให้บริการตามระเบียบนี้โดยอนุโลม เว้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบคณะกรรมการ สภาพัฒนาการว่าด้วยการรักษาความลับของสำนักงานสภาพัฒนาการ หรือเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผยตาม กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าเป็นเรื่องที่ไม่ต้องเปิดเผย

ข้อ ๒๐ ข้อมูลข่าวสารใด หากมีกฎหมาย ระเบียบอื่น หรือมติคณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารนั้นไว้เป็นพิเศษ การขอข้อมูลข่าวสารและการอนุญาตจะต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะกรรมการรัฐมนตรีดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๑ ข้อมูลข่าวสารที่มีไว้เผยแพร่หรือจำหน่ายให้คิดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่ สภาพัฒนาการกำหนด

ข้อ ๒๒ ການເຮັດວຽກເກີບຄ່າຮຽນແນ່ຍມການທຳສໍາເນາທີມີຄໍາຮັບຮອງຄູກຕ້ອງຂອງຂໍ້ອມຸລ
ຂ່າວສາຮໃຫ້ເປັນໄປຕາມຫລັກເກີນທີ່ສປາວິສະກຸກກຳທັນດ

ໜ່ວດ ៥
ກຳທັນດະຣະຍະເວລາ

ຂອ ๒๓ ການໃຫ້ບໍລິການຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາຕາມຄໍາຂອງໃຫ້ໜ່ວຍງານດຳເນີນການວາຍໃນກຳທັນດ
ຮະຍະເວລາດັ່ງນີ້

(๑) ການໃຫ້ບໍລິການຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາທີ່ຈັດໄວ້ໃຫ້ປະຊາບຕຽບຕຸຫຼາຍຫຼືຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາທີ່ມີ
ຄໍາຮັບຮອງຄວາມຄູກຕ້ອງຂອງຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາທີ່ສູນຍົ່ງຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາ ໃຫ້ດຳເນີນການໃຫ້ແລ້ວເສົ່າງໂດຍເຮົວ

(๒) ການໃຫ້ບໍລິການຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາອື່ນ ພ ທີ່ອຸໍ່ໃນຄວາມຄວບຄອງຫຼືອຄວບຄຸມດູແລຂອງໜ່ວຍງານ
ໃຫ້ໜ່ວຍງານທີ່ມີຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາດຳເນີນການໃຫ້ແລ້ວເສົ່າງໂດຍເຮົວ

(๓) ໃນກຣນີທີ່ຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາທີ່ຂອງມີຈຳນວນນັກຫຼືໄມ່ສາມາດດຳເນີນການໃຫ້ແລ້ວເສົ່າງຈາຍໃນ
ສຶບທ້າວັນ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຂອງຂໍ້ອມຸລທ່ານວາຍໃນສຶບທ້າວັນ ຮວມທັງແຈ້ງກຳທັນດເວລາທີ່ຈະດຳເນີນການ
ແລ້ວເສົ່າງໃຫ້ຜູ້ຂອງຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາທ່ານດ້ວຍ

ໜ່ວດ ៦
ສຕານທີ່ບໍລິການຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາ

ຂອ ๒๔ ສູນຍົ່ງຂໍ້ອມຸລຂ່າວສາຂອງສປາວິສະກຸກ ຕັ້ງອູ້ຢູ່ທີ່ ແກ້ໄລ/១ ອາຄາຣ ວສທ. ຊັ້ນ ២
ໂຂຍຣາມຄໍາແໜ່ງ ៣៨ (ເຖີ່ງລື່າ) ຄົນຮາມຄໍາແໜ່ງ ແຂວງພລັບພລາ ເຂດວັງທອງທາງ ກຽງເທັມທານຄຣ
១០៣១០ ໜ້າມຍເລຂໂກຮສັກ ០២ ៥៣៥ ៦៨៦៨

ປະກາສ ໃນ ວັນທີ ៣១ ມັງກອນ ພ.ສ. ២៥៥៥

ທີ່ ບຸຕຣສຸນທຽນ
ນາຍກສປາວິສະກຸກ

ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร

ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัย
ในการให้ประชาชนเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบโดยชอบด้วยกฎหมาย มาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการสถาบันวิศวกร จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิศวกร ว่าด้วยการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยในการให้ประชาชนเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นายกสถาบันวิศวกรรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้นายกสถาบันวิศวกรมีอำนาจจัดทำสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔ ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ ศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของสถาบันวิศวกร ชั้นตั้งอยู่ที่ ๔๗/๑ อาคาร วสท. ชั้น ๒ ซอยรามคำแหง ๓๙ (เทพลีลา) ถนนรามคำแหง แขวงคลองเตย เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๕๓๕ ๖๘๖๘ ในวันและเวลาทำการของสำนักงานสถาบันวิศวกร

ข้อ ๕ ผู้ขอเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

ข้อ ๖ ห้ามนำอาวุธเข้าไปในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๗ ห้ามนำอาหารหรือเครื่องดื่มมีเนื้ามาเพื่อรับประทานหรือดื่มในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๘ ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๙ การใช้สถานที่ต้องไม่เสียงดังจนเป็นการรบกวนผู้อื่น และต้องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๐ ผู้ขอเข้าตรวจสอบ ศึกษา หรือค้นคว้า ต้องลงทะเบียนในสมุดทะเบียนที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดไว้

ข้อ ๑๑ การตรวจ ค้นคว้า ศึกษาข้อมูลข่าวสารได้เพียงใช้ความระมัดระวังและรักษาเยี่ยงวิญญาณ

ข้อ ๑๒ เมื่อตรวจค้นคว้าศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำไปคืนแก่เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๓ ห้ามนำข้อมูลข่าวสารได้อกนอกศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๔ ຜູ້ໄດ້ປະມາທເລີນເລ່ອທີ່ອຈິງໃຈທຳໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮໃດໝາຍດ ເສີຍຫາຍ ສູງຫາຍ
ຕ້ອງຮັບຜິດຂອບດໃຈໆຄ່າເສີຍຫາຍຫີ່ອຈຸກຟ້ອງຮັງໄດ້

ข้อ ๑៥ ຜູ້ໄດ້ໄມ່ປົງປັດຕາມຮະບັບນີ້ ຜູ້ຮັບຜິດຂອບດູແລ້ວສູນຍໍຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮສາມາດແຈ້ງໃຫ້
ຜູ້ນັ້ນອອກຈາກສູນຍໍຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮດ້ວຍວິທີກາຮອນສາມາດ

ປະກາສ ປ ວັນທີ ๓๐ ມັງກອນ ພ.ສ. ແຂວງ

ທີ່ ບຸຕຣສູນທຣ

ນາຍກສກາວິສວກຮ

ປະກາສສພາວິຫວາກ

ເຮື່ອງ ໂຄງສ້າງແລະອຳນາຈໜ້າທີ່ ວິຊາກຳດຳເນີນງານ ແລະສຕານທີ່ຕິດຕ່ອ
ເພື່ອຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮອງສໍານັກງານສພາວິຫວາກ

ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມມາຕຣາ ۷ (១) ແຫ່ງພຣະຣາຊບໍ່ຄູ່ມູນຂ່າວສາຮອງຮາຈກາຣ พ.ສ. ۲۵۵۰
ທີ່ຈະເທິ່ງປະຫານຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສາເກີ່ວກກຳກາຣດຳເນີນງານຕ່າງໆ ຂອງທາງຮາຈກາຣ ເພື່ອປະຫານ
ສາມາດແສດງຄວາມຄິດເທິ່ງ ແລະໃຊ້ສີທີທາກາຣເມື່ອໄດ້ໂດຍຄູກຕ້ອງກັບສພາພຄວາມເປັນຈິງ ຄົນະກຣມກຣາ
ສພາວິຫວາກ ໃນກາຣປະໝຸມຄຽງທີ່ ៨-៥/۲۵۵۸ ເມື່ອວັນທີ ១៤ ມິນາຄມ ۲۵۵۸ ຈຶ່ງສມຄວປະກາສ
ໂຄງສ້າງແລະກາຣຈັດອົງຄຣໃນກາຣດຳເນີນງານຂອງສໍານັກງານສພາວິຫວາກ ແລະສຕານທີ່ຕິດຕ່ອເພື່ອຮັບຂໍ້ມູນ
ຂ່າວສາຮອງສໍານັກງານສພາວິຫວາກໄວ້ ດັ່ງຕ້ອໄປນີ້

**ຂໍ້ ១ ສໍານັກງານສພາວິຫວາກມີອຳນາຈໜ້າທີ່ໄດ້ສຽງເກີ່ວກກຳກາຣທໍາໜ້າທີ່ຮູກກາຣຕ່າງໆ
ໃຫ້ແກ່ສພາວິຫວາກແລະຄົນະກຣມກຣາສພາວິຫວາກ**

ຂໍ້ ២ ສໍານັກງານສພາວິຫວາກມີໂຄງສ້າງແລະກາຣຈັດໜ່ວຍງານກາຍໃນ ດັ່ງຕ້ອໄປນີ້

- (១) ຝ່າຍທະເບີນແລະໃບອຸ່ນໝາຕ
- (២) ຝ່າຍຮັບອົງປະຍຸນແລະສ່ວນວິຊາ
- (៣) ຝ່າຍບຣີຫາຣແລະປະສັມພັນອົງ
- (៤) ຝ່າຍກາຣເຈີນ ບໍ່ຄູ່ມູນ ດັ່ງນີ້
- (៥) ຝ່າຍເທັກໂນໂລຢີສາຮນເທັກ
- (៦) ຝ່າຍຕ່າງປະເທດ
- (៧) ສໍານັກກູ່ມາຍແລະຈຽບຍາບຣອນ

ຂໍ້ ៣ ອຳນາຈໜ້າທີ່ໄດ້ສຽງຂອງໜ່ວຍງານກາຍໃນສໍານັກງານສພາວິຫວາກ ມີດັ່ງນີ້

- (៨) ຝ່າຍທະເບີນແລະໃບອຸ່ນໝາຕ
- (៩) ເກົ່າຮັກຫາທະເບີນສມາຊີກສພາວິຫວາກ ທະເບີນຜູ້ໄດ້ຮັບໃບອຸ່ນໝາຕປະກອບວິຊາ

ວິຫວາກຮມຄວບຄຸມ

- (ຊ) ຄວບຄຸມກາຣອອກບໍຕຣສມາຊີກ ແລະໃບອຸ່ນໝາຕປະກອບວິຊາ
- (ຍ) ຈັດກາຣທດສອບຄວາມຮູ້ທາງວິຫວາກຮມຮະດັບສາມໝູວິຫວາກ ວຸດວິຫວາກ ແລະກາຄີວິຫວາກພິເສະເ

- (๑) ให้บริการสมาชิกทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
(๒) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๓) ฝ่ายรับรองปริญญาและส่งเสริมวิชาชีพวิศวกรรม

(ก) ประสานงานกับสมาคมวิชาชีพ สถาบันการศึกษา หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร และวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุณ ให้เป็นไปตามระเบียบ/ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

๒) รับรองการเป็นองค์กรแม่ข่ายการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมต่อเนื่อง

๓) ส่งเสริมสาขาวิชาชีพวิศวกรรมเพิ่มเติม

๔) สนับสนุนการจัดทำมาตรฐานและคู่มือการปฏิบัติวิชาชีพ

(ข) ดูแลงานด้านการประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรม รวมถึงการบริการ วิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและความปลอดภัยสาธารณะ ตลอดจนจัดอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนทักษะความรู้

(ค) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๓) ฝ่ายบริหารและประชาสัมพันธ์

(ก) จัดทำแผนงานและงบประมาณประจำปี

(ข) จัดเตรียมการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

(ค) จัดเตรียมการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาวิศวกร

(ง) จัดทำแผนพัฒนาด้านทรัพยากรบุคคล

(จ) ดูแลทรัพย์สินและอุปกรณ์สำนักงานให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

(ฉ) ดูแลงานสารบรรณของสภาวิศวกร ตลอดจนงานธุรการต่าง ๆ

(ช) วางแผนการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของสภาวิศวกร ทั้งภายในและภายนอกองค์กร

(ช) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๔) ฝ่ายการเงิน บัญชี งบประมาณและการพัสดุ

(ก) รวบรวมแผนงานและงบประมาณประจำปี

(ข) ควบคุมการรับ และการจ่ายเงินของสภาวิศวกร

- (ຄ) ໄທຳຄໍາແນະນຳແນວທາງປົງປັດຕິການດ້ານການເຈັນ ບັນຊີ ດັບປະມານແລກພັດສຸດ
- (ງ) ຄວບຄຸມຄ່າໃຈ່ຈ່າຍໄທເປັນໄປຕາມກຣອບຈົບປະມານ
- (ຈ) ຈັດວາງຮະບບການບົງລັບປະມານໃຫ້ສອດຄລ້ອງກັບແຜນດຳເນີນງານ
- (ຂ) ດູແລງານພັດສຸຂອງສພາວິສວາກ
- (ຊ) ຄວບຄຸມດູແລທະເບີນທຣພົມສິນຂອງສພາວິສວາກ
- (ຍ) ປົງປັດຕິການອື່ນ ຈ ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກຜູ້ບັນຍັດບັນຊີ
- (ຕ) ຜ່າຍເທັກໂນໂລຢີສານສະເທັກ
- (ກ) ວາງແຜນແລກພັດນາຮະບບເທັກໂນໂລຢີ ທໍາໜ້າທີ່ວາງແຜນແລກພັດນາຮະບບຄອມພິວເຕອົງ ໂດຍການສຶກຫາເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ ຈັດຫາເຄື່ອງຄອມພິວເຕອົງ ແລະ ໂປຣແກຣມຕ່າງ ສໍາຮັບການພັດນາງານ
- (ຂ) ດູແລງານຮະບບເຄື່ອງຂ່າຍຄອມພິວເຕອົງ ດູແລຮະບບຄອມພິວເຕອົງ ຮະບບເຄື່ອງຂ່າຍຄອມພິວເຕອົງໂປຣແກຣມຮະບບອັດໂນມັຕີ ແລະ ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕອົງອື່ນ ຈ ທີ່ເກີ່ວຂຶ້ອງກັບການບົງລັບປະມານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກຜູ້ບັນຍັດບັນຊີ
- (ຄ) ດູແລງານຮູ້ານຂໍ້ມູນ ດູແລຮັບຜິດຈອບຮູ້ານຂໍ້ມູນ ທີ່ພັດນາຂຶ້ນເພື່ອໃໝ່ປະໂຍ່ນໃນການໃຫ້ບົງລັບປະມານສະເທັກ
- (ງ) ດູແລແລກພັດນາເວັບໄຟຕໍ່ຂອງສໍານັກງານ
- (ຈ) ດູແລອຸປະກອນສານສະເທັກໃຫ້ໝູ້ໃນສພາພວກມີໃຈ່ງານ
- (ຂ) ປົງປັດຕິການອື່ນໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກຜູ້ບັນຍັດບັນຊີ
- (ບ) ຜ່າຍຕ່າງປະເທດ
- (ກ) ກຳກັບການຈົດທະເບີນວິສວກຮົມສະໜັກ ທີ່ຂໍ້ອຕກລົງຮ່ວ່າງປະເທດ ທັ້ງໝາເຂົາ ແລະ ຂາອອກ
- (ຂ) ດູແລງານຮັບຮອງມາຕຽນຮູ້ານຄຸນກາພາກການສຶກຫາວິສວກຮົມສະໜັກ
- (ຄ) ປະສານຈານດ້ານກາຮ່ວ່າງປະເທດ
- (ງ) ປະຊາສັນພັນຮູ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ເພີ່ມແພີ່ມຂ່າວສານຄວາມຮູ້ດ້ານການປະກອບວິສວກຮົມໃນຕ່າງປະເທດ
- (ຍ) ປົງປັດຕິການອື່ນໄດ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກຜູ້ບັນຍັດບັນຊີ

(ໜ) ສຳນັກກູ້ມາຍແລະຈຽບຍາບຮຣນ

(ກ) ພິຈາრນາ ວິເຄຣະໜ້າ ແລະເສນອແນະຕ່ອຄະນະກຣມກຣສກວິສວກຄນະອນຸກຣມກຣສກວິສວກ
ຄນະທຳງານ ແລະບຸຄຄລູຜູ້ດຳຮັງທຳແໜ່ງຕ່າງ ຖ ຕາມພຣະຣາຊບໍ່ມູ້ຕິວິສວກ ພ.ສ. ۲۵۴۲

(ຂ) ດຳເນີນຄື້ຖຸກປະເທດຂອງສກວິສວກ

(ຄ) ສັນບສູນກຣປົງປົງຕິງານຂອງຄນະກຣມກຣສກວິສວກຈຽບຍາບຮຣນ

(ງ) ດູແລງານດ້ານກູ້ມາຍແລະຈຽບຍາບຮຣນຂອງສກວິສວກ

(ຈ) ປົງປົງຕິງານອື່ນໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບມາຍຈາກຜູ້ບັນຄັບບໍ່ມູ້

ຂໍອ ۴ ສຖານທີ່ຕິດຕອບຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮອງສຳນັກງານສກວິສວກ ຕັ້ງອູ້ທີ່ ۴๘/๑ ອາຄາຣ
ວສທ. ຊັ້ນ ۲ ຈອຍຮາມຄຳແໜ່ງ ۳۷ (ເທິພລືລາ) ແຂວງພລັບພລາ ເຂດວັງທອງຫລາງ ກຣຸງເທິພາ ۱۰۳១០
ສາຍດ່ວນ ۱۳۰ ໂທຣສາຣ ۰ ۲۵۳۴ ۶۶۷۴, ۰ ۲۵۳۴ ۶۶۷۷ ທີ່ອທາງຮະບບເຄື່ອງຂ່າຍ
ອິນເຕຼອርເນື້ຕີ່ www.coe.or.th

ປະກາສ ລ ວັນທີ ۱۶ ເມນາຍນ ພ.ສ. ۲۵۵۹

ກມລ ຕຣກບຸຕຣ

ນາຍກສກວິສວກ